

[1981 ஏப்ரல் 30]

2. வாவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,68,69,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”;

திரு. சு. பாலன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், பொதுமக்கள் ஆகியோருக்கு சரியான வசதி ஏற்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,68,69,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

Thiru N. S. V. CHITHAN : Mr. Deputy Speaker, Sir to discuss the need to provide facilities to lawyers at Court rooms, I move :

“That the allotment of Rs. 7,68,69,000 under Demand No. 13—Administration of Justice—be reduced by Rs. 100.”

திரு. பி. எஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்குகள் துரிதமாகப் பைரல் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,68,69,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: துணைத் தலைவரவர்களே, பெருந்துறை வட்டம், பெருந்துறைக்கு சிலில் நீதி மன்றம் ஒன்று புதிதாக ஆரம்பிப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,68,69,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,12,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1981 ஏப்ரல் 30]

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கல்பட்டு சிறைச்சாலையைப் புதுப்பித்தல் குறித்தும் அங்குள்ள சிறைக் கைதிகளுக்குத் தரமான உணவு அளிப்பது குறித்தும் விவாதிக்க நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,12,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

THIRU N. S. V. CHITHAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, to discuss about the failure of the Government to set up separate prisons for political prisoners as suggested by the Justice Ismail Commission, I move.

“That the allotment of Rs. 6,12,8,000 under Demand No. 14—Jails be reduced by Rs. 100.

திரு. பி. எஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச் சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்துவதில் ஏற்படுத்தப்பட்டுவரும் கால தாமதத்தைத் தவிர்க்க அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,12,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைத்துறையில் ஒரு பிரிவாக உள்ள நன்னடத்தைப் பிரிவை தனித் துறையாக்குவது பற்றியும், பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறையில் தண்டனை அனுபவித்துள்ள ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை விடுதலை செய்வது பற்றியும் மற்றும் நீண்ட தண்டனை பெற்று சிறையில் உள்ள கைதிகளுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை 15 நாள் சேர்தாற்போல் ப்ரால் விடுமுறை அளிப்பது பற்றியும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,12,78,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட அரசினுடைய கொள்கைகளைப் புத்தக

* 940-965, 966-1007 பக்கங்களில் இணைப்புள்ள I, II ஆக அச்சடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. சி. பெ. ஸ்ரீநிவாசன்]

[1981 ஏப்ரல் 20]

வடிவமாக அச்சடித்து அவைக்குத் தந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நான் அவற்றைப் படித்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களுடைய அரிய ஆலோசனைகளை வழங்குவார்களானால், அதைக் கேட்டு, அதற்குப் பின் நான் பேசுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறை மானியத்தின் மீது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் கிடைக்கும் குறுகிய நேரத்திற்குள், சிறை சம்பந்தப்பட்ட பரதான பிரச்சினைகளை வெளிக் கொணர முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறை சீர்திருத்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பேரில் ஒரு தனி விவாதம் நடத்தினால்தான் ஓரளவு முடியும். அப்படிப்பட்ட விவாதத்தை அடுத்த கூட்டத் தொடரிலாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் இதற்கு 'சொலூஷன்' காண முடியும் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அடுத்த கூட்டத் தொடரில் இதைப்பற்றி விவாதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறை நிர்வாகப் பொறுப்பு என்பது, ஒரு பெரும் சவாலை ஏற்படும் என்பதாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார் என நினைக்கிறேன். இன்றைய சிறை நிர்வாகம் கடந்தகால அரசுகளிடமிருந்து இந்த அரசு பெற்றது என்பதை நான் மறக்கவில்லை. சிறைக் கைதிகளைவிட சிறை நிர்வாகம்தான் மிகவும் கட்டுப்பாடற்றது. சிறை நிர்வாகம்தான் தாய்மையற்றது. ஒழுங்கற்றது என்று நிச்சயமாக நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

Brutality and bribery—the two Bs—have become a way at life with some Administrators.

சிறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை, அது காட்டு மிராண்டித்தனமும் ஊழலும் என்பது, நிர்வாகத்தின் ஒரு வாழ்க்கை முறையாகவே ஆகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத்தை உறுதியாகவும், இரும்புக் கரத்தைக் கொண்டும் நிர்வகித்தால் தவிர, இந்த அரசு விரும்பும் மாற்றங்களை கொண்டு வர முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறைக்குள் ஒரு அமளி ஏற்பட்டால், எல்லாக் கைதிகளையும் அடித்து கொட்டடைக்குள் பூட்டுவார்கள் முதல் வேலையாக. ஆனால் வெள்ளையன் காலத்தில் அதோடு விட்டுவிடமாட்டார்கள். தனி ஒரு கைதியையும் வெளியில் கொண்டு வந்து 5, 10 வார்டர்கள் சேர்ந்து அடித்து, அரை உயிராக்கி மீண்டும் கொட்டடையில் அடைப்பார்கள். சாப்பாடு கொடுக்கும்போதும் அவர்களை ஒவ்வொரு தரமும் அடிப்பார்கள். இந்த முறை இன்றும் நமது சிறைகளில் கையாளப்படுகிறது. அவர்களை அம்மணமாக நிறுத்தி உடம்பில் தண்ணீர் ஊற்றி அடிப்பது, டவருக்குக் கொண்டு போவது என்றாலே அடிப்பதற்கு கொண்டு போவது என்று அர்த்தம். அவர்களுக்கு மொட்டை அடிப்பது,

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அரைகுறையாக மொட்டை அடிப்பது, அரைகுறை மீசை எடுப்பது போன்ற முறைகளினால் முகத்தையே விகாரப்படுத்துவது. சாப்பாட்டிலே கல்லையும், மண்ணையும் கலந்து வேண்டுமென்றே போடுவது. சித்தரவதை செய்யும் முறைகளில் இதுவும் ஒன்று. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளினால் ஒன்று கைதி தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறான், அல்லது தவறான இடத்தில் அடிபட்டு சாகிறான்.

திருச்சி சிறையில் இரண்டாண்டுக்கு முன்பு, நான்கே நாட்களில் ஏற்பட்ட இரண்டு மரணங்கள், நமது சிறைகளில் இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கும் கொடுமைகளுக்கு எழுப்பப்பட்ட நினைவுச் சின்னங்கள் ஆகும். இந்த மரணங்கள் சம்பந்தமான முருகேசன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை வெளியிடுவதில் அரசு காட்டிய காலதாமதம், கைதிகளின் மத்தியிலேயும், பொதுமக்கள் மத்தியிலேயும், எங்கள் மனத்திலும் பெரும் சந்தேகத்தை உண்டாக்கி உள்ளது.

(முற்பகல் 9-10)

சென்ற பேரவைக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி கேட்டபோது அமைச்சர் கூறினார், 'சிறை நிர்வாகம் சம்பந்தமான யோசனைகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், அதைப் பரிசீலிக்கத்தான் தாமதம்—அடுத்தத் தொடரில் ஆரம்பத்தில் வைக்கிறேன்' என்று சொன்னார். ஆனால் ஆரம்பத்தில் வைக்கவில்லை. கூட்டத்தொடர் முடியப் போகிறது. இன்றுதான் மேசைமீது அந்த ரிப்போர்ட்டைப் பார்க்கிறேன். அதைப் படிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இன்றைய சிறை மானியத்தின் மீதான விவாதத்திலே அதைப் பயன்படுத்த முடியாத அளவுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரிப்போர்ட் வைக்கப்பட்டதில் தாமதம் ஏற்படுகிற அகே நேரத்தில் இன்னொரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த இரண்டு மரணம் சம்பந்தமாக இன்னொரு விசாரணை திருச்சி சிறைக்குள் நடந்துகொண்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. சி.பி.ஐ. என்குயரி நடப்பதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள், சி.பி.ஐ. என்குயரியா, ஸ்பெஷல் பிராஞ்ச் என்குயரியா அல்லது டிபார்ட்மெண்ட் என்குயரியா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அங்கே என்குயரி நடக்கிறது. அதில் விசேஷம் என்னவென்றால் ஜெயிலருக்கு எதிராக சாட்சியம் சொன்னால் விசாரணை அதிகாரி அந்த கைதிகளை மிரட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படி மிரட்டப்பட்டவர்தான் கைதி எண் 68126, பெரியகருப்பன் என்பவர். ரிப்போர்ட் இன்றுதான் அவைக்கு வந்திருப்பதால் அதைப் படித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. எங்கள் முதுகிற்கு பின்னால், இந்த அவைக்குப் பின்னால் என்ன விசாரணை நடக்கிறது என்பதற்கும், யார் விசாரணை நடத்துகிறார் என்பதற்கும், ஜெயிலருக்கு எதிரான சாட்சிகளை மிரட்டுகிறார் என்பதற்கும் விளக்கம் தேவை. அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

இன்று அனைத்துச் சிறைகளிலும் பெரும் பதட்டநிலை உண்டாகக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் 10 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை கழிந்தபின்னால் முன்புபோல் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. போன வாரம் இதுகுறித்து திருச்சியில் உண்ணாவிரதம் நடந்தது. இந்த நிலையில் தமிழக அரசு ஒரு முடிவை எடுத்து, 10 ஆண்டு சிறைத்தண்டனை முடிந்தவர்களை விடுதலை செய்யும் அதிகாரத்தைக் கேட்டு ஒரு சட்டத்தை இங்கே ஏகமனதாக நிறைவேற்றி, மைய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதற்கு இன்னும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. ஊறுகாய் பானையில் போட்டு வைப்பதைப்போல போட்டு வைத் திருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

ஆனால், சமீபத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிற முடிவுப்படி 1978 டிசம்பர் முடிய தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிற கைதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அட்வைசரி போர்டு வைத்து, அவர்கள் முடிவுபடி விடுதலை செய்யலாம் என்று தீர்ப்புக் கூறியதைத் தொடர்ந்து தமிழக அரசு அவர்கள் விடுதலை பற்றி பரிசீலனைக்கு உத்தரவிட்டதை வரவேற்கிறேன். இதில் உத்தரவு போடுவது என்பது முக்கியமல்ல; விடுதலை செய்வதின் வேகம்தான் முக்கியப் பிரச்சினை யாகும். இரண்டு ஆண்டுக்காலம் விடுதலை முடக்கப்பட்டவர்களுக்கு பொறுமை இருக்காது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. சாதாரண காலத்தில் இது விஷயத்தில் ஏற்படும் விசாரணை தாமதம் இப்போதும் ஏற்படுவதாக இருந்தால் அது இன்றைய பதட்ட நிலையைத் தீவிரப்படுத்தி விடும். ஆகவே ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளில் விடுதலையை உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும். அவர்கள் கண்களால் அதைப் பார்க்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தமிழகத்தின் அனைத்து சிறைக் கைதிகள் மத்தியில் பெரும் அதிருப்திக் குரிய பிரச்சினை கைதிகளின் உணவு சம்பந்தமானதுதான். கல், மண், புழு எல்லாம் சர்வசாதாரணம். இதை நான் எக்ஸாஜரேட் பண்ணிச் சொல்ல வில்லை, இருக்கின்ற நிலைதான். பெருவாரியானவர்களுக்கு உணவுக்காக ரூ. 3.55 சிலவு செய்யப்படுகிறது. இன்றைய விலைவாசியில் இது அரை வயிற்றுச் சோறு என்பதற்கு இதுவே சான்று என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ஆனால் இந்தத் தொகைக்கான உணவும் கைதிகளுக்குப் போய்ச் சேருவ தில்லை. மாநிலம் முழுவதும் மேலிருந்து கீழ்வரை உள்ள அதிகாரிகள் அந்த ரேஷனைத் திருடுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அமைச்சர் அதுபற்றி சமீபத்தில் நடவடிக்கை எடுத்ததாகக் கூறுவது 'ஸ்மால் ஃபிஷ்' தான். It is only a tsip of the ice-berg

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

சில விதிவிலக்கைத் தவிர, பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் கைதிகளின் உணவைத் திருடுவதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். பெஸ்ட் உதாரணம் என்னவென்றால் ஒரு சிறையில் 100 கிலோ கைதிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ரேஷனில், அதிகாரிகள் 30 கிலோ தனியாக எடுத்து வைத்துவிட்டு, மீதியைக் கொடுப்பார்கள். அப்படிச் சேகரித்த ஸ்டாக்கை அடுத்த மாதம் தங்களுடைய சப்ளையர் இடத்தில் வாங்கியதாக பில் வாங்கி, கணக்கில் எழுதி, பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதில் மில் கொடுத்ததற்காக வியாபாரிக்கு ஒரு கமிஷன் கொடுத்துவிட்டு, மிச்சப் பணத்தை அதிகாரிகள் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இது ஒரு 'மோடல் ப்பாரண்டி'.

இன்னொரு முறை என்னவென்றால், தனியார்தான் ஜெயிலுக்கு சப்ளை செய்வார். ஆனால் 'சிந்தாமணி' பில் தனியார் கொடுப்பார். எப்படி 'மாஜிக்' ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? நம்முடைய நாட்டில் இப்படி பல ஆச்சரியங்கள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அங்கே துழைந்து பார்த்தால் தான் அதைத் தெரிந்து முடியும். நீங்கள் இந்த அமைச்சரவையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறபோதே சொன்னேன், நீங்கள் ஒரு பெரிய 'சிரியஸ் சேலஞ்ஜை' ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று.

இன்னொரு வேடிக்கையை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் திருச்சி சிறையில் நடந்தது அது. ஐ.ஜி. ஆபீஸ் ஆடிட் திடீரென்று வந்தது. அதிகாரிகள் திருடி வைத்திருந்த தானிய வகை யராக்களை அவசர அவசரமாக பல இடங்களில் ஒளிய வைத்தார்கள். இதை கண்டறிந்த கைதிகள் ஆடிட் மைம் வற்புறுத்தி பல இடங்களில் பார்க்கச் செய்து, ஆங்காங்கு ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருந்த சரக்குகளைக் கைப்பற்றினர். இந்தச் சரக்குகளின் மதிப்பு—எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி—சப்ஜெக்ட்-டு-கரக்ஷன்—7½ டன் தானியமாகும். இதற்காக அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி, அங்கேயிருந்த கைதிகள் கேரோ நடத்தினார்கள். அதிகாரிகள் மீது உரிய நடவடிக்கை அதற்காக எடுக்கப்படும் என்று தெரி வித்த பின்னர்தான் அவரவர்கள் லாக்-அப்பிற்குச் சென்றார்கள். நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டதே தவிர, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்கிற விவரம் தெரியவில்லை. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், ஐ.ஜி. ஆபீஸ் ஆடிட் பார்ப்படியும் இதிலே கூட்டு சேர்ந்து விட்டனரா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி எல்லாச் சிறைகளிலும் இருக்கின்றது. வேலியே பயிரை மேயும் நிலைமை வந்து விட்டால், அவர்களுக்காகச் சாப்பாட்டுக்காகச் செலவழிப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற ரூ. 3.55 கூட அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை, பாதி வயிறு கூட சாப்பாடு இல்லை என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

அண்மையில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்கிறது. திருச்சி சிறை மருத்துவ மனையில் நோயாளிகள் ரேஷனைத் திருடி, அதன் மூலம் சேர்க்கப்பட்ட 96 கிலோ அரிசியைக்கைதிகள் கண்டுபிடித்து காட்டிக் கொடுத்தார்கள். இதற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி மாநில ரீதியில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளை போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த ராக்கெட்டை உடைக் காமல், அந்த அதிகாரிகளைக் கைது செய்து, அதே சிறையில் அடைத்து கிரைக் குழம்பு போடாமல், இருக்கின்ற வரையில், இப்படிக் கைதிகளுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் சீரான முறையில் செலவாகாது, கைதிகளுக்கும் சரியான முறையில் உணவு கிடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நடவடிக்கைகளைத் தடுக்க நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறை நிர்வாகத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு தனி 'விஜிலென்ஸ் செல்' அமைத்து, அவர்கள் எந்தச் சிறையையும், எந்த நேரத்திலும் 'ரெய்டு' செய்யலாம், எந்த அதிகாரியின் வீட்டையும் 'ரெய்டு' செய்யலாம், உணவின் தரத்தையும், பொருளின் தரத்தையும் 'செக்' செய்யலாம், என்கிற முறையில் ஒரு 'விஜிலென்ஸ் செல்' அமைக்க வேண்டும். It should be independent of the Jail department.

அதைப்போலவே, உணவுப் பொருள்கள் வழங்குவதில் இருந்து உணவுப் பொருள்களை சமையல் செய்கிற வரையில் கண்காணிக்க—கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் இருப்பதுபோல்—கைதிகளால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கும் கண்காணிப்புக் கமிட்டிகளை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு விஷயத்தில், 'மிக்ஸ்ட் டையட்' எடுத்து விடுங்கள். எல்லோருக்கும் அரிசி டையட் கொடுங்கள். சோளம், ராகி நிறுத்தி, அரிசிக் கஞ்சி போட வேண்டும் என்று ஜெயில் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் சிபார்சு செய்துள்ளது. பாலிஷ் ரைஸ் தருகிறேன் என்று திருச்சி சிறைக்கு அமைச்சர் வந்திருந்த போது வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜெயில் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் இன்னொரு சிபார்சையும் செய்து இருக்கிறது. அதாவது, கறியும், மீனும் வாசம் ஒருமுறை மாற்றி, மாற்றிப் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்தச் சிபார்சை அமல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

சிறைகளில் ஏராளமான ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. இன்னும் ஊழல்கள் சொல்ல வேண்டுமா? நல்லெண்ணெய் என்று சொல்லி கடலெண்ணெய் கொடுப்பது, சிறைப் பசு மாடு வெளியில்தான் ஏலம் விடவேண்டும். ஆனால், சில சிறைகளில் மாடு தானாகவே சூப்பிரண்டென்ட் வீட்டிற்குப் போகும். ஜெயிலர் வீட்டுக்குப் போகும். கறவு மாட்டின் பாலும் அதிகாரிகளின் வீட்டிற்குப் போகும்; உறவினர்களுக்குப் பேட்டி கொடுப்பது என்று சொன்னால், 'எனக்கு லஞ்சம் கொடுப்பது என்று சொன்னால் உடனே, பேட்டி கொடுக்கப்படும், கொடுக்கவில்லை யென்றால், இன்று கிடையாது, நாளை என்று மிரட்டுவார்கள்', இந்த அளவிற்கு அந்தச் சிறை இலாக்கா ஒரு 'டென் ஆப் கர்ப்ஷன்' என்கிற முறையில் மாறியிருக்கிறது. இது இன்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல. கடந்த காலத்தில் நடந்ததை அப்படியே நீங்கள் 'இன்ஹெரிட்' செய்து இருக்கிறீர்கள். அதைக் கிரியர் செய்யும் பொறுப்பு இன்றைக்கு உங்களிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு திருட்டு ஜெயில்களில் நடக்கிறது என்று சொன்னால், ஜெயில் விசிட்டர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கலாம். இன்றைய விசிட்டர் சிஸ்டம் ஒரு 'டோட்டல் பெயில்பூர்' என்பதற்கு இந்த நிகழ்ச்சிகள் ப்ரூப்பாக, நிரூபணமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கைதிகளுக்கு விசிட்டர்கள் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை. விசிட்டர்கள் பேரில் நம்பிக்கை ஏற்படாததற்குக் காரணம், கனம் அமைச்சர்களிடத்தில் சாட்சியம் சொன்னதற்காக 12 ஜென்மக் கைதிகள் கடலூர் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். இன்னும் அவர்களைப் பழைய இடத்திற்கே திரும்ப அனுப்ப அமைச்சரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அப்படி இருக்கின்ற நிலைமையில் எப்படி கைதிகள் விசிட்டர்களிடத்தில் சொல்வார்கள். ஆகவே, நான் கூறிக்கொள்கிறேன். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் உள்ளிட்ட 'விசிட்டர்கள் கமிட்டியை' நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதைத்தவிர வேறு வழியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தாராளமாக 'பெரோல்' விடுவதாகக் குறிப்பு கூறுகிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் கணக்குக் கொடுக்கலாம். ஆனால், என் அனுபவம் ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். குருசாமி என்ற ஆயுள் தண்டனைக் கைதியின் தகப்பன், தான் இறப்பதற்கு முன்பு மகனுடன் ஒரு வாரம் வாழ விடுங்கள் என்று கேட்கிறார். அவர் எனக்கும் கடிதம் எழுதினார். நான் தான் பெரோல் பெட்டிஷனை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நேரடியாகக் கொடுத்தேன். ரொம்ப நாள் ஆயிற்று பதில் வரவில்லை. அப்புறம் மறுப்பு. அந்தத் தகப்பன் இறந்து விட்டார். நான் கேட்கிறேன், அந்தக் கைதியை

[திரு. மா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

மகனுடன் ஒரு நாளைக்குக் கூட வாழ்விடாமல், அவனை நொந்து சாக அடித்து விட்டார்களே, இதனால் நம்முடைய சர்க்காருக்கு என்ன லாபம் கிடைத்தது?

(முற்பகல் 9-20)

இதற்குக் காரணம் ரெட் டேப் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் சொல்வாரேயானால் அந்த டேப்பைக் கொளுத்த வேண்டியதுதானே தவிர ஒரு கிழவன் சாகிற நேரத்திலே ஒருநாள் தன்னுடைய மகனுடன் இருப்பதற்கு இடம் கொடுக்காத அந்த டேப்பை என் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இதை நான் மிகவும் ஆத்திரத்தோடு சொல்கிறேன், மிகவும் எமோஷனோடு சொல்கிறேன். ஆகவே குறுக்கே நிற்கின்ற தடைகளை எல்லாம் உடைத்தெறிய வேண்டும்.

அடுத்து இன்னொரு விடுப்பு சிஸ்டம். அதாவது வருடத்திலே 15 நாட்கள் அவசர விடுப்பு. அது பிரித்து பிரித்து முதல் தடவை ஆறு நாள் இரண்டாம் தடவை மூன்று நாள் மூன்றாம் தடவை மூன்று நாள் நான்காம் தடவை மூன்று நாள் என்று கொடுக்கப்படுகின்றது. அந்த முறையினை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது பானையங்கோட்டையிலிருந்து தஞ்சைக்கோ அல்லது கடலூரிலிருந்து மதுரைக்கோ செல்ல வேண்டும் என்றால் கொடுக்கப்படுகின்ற மூன்று நாட்களில் போக்கு வரத்திலேயே இரண்டரை நாட்கள் போய்விடும். ஆகவே அப்படிப் போய் விட்டு திரும்பி ஜெயிலுக்கு வருகின்றபோது வேதனையோடுதான் திரும்பி வருவான். போய் எந்த வேலையையும் பார்க்க முடியாமல்தான் திரும்பி வருவான். ஆகவே இந்த 15 நாட்களை அப்படியே மொத்தமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் அல்லது முதலில் ஒன்பது நாள் பிறகு இன்னொருதரம் ஆறு நாள் இப்படியாவது கொடுங்கள்.

அடுத்து மெடிக்கல் சர்ட்டிபிகேட்டைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில்தான் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமாம். கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒரு கிழவன் சிறையில் இருப்பான். அவனுடைய மனைவி கிராமத்திலே வீட்டிலே இருப்பான். எப்படி அவர்களால் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிக்கு சென்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முடியும். ஆகவே எம்.பி.பி.எஸ் டாக்டர் கொடுக்கின்ற சர்ட்டிபிகேட் போதும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் யார் வேண்டுமானாலும் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பார்கள். நீங்கள் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியிலே வாங்கினால்தான் சரி என்று சொன்னால் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளிலே எப்படிக் கொடுப்பார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரிந்த விஷயம்தானே. டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் என்கின்றபோது சர்க்கார்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆஸ்பத்திரியில் என்ன நடக்கின்றது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகவே கிராம மக்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த விதிகளை எடுத்துவிட வேண்டும்.

அடுத்து வியதானவர்களுக்கு விடுதலை சிஸ்டம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்திருந்தபோது இரண்டு மூன்று பேர்களைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்கள் விடுதலை ஆனதாகத் தெரியவில்லை. அதேமாதிரி நிரந்தர நோயாளிகளுக்கு என்று விடுதலை சிஸ்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு நான் ஒரு லேட்டஸ்ட் உதாரணத்தைத் தர விரும்புகிறேன். வேலூர் சிறை, ராமச்சந்திரன்—3479. ஹைப்பர் டென்ஷன், ஹார்ட் டிரபிள், 30 தடவை சீரியஸ் என்று பல்வேறு கட்டங்களில் சிறை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெற்றோர்களுக்குத் தந்தி வந்திருக்கின்றது. 30 தடவை போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு வேலூர் ஆஸ்பத்திரியிலே ட்ரிட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டு நோ யூஸ். சென்னை ஆஸ்பத்திரியிலே ட்ரிட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டு நோ யூஸ். இப்போது ஆறு மாதமாக பேராலஸிஸ், கை கால் இயங்கவில்லை. வேளி ஆஸ்பத்திரியிலே சிறைக் கலட்டியிலே ட்ரிட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவருக்கு இந்த சிக்னஸ் ஸ்கீம் இன்னும் அப்பளை ஆகவில்லை. ஆகவே ஸ்கீம் இருந்தால் மட்டும் போதாது. Officers must have a mind. ஆஃபிஸர்களுக்கு இனிஷியேட்டிவ் இருக்க வேண்டும். ஃபிட் கேஸ் என்று நினைத்தால் அதற்கு அவர்கள் தைரியமாக ரெக்கமென்ட் பண்ணவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தால்தான் இந்த ஸ்கீம்கள் எல்லாம் பயன் உடையதாக இருக்கும்.

(மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

அடுத்து இங்கு ஒரு விஷயத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சிறைக் கைதிகள் பற்றி ஆர். வி. கிஷ்ணய்யர், ரிட்டையர்ட் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி கூறுவதைப் படிக்கிறேன். “சிறையில் அடைக்கப்படுவதனால் இயற்கையாக இழக்க நேரிடும் நஷ்டத்தைத் தவிர, ஒரு கைதி, ஒரு சுதந்திர பிரஜையின் எல்லா உரிமைகளையும் அனுபவிக்க உரியவர்” என்று கூறுகிறார். அதாவது Except these rights deprived by obstruction while in custody in the Jail என்பதைத் தவிர மற்ற எல்லா உரிமைகளுக்கும் அவர் உரியவர். அந்த சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் டெசிஷன்படி சட்டப்படி பிரகரிக்கப்படக்கூடிய பத்திரிகைகளைப் படிக்கக்கூடிய பிரஜா உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு. அதேமாதிரி இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளையும் சுதந்திரமாகப் படிப்பதற்கு அந்தக் கைதிகளுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் 3—2—1981 தேதிய தீக்கதிரில் ஒரு

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

பகுதியை திருச்சி ஜெயிலர் மையால் அழித்துவிட்டு சம்பந்தப்பட்ட கைதிக் குகொடுத்துள்ளார். வேறு ஒரு பத்திரிகை எடுத்து அங்கே அழிக்கப்பட்டது என்ன என்று செக்பண்ணிப் பார்த்தால் கவர்னர் உரை விவாதத்தில் இந்த அவையிலே நான் நிகழ்த்திய உரையைத்தான் ஜெயிலர் மையால் அழித்திருக்கிறார். அந்தக் கைதி படிக்கக் கூடாது என்பதற்காக, நான் பேசிய உரையை மையால் ப்ளாக் அவுட் செய்திருக்கிறார். ஆக இந்த அவையின் நடவடிக்கையையே இருட்டடிப்பு செய்வதற்கு அந்த அதிகாரிக்கு என்ன துணிச்சல்? ஆனால் அப்படி இருட்டடிப்பு செய்த அதிகாரி யார் என்று பார்த்தால் என்னைச் சுடுவேன் என்று சொன்ன அதே ஜெயிலர்தான். அவர் அப்படிச் சொன்னதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் சென்று விசாரித்து வந்ததற்குப் பிறகுதான் இதைச் செய்தார். என்னைச் சுடுவேன் என்றுதான் சொன்னார். ஆனால் அவையின் நடவடிக்கையையே சுட்டு விட்டார். ஆகவே அந்த ஜெயிலர் மீது முன்பே உரிய நடவடிக்கை ஏதாவது எடுத்திருந்தால் இந்த தைரியம் அவருக்கு வந்திருக்காது. நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன், லீகல் பேப்பர்ஸ்தான் கொடுக்கப்படுகிறது, அதிலே உள்ள அவை நடவடிக்கையை மையால் அழித்திருக்கிறார்கள். They are physically imprisoned, but should they be intellectually imprisoned also? ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் திறுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அவசியமாக இரண்டு விஷயங்களை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கைதிகள் நடத்தப்படும் விஷயத்தில் பெண்கள் மீது நாம் அதிக கருணை காட்ட வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் நான் இன்று மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஒரு பெண் எங்கேயிருந்து கைது செய்யப்பட்டாலும் வேலூர் சிறைக்குத்தான் அனுப்புகிறார்கள். இது எப்படி நியாயம்? ஒரு பெண் தூத்துக்குடியில் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால், அவளை வேலூர் ஜெயிலுக்கு அனுப்பினால், அவர்கள் எப்படி தன் குழந்தைகளை பார்க்க முடியும்? கணவனைப் பார்க்க முடியும்? அண்ணனைப் பார்க்க முடியும், தம்பி தங்கைகளைப் பார்க்க முடியும்? தாய் தந்தையரைப் பார்க்க முடியும்? ஆகவே, ஜெயில் ரிபார்மேஸ் கமிஷனே சிபாரிசு செய்திருக்கிற இந்த விஷயத்தை கவனித்து உடனடியாக பணச் செலவு பார்க்காமல் பெண்களுக்கென்று ஒரு தனி சிறையை மதுரையில் ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அதை உடனடியாக அவசர ஏற்பாடாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிக அவசரமானது, ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் கீழ் இருக்கும் 109 சப்-ஜெயில்கள் பொருத்தது. அதை படிப்படியாக சிறை டிபார்ட்மென்ட் ஏற்கப் போவதாக அரசு திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

‘படிப்படியாக’ என்று சொல்வதை சிறை ரிப்பார்ம்ஸ் கமிஷனே நிராகரித்திருக்கிறது. உடனே எல்லா சப்-ஜெயில்களையும் எடுக்க வேண்டும் என்றும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் உண்டு.

நாகைப்பட்டணம் சப்-ஜெயிலைப் போய் பார்த்தேன். அங்கே சமையல் செய்து வெளியிலே வராண்டாவிலே—ஓபன் வராண்டாவிலே கொண்டு வந்து வைக்கிறார்கள். அங்கே பன்றிகள் அதிகமாக வருகின்றன. பன்றிகள் என்ன வேலையைச் செய்துவிட்டு வரும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பன்றிகள் அந்த வேலையை முடித்துக் கொண்டு நேராகப் போய் சமையல் பாத்திரத்தை முகர்ந்து பார்க்கிறது. This is most atrocious. இதைவிட ஒரு

மோசமான நிலைமை வேறு என்ன இருக்க முடியும் கைதிகள் அதைப் பார்த்து கத்துகிறார்கள். நான் அதைக் கண்ணாலேயே பார்த்தேன். கைதிகள் என்பதிலால் அவ்வளவு அலட்சியமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். அதை அனுமதிக்கக் கூடாது. ஒருக்கால் பன்றியை வராக அவதாரம் என்றெல்லாம் நினைக்கிறார்களோ என்னவோ. அப்படி நம்பக் கூடியவர் களுக்கு அது எல்லாம் சரியாக இருக்கலாமோ என்னவோ, ஆனால் நம்மைப் போன்ற மாடர்ன் மனிதர்கள் இவைகளை அனுமதிப்பது சரியல்ல.

For modern men this is the most condemnation thing.

ஆகவே தான் ஜெயில் ரிப்பார்ம்ஸ் கமிஷனும், இந்த சப்-ஜெயில்களின் கைதிகள் மிருகக் காட்சி சாலைகளில் உள்ள மிருகங்கள் போல் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தது. இதை பல்லாண்டு காலமாக இருந்துவந்த அரசுகள் எல்லாம் அனுமதித்தது. நீங்களும் அதே தவறைச் செய்ய வேண்டாம். ஆகவே உடனடியாக இந்த சப்-ஜெயில்களை—109 சப்-ஜெயில்களையும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, அரசு குறிப்பில் சிறைக்காவலர்கள் வெல்பேர் சம்பந்தமாக எதுவுமே குறிக்கப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளில் ஒன்று எட்டு மணி நேர டியூட்டி என்று நிர்ணயம் செய்வது. அதைத் தாராளமாகக் கொடுக்கலாமே. நாளை மே தினம் உலகெங்கிலும் தொழிலாளர்கள் தினமாகக் கொண்டாடப்படும் தினம். அந்த நாளில் நீங்கள் இந்த எட்டு மணி நேர வேலை நேரத்தை அவர்களுக்கு அறிவித்தால், நிச்சயமாக உலகப் புகழ் பெறுவீர்கள். உலகப்புகழ் என்பது நல்ல காரியம் செய்தும் பெறலாம், வேறுவிதமான காரியங்களை செய்தும் பெறலாம். ஆனால் இந்த நல்ல காரியத்தை செய்து உலகப் புகழ்பெற உங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அதை இந்த அவையில் இன்றே அறிவிப்பு

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

செய்து, அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவுமல்லாமல் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக அரசு கையாளும் மெத்தனப் போக்கை கைவிட கோருகிறேன்.

எல்லாச் சிறைகளிலும் காவலர்களை நிரந்தரமாக்குவது என்பது, துரிதமாக பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அஷ்யூர் பண்ணினார்கள். ஆனால் உறுதி அளித்தபடி துரிதமாக முடிவு செய்ய வில்லையே. அன்று கேள்விக்கு பதிலரிக்கையில், டிபூட்டி நேரத்தில் காவலர்களுக்கு உணவு அளிப்பது என்று முடிவு செய்து விட்டோம், ஆனால் எப்படிப்பட்ட உணவு கொடுப்பது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் வேடிக்கையாக சொன்னால் யாரும் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இனி இன்னும் ஆறு மாதம் கழித்து, எப்படிப்பட்ட உணவு கொடுப்பது என்பதும் முடிவாகிவிட்டது. ஆனால் அதை தட்டில் கொடுப்பதா, இலையில் வைத்துக் கொடுப்பதா என்று பரிசீலனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இதிலே பரிசீலனை செய்ய இன்னும் என்ன இருக்கிறது. அமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டு ஐ.ஐ., சிறை சூப்பிரண்டென்டென்ட், டேன் என்ற மற்ற அதிகாரிகளையும் அழைத்துப் பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டியதுதானே? What sort of food should be given என்று முடிவு செய்ய வேண்டியதுதானே? அவர்களுடைய கோரிக்கைகளாக 33 இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சங்கத்தை அங்கீகரித்ததால்தானே, அழைத்துப் பேசி முடிவெடுக்கலாம்? ஆனால் சங்க அங்கீகாரம் சம்பந்தமாக இப்பொழுது சிக்கல் இருப்பதாகவும் இன்னொரு சங்கம் இருப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் அவரிடம் ஒன்றைக் கேட்கிறேன். கிளர்ச்சியை வாபஸ் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இஸ்மாயில் தலைமையில் உள்ள சங்கத்துடன் தானே பேசினீர்கள். அனைத்து வார்டர்களையும் தழுவக் கூடிய ஆறு கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக அதே இஸ்மாயில் சங்கத்திற்குத்தானே வாக்குறுதி கொடுத்தீர்கள். நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி அந்தச் சங்கத்திற்குத்தானே?

(முற்பகல் 9-30)

அதேபோல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று வெளியிட்டுள்ள பத்திரிக்கைக் குழிப்பில் “1979 ஏப்ரல் மாதத்திலே சங்கம் அமைக்கப்பட்டதாகவும், அவர்களுடைய சங்கத்தை, அதாவது இஸ்மாயில் சங்கத்தை அங்கீகரிப்பது

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

சம்பந்தமாகத்தானே துரித முடிவு எடுப்பதாக சொன்னீர்கள்? அப்படியிருக்க அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற வேண்டியதுதானே? இப்போது சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் காவலர்கள் மத்தியில் அரசின் க்ரடிபிலிட்டி என்னவாகும்? அப்படி க்ரடிபிலிட்டி அஃபெக்ட் ஆகுமானால் நிச்சயமாக அது எபிஷியன்ஸியைப் பாதிக்குமா இல்லையா? ஆகவே இஸ்மாயில் தலைமையில் உள்ள சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும். கோரிக்கைகள் மீது பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும், அப்படி பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஸெட்டில் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சட்ட இலாகா பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதிபதிகளின் குறுகிய சுதந்திரத்தின் மீது மைய அரசு தொடுத்துள்ள தாக்குதல் பற்றி சொன்னார்கள், அதுபற்றி இந்த அரசின் நிலை குறித்து பாராட்டுகிறேன். மேலும் தாக்குதல்கள் நிச்சயமாக வரும். அதையும் தடுக்கவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசுக்கு கடிதம் மட்டும் எழுதினால் போதாது.

We must take them into Confidence நம் மாநிலச் சர்க்கார் அல்லது அமைச்சர்கள், ஆளும்கட்சித் தலைவர்கள் மற்றவர்கள் பேச்சுக்கூடிய கூட்டங்களில் தமிழக மக்களிடம் இந்த விஷயம்பற்றி விளக்கும்போது தமிழக மக்களையும் அதற்குச் சாதகமாக திரட்டவேண்டும், அப்போதுதான் நாம் அந்தத் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியும். சில சமூக விரோத குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை கொடுக்கும் விஷயத்தில் சட்டத் துறை பிரத்தியேகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரதட்சணைக் கொலை, கற்பழிப்புக் கொலை, குழந்தைகள் கொலை இம்மாதிரி கொலைகளில் தாக்குத் தண்டனை பெற்றே தீரவேண்டும். ஆனால் உயர் மட்ட வக்கீல்களை வைத்துக்கொண்டு அந்தக் கொலைகாரர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். திருவரம்பூரில் ஸ்ஷ்மித்தா கொலை வழக்கு, அரியலூர் குழந்தைகள் நரபலி வழக்கு இவை நடக்கின்றன. இவற்றிற்கு அரசு சார்பில் சாதாரணமாக ஏ.பி.பி., பி.பி. இவர்களிடம் விட்டால் போதாது. குற்றவாளிகள் சீனியர் உயர்மட்ட வக்கீல்களை வைக்கும்போது அரசாங்கம் அதைவிட சீனியர் அல்லது உயர்மட்ட வக்கீல்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து அந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு கடுமையான தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தால்தான் பெண்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு கிடைக்கும்.

இன்னொரு ஆச்சரியமான விஷயத்தை அறிய வந்துள்ளேன். அதாவது சமீபத்தில் நம் ஹைக்கோர்ட்டில் இருந்து கீழ் கோர்ட்களுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை போனதாக அதாவது போக்குவரத்து தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட 304-ஏ, 338, 337 ஐ.பி.ஸி. கேஸ்கள் அப்பீலில் வந்தால் கடுந்தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற சுற்றறிக்கையாம். இது உண்மையில் எப்படி நியாயமாகும்?

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

ஒவ்வொரு கேஸும் அதன் பிரத்தியேக சூழ்நிலைகள், சாட்சியங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் தண்டனையின் தரத்தை நிர்ணயிப்பார்கள். சர்க்குலர் விட்டு தண்டனை கொடுப்பது என்றால் அப்பீல் கோர்ட் எதற்கு? நீதிபதி எதற்கு? ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதை செக் அப் செய்து அதை ரொக்டிபை செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, நாகை செஷன்ஸ் கோர்ட், சப்-கோர்ட், பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட், செகண்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் எல்லாம் ஒரு நூற்றாண்டு வயதான கட்டடத்தின் உள்ளே இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி அடிக்கடி புயல், வெள்ளம் வரக்கூடிய பகுதியாக இருப்பதால் மழை பெய்தால் பயங்கரமாக ஒழுகும். ஆகவே நீதியும் ஒழுகிப்போய் விடும். அதோடு அங்குள்ள நீதிபதிகளுக்கு அங்கே கழிப்பிடம் இல்லை, வக்கீல்களுக்கு கழிப்பிடம் இல்லை. காமப் கோர்ட்களுக்கு இடமில்லை, பார் அஸோஸியேஷன் வராந்தர்வில் இருக்கிறது. இது அவமானகரமான விஷயமாகும்.

அதுபற்றி பி.பி. உட்பட மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள் சீப் மினிஸ்ட்டர் அவர்களிடம். சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் அந்த பெட்டிஷன் உண்டு. அவற்றையெல்லாம் கட்டித் தருவதற்கு உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த நேரத்தை அளித்ததற்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பளித்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதற்கண் நீதி மன்றங்களில் வழக்குகளை பைசல் செய்வதில் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற வகையில் நீதிமன்றங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பதினைந்து ஆண்டுகளாக இருந்து வரும் கோரிக்கையான, திண்டுக்கல் பகுதி மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையான மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்கும் கோரிக்கையை ஏற்று அதற்காக தொகை ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த மக்கள் சார்பாகவும் அங்குள்ள வழக்கறிஞர்கள் சார்பாகவும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைக் காணிக்கை பாக்குகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. வேடசந்தூர் வி. வி. பாலசுப்பிரமணியன்]

அடுத்து, நீதி நிர்வாகம் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்திய துணைக்கண்டத்தில் மட்டுமல்ல, ஏன் அமெரிக்காவில் கூட, இங்கிலாந்தில் கூட வழக்குகளை பைசல் செய்வதில் காலதாமதமாகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறது. அதைக் களைய சில சிறப்பான நடவடிக்கைகளை அரசு உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும். ஆரம்ப நீதிபதிகள் ஒரு வழக்கை விசாரிக்க, சமன்ஸ்கொடுத்து, பிரதிவாதிகள் ஆஜராகி ஒரு வழக்கை முடிக்க 420 நாட்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்றும் உயர்நீதிமன்றத்தில் 1955 கால கட்டத்தில் ஒரு மேல் முறையீடு முடிவு செய்ய 1,500 நாட்கள் ஆகின்றன என்று 1955-ல் நியமிக்கப்பட்ட கமிஷன் கூறுகிறது.

அந்த நாட்கள் கணிசமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும். அப்பேர்ப்பட்ட சட்டக் குழுக்கள் சொல்லுகின்ற ஆலோசனைகளைப் பார்க்கின்றபோது, பெரும்பான்மையான வழக்குகள் பைசல் ஆவதற்குக் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் நீதி மன்றங்களிலே மேல் முறையீடு செய்வதிலேதான், அதற்கு மிகப்பெரிய குறையாக இருப்பது, நீதிமன்றங்களிலே வழங்குகின்ற தீர்ப்புகளின் நகல்களை அச்சிட்டுத் தருவதிலே ஓராண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுக் கூட ஆகிவிடுகிறது. ஒருசில நீதி மன்றங்களிலே அதை பிரின்ட் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கே ஓராண்டு காலமாகி விடுகிறது. ஆகவே, அதைத் தவிர்ப்பதற்கு, அச்சிட்ட நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளின் நகலை மேல் முறையீட்டிற்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்கிற விதியைத் தளர்த்த வேண்டும். அதனாலேதான் வழக்குகள் பைசலாவதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அரசு இதைத் தவிர்க்க முடியும். அதற்கு மாற்று வழி, நீதி மன்றங்களிலே அளிக்கப்படுகின்ற தீர்ப்புகளை ஸ்டென்சில்சுள்களிலே அழகாக கட் செய்து, டீப்ளிகேட்டர்களிலே அதை உருட்டிக்கொடுத்தால் கூட, வழக்கு மன்றங்களிலே வழக்குகளை நடத்துகின்றவர்கள், அதை அச்சிடுவதற்கு ஆகும் செலவு நாவில் ஒரு பகுதிகூட ஆகாது என்பதோடு, இன்று மேல் முறையீட்டிற்கு காலதாமதமாகும் முக்கிய காரணமாக இருக்கின்ற இந்த தீர்ப்புகளை அச்சிட்டுக் கொடுப்பதற்குப் பதில், நாம் இப்படி தீர்ப்புகளை ஸ்டென்சில் கட் பண்ணி, டீப்ளிகேட்டரில் போட்டு வழங்கலாம் என்று விதியைத் திருத்தினால் போதும். எனவே, நான் மெத்த பணிவோடு மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களை சிவில் ரூல்ஸ் ஆப் பிராக்டிஸ்-ஐ திருத்தியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வகையிலே வழக்குகளை மேல் முறையீடு செய்வதிலே காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கலாம் எனவே, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[திரு. வேடசந்தூர் வி. வி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 ஏப்ரல் 30]

அதேபோன்று, ஆரம்ப நீதி மன்றங்களிலே சாட்சியங்கள் அளிப்பதை நீதிபதி எழுதுகின்ற நடைமுறை இருப்பதால், வழக்குகளின் நடைமுறையை கவனிக்க முடியாத ஒரு நிலை நீதிபதிக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, சாட்சியங்கள் அளிக்கின்றதை அங்கே இருக்கிற டைப்பிஸ்டு அவ்வப்போது டைப் அடித்துக் கொண்டு வந்தால், அந்தச் சாட்சி என்ன சொன்னார், வழக்கு மன்றத்தை அணுகியிருக்கிறவர் என்ன சொன்னார் என்பதை சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதி கவனிக்கவும், அந்தச் சாட்சி கூண்டிலே இருந்து இறங்கி வெளியே வருவதற்குள், சாட்சி சொன்னதைக் கொடுக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். பின்னாலே சாட்சி என்ன சொன்னார், டெபோசிஷன் சர்ட்டிபிகேட் கேட்கின்ற நிலையெல்லாம் ஏற்படாது. தவிர, நீதி மன்றத்திலே எழுத்தர்கள் அதற்கான வில்லங்கம், நகல் போன்றவைகளைக் கொடுப்பதிலே காலதாமதம் ஏற்படுவதை ஒக்ஸிடி முடியும். ஆகவே, ஸ்டென்சில் டைப் செய்து, நீதிபதி அளிக்கின்ற தீர்ப்பை நகல் எடுத்துக் கொடுக்கலாம் என்றும், அதேபோல் ஆரம்ப நீதி மன்றங்களில் நீதிபதி சொல்லிக்கொண்டு வருவதை, டிக்டேட் செய்வதை அங்குள்ள டைப்பிஸ்ட் மூலம் அடித்துக் கொடுக்கலாம் என்றும் செய்யலாம். அப்படிச் செய்யும்போது, வழக்குகளின் ஓட்டத்தை கவனிப்பதற்கும், சாட்சியங்கள் என்ன சொன்னார்கள், நாளை விவாதத்திலே என்ன சொல்ல வேண்டுமென்று வழக்கறிஞர் கட்டுக்காரருக்கும் தெரியும். அதனால், சாட்சியங்கள் நகலைப் பெறுவதிலே ஏற்படும் காலதாமதம் பெருமளவிற்குத் தவிர்க்கப்படும். எனவே, சீர்திருத்தம் என்ற அடிப்படையிலே இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஆரம்ப நீதிமன்றங்களிலேயும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியும். அங்கே காலதாமதம் ஆவதற்கு முக்கியமான காரணம், வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றபோது, அங்குள்ள பிராசஸ் சர்வர்கள் செய்கின்ற தவறுகள் தான் என்பதை நான் தாராளமாகச் சொல்வேன். இதை 1955 ஆம் ஆண்டு இந்தியத் துணைக்கண்ட அளவிலே போடப்பட்ட செதல்வரட் கமிஷனே, லா கமிஷனே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பிராசஸ் சர்வர்கள் என்ற அமைப்பிலே ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவோமே யானால், இந்த உலகமே வியக்கின்ற அளவிற்குச் செய்ய முடியும் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வழக்குகள் பைசல் ஆவதிலே காலதாமதம் ஆவது என்பது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு மட்டும் சொந்தமல்ல; இங்கிலாந்திலேயும் காலதாமதம் இருக்கிறது. ஏன் அமெரிக்கத் துணைக் கண்டத்திலே கூட இந்தியாவைவிட கூடுதலாக காலதாமதமாகிறது, 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் கூடுதலாக காலதாமதமாகிறது என்பதை இந்தக் கமிஷன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. அந்தக் கமிஷன் ஆரம்ப நீதி மன்றங்களிலே உள்ள இந்த பிராசஸ் சர்வர்கள் அமைப்பிலே சில மாற்றங்களைக் கொண்டு

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

வந்தால், நீதி மன்றங்களிலே வழக்குகளைப் பைசல் செய்வதிலே ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கலாம் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் தீர்ப்பை விசாரிக்க வேண்டும் என்ற குற்றச் சாட்டிற்குக் காரணம். இந்த பிராசஸ் சர்வர்கள் இடத்திலே இருக்கின்ற தவறான நடைமுறைகள்தான்; ஆகவே, அதிலே சில நடைமுறைகளை போக்குவதற்காக சமீபத்திலே போடப்பட்ட சிலில் புரொசீஜர் கோடிலே சில ரூல்ஸ்கள் பலமுறை திருத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட, நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்— இதிலே இருக்கிற தவறு, அந்த கோர்ட் தயாரித்து அனுப்புகிற சம்மன்களை பிரதிவாதிகளுக்கு அனுப்புவதிலேகூட கோர்ட்டிலே இருக்கின்றவர்கள் காலதாமதம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலே விதியை மாற்றி ஆரம்ப நீதி மன்றங்களிலே தயாரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்மன்களை வாதிகளுக்கு வக்கிலே ரிஜிஸ்தர் தபாலிலே அனுப்பினால் போதும் என்கிற அளவிற்கு செய்ய வேண்டும். அதேபோல், கட்டளைகள்—எக்சிகியூட்டிவ் புரோசீடியுங்ளை நிறைவேற்றுவதிலே பிராசஸ் சர்வர்கள் வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்கிறார்கள். வாதிப் பிரதிவாதிகளுடன் வேண்டுமென்றே பேசிக்கொண்டு காலதாமதப்படுத்துகிறார்கள். அதைத் தவிர்க்கும் வகையில் மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே இருப்பதைப்போல், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பெட்ரோல் பங்கு வைக்கவேண்டும். இந்த முறை மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலும், மத்திய பிரதேசத்திலும் சிறப்பாக செய்யப்பட்டிருப்பதாக பல்வேறு கமிட்டிகளின் ரிப்போர்ட்டுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இந்த பிராசஸ் சர்வர் என்ற முறையிலே சில சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-40)

அதேபோல், சிறிய சிறிய ரூ. 100 மதிப்புள்ள வழக்குகள், ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள வழக்குகள் ஆகியவற்றில் நீதி மன்றங்களில் எதிர்வாத ஸ்டேட்மென்ட் போடுவதினால், ஐந்து அல்லது ஆறு மாதங்கள் கால கெடு நீட்டிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது; அதற்கு அவர்கள் காஸ்ட் போட முடியும். ஆனால், நீதிபதிக்கு அதிகாரம் இருந்தும், அதைப் பல நீதிபதிகள் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஆகவே அந்த வகையிலும் நான் மிக பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது மகாராஷ்டிராவில் இருப்பதைப் போல ஆர்டர் எண் 210-க்கு ஒரு மாற்றம் கொண்டு வந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிர்ணயித்து, 2,000 ரூபாய் வரை இருக்கிற வழக்குகளை, முதல் விசாரணை என்று பிரதிவாதி தன்னுடைய ஸ்டேட்மென்டை தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்கிற திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தால் பல வழக்குகளிலே காலதாமதத்தை நாம் தவிர்க்க முடியும். அதையும் அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதைப்போல 1975-க்கு பிறகு பைசலான வழக்குகளில்

[திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 ஏப்ரல் 30]

காலதாமதத்திற்குக் காரணம் கிட்டத்தட்ட நான்கு ஐந்து ஆண்டுக் காலமாக கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று போனால், வழக்குத் தொடுப்பதிலே தடை இருந்தது ; அதைவிட இன்னும் பல வழக்குகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்படுகிற சலுகைகளை நிர்ணயிக்கிற நீதிமன்றம் தாசில்தார் மன்றமா அல்லது சிவில் நீதிமன்றமா என்ற ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. 'நெகோஷியபில் இன்ஸ்ட்ருமென்ட் ஆக்ட்'-படி சிவில் நீதிமன்றங்களில் வழக்கு தொடர்ந்தாலும் கூட கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்படி, கடன் நிவாரண சட்டத்தினுடைய சலுகை அந்த குறிப்பிட்ட நபருக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்ற முடிவை எடுக்கும் அதிகாரம் தாசில்தாருக்கு இருக்கிற காரணத்தினாலே, தாசில்தார் கோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு, சிவில் கோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு என்று இருக்கிறது. அதைப்போல குத்தகைதாரர் உரிமை சட்டத்திலே தாசில்தாரிடம் ஒரு வழக்கு, அதே சமயத்தில் 'இன்ஜங்ஷன் சூட்' என்று சிவில் கோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அந்த குத்தகைதாரர் சட்டத்தை பொதுத்தவரை அது தாசில்தாரிடம் இருப்பது சரியல்ல. அதை நிச்சயமாக சிவில் நீதிமன்றங்களிலே மாற்ற வேண்டுமென்று சென்னை நீதி மன்றம் கூட பலமுறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. இருபது ரூபாய் வாடகை கேஸ் என்று வருமேயானால் அப்படிப்பட்ட வீட்டு வாடகை வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு கூட ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கேடருக்குக் குறையாமல் ஒரு விசாரணை வேண்டுமென்று நியதி இருக்கிறபோது, பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் சொத்துக்கள், 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று இருக்கிற அந்த நிலங்களுடைய குத்தகை உரிமையை தாசில்தார் முடிவு செய்யவேண்டும் என்பது சரியல்ல. அவை சிவில் நீதிமன்றங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நீதிபதி மோகன் அவர்கள் கூட இரண்டு, மூன்று முறைகள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். காலதாமதத்திற்கு முக்கிய காரணம் கடன் நிவாரண சட்டத்திலே தாசில்தாரிடம் ஒரு வழக்கு, சிவில் நீதிமன்றங்களில் ஒரு வழக்கு என்று கிடக்கிறது. தாசில்தார் தீர்ப்பைச் சொன்னால், அதற்கு அப்பீலுக்கு சப்-கலெக்டருக்கு, அதற்கு பிறகு டி.ஆர்.ஓ. என்று போகிறது. இதனால் வழக்குகள் குவிந்து விடுகின்றன. ஒரே வழக்கு இரண்டாக சென்றுவிடுகிறது. குத்தகைதாரர் சட்டத்திலேயும், கடன் நிவாரண சட்டத்திலும் இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் பெருகி இருப்பதால்தான், வழக்குகள் தேங்கி இருப்பதற்குக் காரணம் என்பதைக் கூறி, இதனை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மிகச் சாதாரணமான விஷயங்களில், சாதாரண 50 ரூபாய் 100 ரூபாய் என்று ஸ்மால் காஸ்ட் கோர்ட்டிலே கேஸ்கள் பெருகி இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சாதாரண வரப்பு வாய்க்கால்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. வேட்சந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

தகராறு, நடைபாதை தகராறு இவைகளை எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு சட்டப் பூர்வமான நீதிமன்றங்கள் இருந்தாலும் கூட, கிராம நீதிமன்றங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிறு, சிறு பிரச்சினைகளை, 2,000 ரூபாய் வரையிலுள்ள பிரச்சினைகளை கிராம நீதிமன்றங்களிலே தீர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கிராம நீதிமன்றங்கள் செயல்பட ஆரம்பித்ததென்றால் உண்மையிலேயே பெரும்பாலான வழக்குகள் அங்கே கிராமங்களிலேயே முடிவு பெறும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல பெரிய பெரிய வழக்குகள் காலதாமதம் ஆவதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்கூட அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிரிமினல் வழக்குகளில் காலதாமதத்திற்கு முக்கிய காரணம் சாட்சிகளை அழைத்து வருவதிலே காவல் துறையினர் காட்டுகின்ற அசிரத்தைத்தான் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அப்படி காலதாமதம் செய்கிறாவர்கள்தான் நடவடிக்கை எடுக்கலாமென்று செக்ஷன் 309, சப்-செக்ஷன் (2) சி.ஆர்.பி.சி. இருக்கிறது. ஆனால் இப்படி இருந்தாலும்கூட எந்த நீதிபதிகளும் எந்த வழக்கிலும் அப்படி செய்வதில்லை. ஆகவே நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் உச்ச நீதிமன்றங்களில் இருப்பதைப்போல 'புராசஸ் சர்வ்ஸ்' அமைத்து கிரிமினல் நீதிமன்றங்களில் ஏற்படுத்தலாம். ஏனென்றால் குற்றவாளி என்று ஒருவனை கோர்ட்டிலே நிறுத்திவிட்டு அந்த காவல் துறையை சார்ந்தவர்கள் பின்னால் பிராசிகியூஷனாக, எதிர்கட்சியாகிவிடுகிறார்கள். இன்றைக்கு பின்னால் அவர்களே, சாட்சியங்களை கொண்டு வருவது என்பது 'நேச்சரல் ஜஸ்டிசுக்கு' மாறாக இருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றங்களில் இருப்பதைப் போல 'புராசஸ் சர்வ்ஸ்' எல்லா கிரிமினல் நீதிமன்றங்களிலும் ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக கிரிமினல் வழக்குகளில் ஏற்படும் காலதாமதத்தை நம்மால் தவிர்க்க முடியும் என்பதை தெவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமான பிரச்சினை. கிரிமினல் கோர்ட்டிலே ஆண்டாண்டு காலமாக எந்த அரசமே கவனிக்காத, எந்த அரசமே தொட்டுப் பார்க்காத ஒரு பிரச்சினையை மாண்புமிகு நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பரிவுடன் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நித்தம், நித்தம் கொடுமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதால் சொல்கிறேன். கிரிமினல் வழக்கில் ஒருவன் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விட்டால், அவனுக்கு ஜாமீன் கொடுத்து வெளியே கொண்டு வருகிறார்கள். நீதிமன்றங்களில் இருக்கிற நடைமுறைகள் தினசரி விசாரணைக்கு வருகிற குற்றவாளிகள், அந்த கிளார்க்கை பார்த்து கையெழுத்து போட வேண்டும். இதனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. ஆரம்பத்திலேயே அவர்கள் ஜாமீன் கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 ஏப்ரல் 30]

வழக்கு முடிகிற வரை அந்த ஜாமீன் நிலைத்து நிற்கிறது. அப்படி இருக்கிற போது, நித்தம், நித்தம் விசாரணைக்கு வருகிறவர்கள் ஒவ்வொரு நீதிமன்றத்திலேயும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் தினமும் காலையில் அந்த நீதிபதி வாய்தா போட்டுவிட்டாலும், மாலை ஐந்து மணி வரை—அங்கே நீதிபதியாக செயல்படுவதே அங்கே இருக்கிற ‘பென்சு கிளார்க்’ தான்—வெயிலில் காத்து இருக்கிற கொடுமைகள் அதிகம் இருக்கின்றன. இதை அகற்றுவதால் தவறு இல்லை. இதை அகற்றினால் விசாரணைக்கு வருகிறவர்கள் அனைவரும் பாராட்டுவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு சிவில் வழக்குகளிலே ஏ டயரி, பி டயரி என்றும் கிரிமினல் வழக்குகளிலே பி டயரி என்றும் வைத்தால் விசாரணைக்கு வருகிறவர்களுக்கு சிக்கல்களைத் தவிர்க்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீதித் துறையிலே உள்ள நீதிபதிகளுக்கு ஹவுஸ் பியூன் என்று போடப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஜி.ஓ. எம்எஸ். நம்பர் 1819, தேதி 17—11—1960-இல் உத்திரவிட்டது. ஆனால் 1972-இல் சென்னை நீதிமன்றம் அந்த உத்திரவை ஹைகோர்ட் ஆர்.ஓ.சி. 5285/71, தேதி 18—5—1972-இல் நிறுத்திவைத்துவிட்டது. ஹவுஸ் பியூன் கொடுக்கப்படுவதால் தவறுகள் பல நடப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிற காரணத்தினாலே அந்த உத்திரவு அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி அதை அமல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதிபதிகள் நியமனத்தைப் பொறுத்தவரையில் 15 ஆண்டுக்காலம் வழக்கறிஞர்களாகப் பணியாற்றியவர்களிலிருந்து நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படாத கொடுமை இருந்து வருகிறது. இதை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக லா கமிஷன் கூட பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்ற தனது கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறது. செதல்வாட் கமிஷன் கூட சொல்லியிருக்கிறது.

“There is, however, a considerable body of opinion that this class of people from ministerial service bread in the atmosphere of offices of courts where unhealthy practices prevail should not be eligible for appointment to judicial office. The only question for our consideration whether the reservation now being made in the Southern States of a certain number of posts for the ministerial service should continue. We are of the view that it should not” என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த முறைகள் தென் மாநிலங்களிலே மட்டும் தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

அவர்களும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசும் 15 ஆண்டுகாலமாக முடங்கிக்கிடக்கிற அந்த நீதிபதிகள் நியமனத்தைமாற்றி பிராக்டீஸ் செய்கின்ற தொழில் செய்கின்ற வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீதித் துறை சிறப்புற நடைபெற வேண்டுமென்றால் நீதிபதிகளுடைய சம்பள பிரச்சினை கவனிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய நியாயம் இருக்கிறது. ஆண்டாண்டுக் காலமாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்ந்த முறையில் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நாம் உயர்ந்த சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம், பி.எஸ்.ஸி. படித்தவர்—சயன்ஸ் பாடத்தை படித்தவர்கூட—தேர்வு பெற்று ஐ.ஏ.எஸ்.-ஆகச் சேர்ந்துவிடுகிறார். ஆனால் பி.ஏ. அல்லது பி.எஸ்.ஸி. படித்த ஒருவர் அதற்குப் பிறகு மூன்று ஆண்டுகாலமாக சட்டத் துறையிலே பயின்று பிறகு ஐந்து ஆண்டுகாலம் பணியாற்றினால்தான் நீதித் துறையிலே இடம்பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக அவர்கள் 10 இன்கிரிமென்ட்டுகளை வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே முக்கியமான இந்த சம்பளப் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்திலே நீதிபதிகள் கருதப்படக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு வாகன வசதிகள் கிடையாது, வீட்டு வசதிகள் கிடையாது, இவைகளையெல்லாம் அளிக்க வேண்டும். உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள்கூட ஒருமுறை சொன்னார்கள், பல சபார்டினேட் ஐட்ஜுகள் குடிசைப் பகுதிகளிலேதான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஒரு பி.டி.-ஓவுக்கு கூட ஜீப் வசதி இருக்கிறது. ஆகவே வாகன வசதிகளை நீதிபதிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்கு வருவதற்கான ஸ்டாப் கார் போன்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும், செக்ரட்டேரியட்டில் உள்ள அதிகாரிகள் மாதம் 75 ரூபாய் செலுத்திவிட்டால் அவர்கள் வீடுகளிலிருந்து தலைமைச் செயலகத்திற்கு அனுபுத்துவரப்படுகிறார்கள். அந்த முறையிலே நீதிபதிகள் அவர்களுடைய வீடுகளிலிருந்து நீதிமன்றங்களுக்கு வருவதற்கான வாகன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இளம் வழக்கறிஞர்களை ஊக்குளிக்கின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு நீதி மன்றத்திலே போடப்படுகின்ற ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பம் இந்த கமிஷன் ஒர்தான். ஆனால் இந்த கமிஷன் ஒர்க்கைப் பொறுத்தவரையில், உயர்நீதி மன்றத்திலே தெளிவான முடிவுகள் எடுக்கப்படவில்லை. குறைந்தது ஐந்து

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 ஏப்ரல் 30]

ஆண்டுகளுக்குள் பணியாற்றுகின்ற வழக்கறிஞர்களை, ஜூனியர்களைத்தான் கமிஷன் ஒர்க்கிற்காகப் போடப்படவேண்டும், அதோடு ஒரு கமிஷன் ஒர்க் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது வேறு பணிகள் கொடுக்கப்படக்கூடாது. சில நீதிமன்றங்களிலே 20 கமிஷன் ஒர்க்குகள் கூட அந்த ஜூனியர்களிடத்திலே கொடுக்கப்படுகிற கொடுமையான நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி ஒரு கமிஷன் ஒர்க் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறபோது வேறு பணி கொடுக்கப்படாத நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று இளம் வழக்கறிஞர்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்ட சம்பந்தமான காவல்துறை, கமர்ஷியல் டாக்ஸஸ் டிபார்ட்மெண்டில் பணியாற்ற வேண்டுமானால், சட்டப் படிப்பை கட்டாயமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

அடுத்து ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநிலம் என்ற பெயர் தமிழ்நாடு என்று ஆக்கப் பட்டதற்குப் பிறகு சென்னை உயர்நீதி மன்றம் என்பது தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றம் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் அதற்கு சட்ட சிக்கல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் வரம்புக்குள் பாண்டிச்சேரி நீதி சம்பந்தமான காரியங்களும் சேர்க்கப் பட்டிருப்பதால் அது இயலவில்லை என்ற கருத்து இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், யூனியன் டெரிட்டரியான இலட்சத்திவு, கேரள மாநிலத்தினுடைய உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய ஆளுகையிலே உட்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அந்த மாநிலத்தினுடைய பெயரான கேரள ஹைகோர்ட் என்றுதான் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்று பல மாநிலங்களிலே யூனியன் டெரிட்டரியினுடைய ஜூரிஸ்டிக்ஷன் அந்தந்த மாநிலங்களுடைய உயர்நீதிமன்றத்திற்கு இருந்தாலும்கூட, அந்தந்த மாநிலங்களுடைய பெயரிலே அந்தந்த நீதிமன்றங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்கின்ற பெயர் மாற்றுகின்ற கருத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், நீதித் துறையில் அயல்மொழி வார்த்தைகளை, நாசிர், முன்சீப், அமீன், சிரஸ்தார், ஷேரீப் போன்ற வார்த்தைகளை, தமிழ்ச் சொற்களாக மாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்த மட்டில், திண்டுக்கல்லிலே மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்கின்ற முடிவினை அறிவித்தமைக்காக, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சருக்கும் எனது

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகிற அதே சமயத்தில், திண்டுக்கல்லில் நீதிமன்றங்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேற்குக் கோடியிலே ஒரு நீதிமன்றம், கிழக்குக் கோடியில் ஒரு நீதிமன்றம், வடக்குக் கோடியிலே ஒரு நீதிமன்றம் என்றிருக்கிறது. இப்பொழுது நீதிமன்றம் இருக்கும் பகுதியிலே ஏராளமான இடம் இருக்கின்றது. ஆகவே, திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்த மட்டில், பொது மக்கள் வசதியையும், வழக்குரைஞர்களின் வசதியையும் கருத்திலே கொண்டு, அனைத்து நீதிமன்றங்களும் ஒரே இடத்தில் இருக்கும் வகையில் கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக் கட்டி முடிக்கப்படும் வரை—ஒருசில நீதிமன்றங்கள் தனிப்பட்டவர்களின் சொந்தக் கட்டிடங்களில் இயங்குகின்றன—அப்படிப்பட்டவைகள் காலி செய்யப்படக்கூடாது. நினைத்தவுடன் காலி செய்ய வேண்டுமென்று அந்தத் தனியார்கள் சொல்கிற காரணத்தால், வழக்குரைஞர்கள்கூட சமீபகாலத்திலே சட்ட அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து, புது கட்டிடங்கள் கட்டுகிற வரையில், நீதிமன்றங்களைத் தனியார் இடங்களிலிருந்து மாற்றாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனித்து, திண்டுக்கல்லிலே இருக்கிற ஐந்து நீதிமன்றங்களை ஒரே இடத்தில் இருக்கும் வகையில், அந்த நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதற்கும், அங்கு பணியாற்றுகிற வழக்குரைஞர் பெருமக்களுக்கும் வசதியான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. சி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீதும், சிறைச்சாலைகள் மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் கலந்துகொண்டு பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீதிமன்றங்கள் சுதந்திரப் பறவைகளாக யாருடைய இச்சைக்கும் அடிபணியாமல், நல்ல முறையிலே நடந்து வர வேண்டுமென்பதுதான் ஜனநாயக மரபு. அந்த நிலைமையிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை தலைமை நீதிமன்றமாக உயர்நீதிமன்றம் இருந்து வருகிறது. அந்த உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு, நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் 21 நிரந்தர நீதிபதிகளும் நான்கு கூடுதல் நீதிபதிகளும் ஆவார்கள். அந்த நிலைமையிலே, வழக்குகள் துரிதமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்கிற ஒரு நிலைமையில் நியமிக்கப்பட வேண்டிய 21 நிரந்தர நீதிபதிகள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லையென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. கோபால்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

அதே போன்று இப்பொழுது நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை செக்கன்ட் கிளாஸ் ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டைப் ப்ரொமோஷன் கொடுத்து, டிஸ்டிக்ட் முனிசிப்பாக அனுப்பும்போது உரிமையியல் வழக்குகளிலே, அவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்கின்றதா என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்க வேண்டும். நீதித்துறை இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகள் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவியாக நிலை உயர்த்தப்பட்டு, மாவட்ட முனிசிப் பதவித் தரத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆணையை இந்த அரசு இட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அதே நேரத்திலே இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்களாக இருக்கின்றவர்கள் சில இடங்களிலே பதவி உயர்வு பெற்று, டிஸ்டிக்ட் முனிசிப்பாக மாறுகிறபொழுது அவர்கள் உரிமையியல் வழக்குகளிலே, அதாவது சிவில் வழக்குகளிலே அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாக ஏற்கனவே இருந்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். சிவில் வழக்குகளிலே வழக்கறிஞர்களாக இருந்தவர்கள், சிவில் வழக்குகளை நடத்தக்கூடியவர்கள் அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுவார்களானால் அதை நாம் பாராட்டலாம்.

ஆனால் குறிப்பாக நீதித் துறையிலே பணிபுரிகின்றவர்கள் கூட புரொமோஷனில் டிஸ்டிக்ட் முனிசிப்பாக வருகின்றபோது நிலையான நீதியும், நேர்மையான நீதியும் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே அப்படி ஜூடிசியல் செகண்டு கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் டிவிருந்து பதவி உயர்வு பெற்று டிஸ்டிக்ட் முனிசிப்பாக போகும்போது இந்த நிலைமைகளை நன்கு ஆராய்ந்து, பல வருடங்களாக வழக்கறிஞர்களாகப் பணிபுரிகின்றவர்கள், இரண்டாவது ஜூடிசியல் மேஜிஸ்ட்ரேட்டாகப் பதவி உயர்த்தப்படுகின்றபோது சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று மாவட்ட முனிசிப்புகளுக்கு தற்சமயம் அளிக்கின்ற சம்பளம் போதாது. அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற பொறுப்புகள் மிக உன்னதமான பொறுப்புக்கள் என்பதையும், உயர்ந்த இடத்திலே நீதியை நிலைநாட்டவேண்டிய கட்டாய காலத்திலே அவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுடைய நிலைமைகளை இதுவரையில் இருந்து வந்த அரசுகள் எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட, கருணா உள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், நேர்மையையும் நீதியையும் நிலைநாட்டுகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், இந்த நேரத்தில் இவைகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. கோபால்]

அதேபோன்று குத்தகைதாரர்கள் சட்டங்கள்—“ டென்சிலா ” சம்பந்தமான வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் ஆர்.டி.ஓ.-க்களாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுவரவர்கள் சட்டம் பயின்றவர்களாக இல்லை. சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்களாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையிலே குத்தகைதாரர்கள் சட்டத்திலே தீர்ப்பளிக்கின்ற பொறுப்பு, அதற்குத் தீர்ப்புக் கொடுக்கின்ற ஒரு முடிவு, அவர்களிடத்திலே விடப்படுமேயானால், சட்டத்தின் விவரம் தெரியாதவர்களிடம் விடப்படுகின்ற போது நேர்மையான நீதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாத அதே நேரத்தில் இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட பல காரியங்களில், அந்த நீதியினுடைய நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து தீர்ப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே அவர்கள் முடிவு பல இடங்களிலே இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட அதிகாரங்களை நீதிமன்றத்திற்கே அளிக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் கூட—ஆக்ட் 13/80—நிவாரணம் ஏழை மக்கள் பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், அந்தத் தீர்ப்பை வழங்குகின்ற அதிகாரம் தாசில்தார்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றது. இன்று நடைபெறுகின்ற நிலையிலே தாசில்தார்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தீர்ப்பை வழங்குகின்ற சூழ்நிலை வருமானால் அவர்கள் வழக்கறிஞர்களிடத்தில் சென்று அல்லது அரசு வழக்கறிஞர்களைச் சந்தித்து, விவரம் கேட்டு அதற்குப் பின்னர் தீர்ப்பு அளிக்கின்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்களே ஒழிய, அவர்களே சுதந்திரமாக அமர்ந்து அந்த நீதி என்ன என்று எடுத்துக் கூறுகின்ற அளவுக்கு திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலைமையை உணர்ந்து, கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்குகின்ற அதிகாரத்தை நீதிமன்றங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.00)

தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றத்திற்குத் தலைமை நீதிபதியை நியமனம் செய்கிறபோது, தமிழ் தெரிந்த, தமிழ் இனத்தவராக உள்ள ஒருவரைத்தான் நியமிக்கவேண்டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்துகின்ற அளவிற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் காட்டக்கூடாது என்கிற கருத்தை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. சி. கோபால்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

பெண் வழக்கறிஞர்களும், நீதிபதிகளாக ஆவதற்கு இன்னும் அதிக அளவிற்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாவட்ட நீதிபதிகளை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளாக நியமிக்க 'கோட்டா' வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் 'கோட்டாவை'க் குறைக்க வேண்டும். வழக்கறிஞர்களை—பார் அனுபவம் உள்ள வழக்கறிஞர்கள்—நீதிபதிகளாக நியமிக்கவேண்டும். பலமுறை வற்புறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. மாவட்ட அளவிலே உள்ள நீதிபதிகளை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளாக நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஜனாதிபதிக்கு சிபார்சு செய்கின்ற நேரத்திலும் இந்தக் கருத்தை மனதில் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். உயர்நீதி மன்றத்திலும்—பாரில் அனுபவம் உள்ள வழக்கறிஞர்களைத்தான் நீதிபதிகளாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான சோளிங்கரில் இருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டு நல்ல முறையிலே நல்ல வசதிகளோடு இயங்கிவருகிறது. பஸ்டிகளால் ஜூடிசியல் மேஜிஸ்ட்ரேட் பொறுத்தவரையில், அது அரக்கோணமாக இருந்தாலும், சோளிங்கராக இருந்தாலும் அவர்கள் அங்கேயிருந்து 50 மைல் தூரத்தில் உள்ள செய்யாறு கோர்ட்டுக்கு தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளின் ஜூடிசியல் பணியை மாற்றப்போவதாக அரசு கருதியிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், சோளிங்கரில் உள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு இந்தப் பவர்லை மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசைப்பொறுத்தவரையில், நீதி சுதந்திரமாக இருந்து கொண்டு, நீதி தீர்வாகம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றது என்ற கருத்தை இங்கே எடுத்துக்கூறி, தேரின் சக்கரம் கன்று மேல் ஏறி இறந்துவிட்டது என்பதற்காக, தன்னுடைய மகனைத் தேரின் சக்கரத்தில் வைத்து நீதி வழங்கிய பாண்டியன் வரலாறு நமக்குத் தெரியும். அதைப் போலவே, முன்னாலே யாரோ ஒருவர் தான் டாக்டர் பட்டம் பெறவேண்டும் என்பதற்காக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மாணவன் குளத்தில் விழுந்து இறந்தபோது, விழுந்து விட்டவன் என்மகன் என்று அந்த மகனின் தந்தை சொல்லமுடியாத அளவிற்கு இந்த நாட்டில் அநீதி தவழ்ந்து கொண்டு இருந்தது. அந்த நிலைமைகளையெல்லாம் போக்கி, இந்த நாட்டில் சுதந்திரமாக நீதி இயங்கவேண்டும் என்பதற்காக புரட்சித் தலைவர் நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக அவர்களை வாழ்த்தி, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1981 ஏப்ரல் 30]

* திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி—நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் ஆகிய மானியக்கோரிக்கைகள் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கருத்துக்களை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாகக் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிற நேரத்தில், சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற, இந்த நீதித் துறை கோரிக்கை பற்றிய விவாதத்தின்போது, பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பது வருத்தத்தக்கது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றையதினம் சிறையில் இருக்கக்கூடிய கைதிகள் நடத்தப் படக்கூடிய முறைகள், சம்பந்தமாக எடுத்துக் கூறப்படும். அவர்களுக்குக் கொடுமைகள் இழைக்கப்படுகின்றது என்பது தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறையில் கைதிகளாக வருகிறவர்கள் என்றால், அவர்களெல்லாம் சில நேரங்களில் உணர்ச்சிவயப்பட்டு சில குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு வருகின்றவர்கள் தான். கொலை போன்ற குற்றங்களை உணர்ச்சிவயப்பட்ட காரணத்தால் செய்து விட்டு அதற்கான தண்டனை பெற்று சிறைக்கு வருகிறவர்கள் தான். அதுமட்டுமல்லாமல் சமுதாய சூழ்நிலைகளில் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டி பலவிதமான குற்றங்களில் ஈடுபட்டு அதன் காரணமாக சிறைக்குள் வரும் நிலையும் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். இம்மாதிரி சிறைக்குள்ளே வருபவர்களுக்கு சிறைக்குள்ளே கொடுமைகளை இழைக்காமல், அவர்களைத் திருத்தி சீர்திருத்துவதுதான் சிறைச்சாலையின் சிரியப்பணி என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்தாக வேண்டும். அம்மாதிரியான முறையிலே சிறைச்சாலைகளிலே அமைப்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இந்தக் கடமை இன்றையதினம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதுதான் கேள்விக்குரிய விஷயமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சமூகத்தில் மறுவாழ்வு அளிக்கப்பட வேண்டியதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு அவர்களை நடத்த வேண்டுமென்பதும், அவர்கள் குற்றம் இழைத்து சிறைத்தண்டனை முடிந்து வரும்போது அவர்களுக்கு புதிய வாழ்வு கொடுக்கின்ற வகையிலே அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதும் முக்கியமான விஷயங்கள். இன்றைக்கு இதுதான் நம்முடைய நோக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் முறையில் இன்றையதினம் சிறை நிர்வாகம் அமையவில்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே எப்படி இருந்ததோ அப்படியேதான் இருக்கிறது. அவர்கள் எழுதி வைத்த சிறை மானுவலையே இன்றுவரையிலும் 'அ' முதல் 'ஃ' வரையிலும் வரி பிழளாமல்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அமுல்படுத்துகின்ற வகையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சமுதாயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்களை கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஒரு புதிய வாழ்வு அந்த கைதிகளுக்கு அளிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணராமல் இன்னும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் எல்லோரையும் அடக்க வேண்டும், ஒடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சிறை நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் மக்கள் அமைப்பு ஏற்பட்ட பிறகு, ஜனநாயக அமைப்பில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு ஏற்பட்ட பிறகு அதற்கு ஏற்றவகையில் முழுமையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம், அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்மாதிரியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான் ஏற்கெனவே இருந்த அரசுகள் சில குழுக்களை சிறை நிர்வாகம் சம்பந்தமாக, சிறைகளில் கைதிகளை நடத்துவது சம்பந்தமாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுக்களுடைய பரிந்துரைகள் நம் முன்னால் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை இன்னும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. கைதிகளை கொடுமையாக நடத்தும் சம்பவம்பற்றி பல்வேறு விவரங்களைத் தொடர்ச்சியாகச் சொல்ல முடியும். ஆனால் அதையே கூறி, என்னுடைய நோத்தை குறைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அது இன்றைக்கும் தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இருந்தபோதிலும் இங்கே அந்த கொடுமைகள் பற்றிய ஒருசில குறிப்பை மட்டும் தெரிவிக்கிறேன். சென்ற 20-ந்தேதி முதல் 22-ந்தேதி வரை திருச்சி மத்திய சிறையில் இருக்கிற ஆயுள் தண்டனை கைதிகளும் மற்றவர்களும் தங்களை மனிதர்களாக நடத்த வேண்டும், எங்களுக்கு சில உரிமைகள் வேண்டும், சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு, அதற்காக சில கோரிக்கைகளை வைத்து உண்ணாவிரதம் இருந்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி தொடர்ச்சியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அவர்களுக்கு அளிக்கப்படக்கூடிய உணவில் எந்த மாற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. ஆட்சியிலே மாற்றத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அந்த கைதிகளுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற உணவிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. சிறை சீர்திருத்தக் குழு கூட அவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற சோளத்தை மாற்ற வேண்டும், இட்லி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. நான் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமா, இட்லி கொடுக்க வேண்டுமா என்றுகூட சொன்னேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

வில்லை. கல்லும், மண்ணும் இல்லாமல் அவர்களுக்கு கொடுப்பதை முறையாகக் கொடுத்தாலே அவர்களுக்கு திருப்தியாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற உணவிலே கூட ஒழுங்கினம், ஊழல் நடக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்னால், சென்ற 7-ந் தேதி, திருச்சி சிறையில் உள்ள, ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிற கைதிகளுக்கு உணவுக்காக கொடுக்கப்பட்ட அரிசியில் 96 கிலோ அரிசியை திருடி வைத்திருக்கிறார்கள். அது கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரியில் 100 கைதிகள் நோயாளிகளாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய உணவிலே 96 கிலோ திருடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அம்மாதிரி நிகழ்ச்சி தொடர் நிகழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறது. இதை எதிர்த்து அவர்கள் குரல் எழுப்பினால் அவர்களுக்கு கிடைப்பது தடியடி. சிலர் இந்த உலகை விட்டு கூட அனுப்பப்பட்டு விடுகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக விசாரணை கமிஷன் வைக்கப்பட்டு, அந்த கமிஷன் அறிக்கை, முருகேசன் விசாரணைக் குழு அறிக்கை, இன்று காலையிலேதான் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அக்கிரமங்களைக் கேட்கின்ற கைதிகளை ஒரு சிறையிலே இருந்து மற்றொரு சிறைக்கு தொடர்ச்சியாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'ஃபுட்பால்' மாதிரி அவர்களுடைய நிலை இருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன்னால் திருச்சி சிறையிலிருந்து சிலரை சேலத்திற்கு மாற்றினார்கள். அங்கும் இந்தப் பிரச்சனை வரும். பின் அங்கிருந்து கடலூருக்கு மாற்றுவார்கள், அங்கிருந்து கோவைக்கு மாற்றுவார்கள். ஆக, அவர்கள் சிறைப் பறவைகளாக இருக்கிறார்கள். பறவைக் கூட்டத்தில் ஒரு கல்லை எடுத்துப்போட்டால் அவை பறந்துபோய் வேறு ஒரு இடத்தில் அமரும், அங்கு கல்லைப் போட்டால் இன்னொரு இடத்தில் போய் அமரும். இப்படி அந்தக் கைதிகளை மாற்றக்கூடிய நிகழ்ச்சி தொடர்ச்சியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-10)

கடந்த மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு திருச்சி சிறையிலே நம்முடைய அமைச்சரவர்களின் இடத்திலே நேரடியாக குறைகளை கூறினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக 12 பேர்கள் கடலூருக்கு மாற்றப்பட்டார்கள் என்பது பற்றி இதே சட்டமன்றத்திலே கூறினேன். ஆனால் அதுசம்பந்தமாக எந்த பலனையும் பார்க்க முடியவில்லை. மாற்றப்பட்டவர்கள் மாற்றப்பட்ட நிலையிலேதான் இன்றும் கடலூர் சிறையிலே இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, சிறைக் கைதிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பரோலைப் பொறுத்த வரையிலே 15 தினங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த 15 நாட்கள் முழுவதையும் ஒரே தடையிலே எடுத்துக்கொள்வதற்கான

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஏப்ரல் 30]

அனுமதியைக் கொடுப்பதன்மூலம் அரசுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் இருக்க முடியாது. ஒரு தடவை 6 நாள் என்றும் மற்றும் மூன்று தடவைகளில் மூன்று மூன்று நாட்களாகவும் கொடுக்கப்படுவதால் அவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய சிரமங்கள் எவ்வளவு என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் நீண்ட தூரங்களில் இருக்கக்கூடிய அவர்களுடைய கிராமங்களுக்குச் சென்று வருவதிலேயே இரண்டு நாள் பயணம் என்ற அளவிலே முடிந்துவிடுகின்றது. ஆகவே ஒருநாள் மட்டும் வீட்டிலே இருந்து என்ன காரியத்தை அவர்களால் கவனிக்க முடியும்? ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய லீவைப் பொறுத்த வரையில் 15 தினங்களையும் ஒரே முறையிலே எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய நிலையினை ஏற்படுத்தவேண்டும். சிலர் விருப்பப்பட்டால் வேண்டுமானால் இரண்டுமுறை எடுத்துக்கொள்வது பற்றி ஆட்சேபனை ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ஆகவே ஒரே தடவையில் அந்த லீவினை எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய வாய்ப்பு இருந்தால் குறைந்தது 10 தினங்களாவது அவன் வீட்டிலே தங்கி இருந்து தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு வேண்டிய சில காரியங்களை ஓரளவு செய்து கொடுக்க முடியும். ஏதோ விருந்தாளிபோன்று தன்னுடைய வீட்டிற்கே சென்று ஒருநாள் வீட்டுச் சாப்பாடு சாப்பிட்டுவிட்டு வருவதற்காக அவன் வீட்டிற்குச் செல்வதில்லை.

அடுத்து, ஹோம் லீவு சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே சில முறைகள் மாற்றப் பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனாலும் 5 ஆண்டுகள் முடிந்தால்தான் கொடுக்கப்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. எனக்குக் கிடைத்த சில விவரங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருச்சி சிறையிலே உள்ள திரு. சி. ராஜா ராமன் என்கிற கைதிக்கு 6 மாத காலத்திலேயே இந்த ஹோம் லீவு கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. 6 மாத காலம் முடிந்தவுடன் 15 தினங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு மறு மாதமே 10 தினங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கான உத்தரவுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விவரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. 143950/80-1 டேப்ட்டு 10—10—1980. அடுத்து இதேமாதிரி இன்னொரு கைதி, பெயர் சந்திர சேகரன், கைதி நம்பர் 63363. அவருக்கு ஒரு ஆண்டுக்காலம் முடிவதற்கு முன்னாலேயே பதினைந்து நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதேமாதிரி விரையன் என்பவருக்கு ஆறு மாத காலத்திலேயே பதினைந்து தினங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதல்ல என்னுடைய கோரிக்கை. யாரோ சிலருக்கு மட்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுத்தது தப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரே மாதிரியாக எல்லோருக்கும் செய்யக்கூடிய முறை இருக்க வேண்டும். கைதி எனப்படுபவர்கள் ஏதோ சில சந்தர்ப்பவசத்தால் சில குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு சிறைக்கு வருகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள்

1981 ஏப்ரல் 30]

(திரு. இரா. கருப்பையா)

சிறையிலே இருக்கின்றபோது அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு மறுவாழ்வு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுதான் அரசினுடைய பொறுப்பு. ஆகவே எல்லா கைதிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான முறையிலே ஹோம் லீவு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே லீவில் செலலக்கூடிய உத்தரவினை தளர்த்துகின்றபோது அதை யூனிட்பார்மாக எல்லோருக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரையிலே கைதிகளுக்குரிய லீவு சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்து சிறை நிர்வாகம்பற்றி எடுக்கப்பட வேண்டிய பல்வேறு நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறையிலே நன்னடத்தைத் துறை என்பது இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே பல குழுக்கள் தனித்தனியாக நியமிக்கப்பட்டு அவை கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கின்றன. 1950-51 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட சிறை சீர்திருத்தக்குழு, 1974-75 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட சட்டமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழு, 1978-79 ஆம் ஆண்டிலே நியமிக்கப்பட்ட நரசிம்மன் குழு ஆகிய இந்த குழுக்கள் எல்லாம் நன்னடத்தைப் பிரிவினைத் தனித்தனியாக பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவ்வாறு தனித்தனியாக பிரிப்பதற்கு என்ன தாமதம்? காலதாமதம் செய்யாமல் அந்த நன்னடத்தைப் பிரிவைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கைதிகளின் நடத்தையைப் பொறுத்து சில முடிவுகள் எடுக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு சிறை அதிகாரிகளின் உத்தரவைப் பெற்றுத்தான் அவற்றைச் செயல்படுத்தவேண்டிய நிலைமை இன்று இருக்கின்றது. அப்படியானால் அது எப்படி சரியாகச் செயல்படும்? ஆகவே உடனடியாக அந்த நன்னடத்தைப் பிரிவை சிறை நிர்வாகத்திலே இருந்து தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து கைதிகள் காவல் காப்பது போன்ற வேலையைச் செய்வதற்காக ஒரு பிரிவு. அந்த சிறை கைதிகளிடத்திலே பழகி நல்லமுறையிலே பேசி அவர்களுக்கு மன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் இன்னொரு பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சிறை சீர்திருத்தக் குழுவின்னுடைய சிபாரிசு இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரியான சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆயுள் கைதிகளை 14 ஆண்டுகளுக்கு சிறையில் இருந்ததற்குப் பிறகு தான் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்று மத்திய அரசினுடைய ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது; கைதிகளை முன் கூட்டியே விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று நாம் சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். ஆனால் அதை எதிர் பார்த்து இன்றையதினம் ஆயிரக்கணக்கான கைதிகள், அனைத்து சிறைகளிலும்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஏப்ரல் 30]

லும் இருக்கக் கூடியவர்கள் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதே நமக்கு வாழ்வு கிடைக்கும், வெளியே செல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள், இன்னும் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏற்கெனவே இருந்த முறைப்படி, 8 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு ஆயுள் கைதி சிறையில் இருந்தால், நன்னடத்தை போர்டு என்ற ஒரு போர்டு வைத்து அதிலே அவர் நடத்தையை பரிசீலனை செய்து, அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கான வாய்ப்பு உடன் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிறையிலே இருக்கக் கூடிய வார்டர்கள் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் அவர்கள், சர்வீஸ் முழுவதும் கைதிகளாக இருந்து வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று, சிறை சீர்திருத்தக் குழு, இலவசமாக உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தது. ஆனால் அது கூட அமূল செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படக் கூடிய சம்பளமும் ஒரே துறையினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒரே துறை என்று சொன்னால், போலீஸ் துறையிலே இருக்கிற ஐ.ஜி.-யினுடைய அந்தஸ்துக்கு குறையாதவர்கள், டி.ஐ.ஜி.-யாக இருக்கக் கூடியவர்கள், சிறைப் ப்ரிவு நிர்வாகத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். அங்கிருந்துதான் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள்தான் தேர்வு நடத்துகிறார்கள். போலீஸ் வேலைக்கும் அந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் தான் வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். சிறையிலே இருக்கிற வார்டன்களுக்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. என்றுதான் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் போலீஸ்காரர்களுக்கு அந்த சிறை வார்டன்களை விட 75 ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. ஒரே தகுதி, ஒரே அதிகாரிதான் தேர்வு செய்கிறார். ஒரேவிதமான வேலைதான் செய்கிறார்கள். ஆகவே போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுப்பது போலவே இவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுப்பதுவே நியாயமாக இருக்கும். ஆகவே, சிறைவார்டர்கள் சங்கம் இதை உள்ளிட்டு, 33 கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற டிசம்பர் மாதத்திலேயே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு காண பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தீர்வு காண்பெறும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவில்லை. தீர்வு காணப்பெறவில்லை. 41 பேர்கள் இன்றையதினம் அவர்கள் சஸ்பென்ஷனில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பம் அதன் காரணமாக பட்டினியாலே வாடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள், சிறைக்காவலர்களின் பிரச்சனைகளை நல்லமுறையிலே சுமுகமான முறையில், தீர்த்து வைப்பதற்கு அந்த சங்கத்தை அழைத்துப் பேசி நியாயம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டி உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து நான் குறிப்பிட்டு பேச விரும்புவது நீதித்துறையைப் பொறுத்தது. அந்த நீதித் துறையைப் பொருத்தவரையில், எங்கு பார்த்தாலும் சரி, உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து கீழே இருக்கக் கூடிய சாதாரண நீதிமன்றங்கள் வரை, வட்டங்களிலே இருக்கக் கூடிய, தாலுக்காக்களில் இருக்கக் கூடிய சாதாரண மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் வரையில், வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலை இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். உயர்நீதிமன்றத்திலே கேட்டால் 1974 முதல் தீர்க்கப்படாத வழக்குகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திலே 4 நீதிபதிகளின் ஸ்தானங்கள் சில ஆண்டுகளாக பூர்த்தி செய்யப்படாமல் காலியாகவே இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திலே நீதிபதிகள் நியமனம் சம்பந்தமாக அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய சில விதி முறைகள், அதாவது விகிதாசார முறையில் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அந்த முறையாக இருந்தால் கூட அது தவறு என்று நான் கூற மாட்டேன். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக இன்றையதினம் அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் மத அடிப்படையிலே, ஜாதி அடைப்படையிலே நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமை இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. ஆகவே, அதில் மாற்றம் வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வழக்குகளை துரிதமாக தீர்வு காண்பதற்காக துரித நடவடிக்கைகளை துறை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். லேபர் கோர்ட் கேஸ்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, ரிட் பெட்டிஷன் செய்வது சம்பந்தமாக, ராமபிரசாத் ராவ் அவர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியாக இருந்தபோது, ஒரு ரிட் மனு. அதற்கு மேல் ஒரு ரிட் அப்பீல் இரண்டையும் சேர்த்து, இரண்டு முறையாக அந்த வழக்கை நடத்துவதற்கு பதிலாக, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை ஒரே நேரத்தில், அந்த பெட்டிஷன்களை தாக்கல் செய்து நடத்தலாம் என்ற நடைமுறை இருந்தது. சமீபத்திலே அது கைவிடப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலே, தொழிலாளர்களின் வழக்குகள் பெரிதும் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவர்கள் இரண்டு முறை அந்த வழக்காட செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு பெரிய சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதில் மாற்றம் வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இந்த ரிட் மனுக்கள்மீது கொடுக்கக்கூடிய கோர்ட் பீஸ்கள் முதலிலே 50 ரூபாயாக இருந்தது. இப்பொழுது அது 100 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஏப்ரல் 30]

இதை உயர்த்தியிருப்பது காரணமாக சாதாரண தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் ஒரு ரிட் மனு தாக்கல் செய்ய தன்னுடைய உரிமையை நிலைநாட்டி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்கள் பல. ஒரே நிறுவனத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் 30 பேர்கள் இருப்பார்களானால் 33 (லி) (2) பெட்டிஷன் சம்பந்தமாக ஒரு ரிட் மனு தாக்கல் செய்யவேண்டும் என்றால் 30 ரிட்கள் தனித்தனியாக தாக்கல் செய்யவேண்டும். ரூ. 100 ஒரு மனுவிற்கு மீள் என்றால் 30 மனுக்களுக்கு ரூ. 3,000 ஆகிறது. அதேநேரத்தில் அந்த நிறுவனத்தின் முதலாளி தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக ஒரு மனு தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்றால் ஒரு மனு தாக்கல் செய்தால் போதும். ரூ. 100-ல் அந்தக் காரியம் முடிந்துவிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 10-20)

இன்றையதினம் மோட்டார் வெகிகிளில் டாக்ஸ் சம்பந்தமான வழக்குகளை பரிசீலிக்க, ரிட் பெட்டிஷனுக்கு பதிலாக சிவில் ரிவிஷன் பெட்டிஷன் என்ற அடிப்படையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிவில் ரிவிஷன் பெட்டிஷன் என்றால் அதற்கு ரூ. 10 கட்டணம் கட்டினால் போதும் என்றிருக்கிறது. ஆகவே அம்மாதிரியான முறையை இந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளிலும் கொண்டுவந்து கட்டணத்தைக் குறைத்து செலுத்துவதற்கான முறையில் நிர்ணயிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லீகல் எய்ட். நம் நாட்டிலுள்ள சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு சட்ட உதவி இலவசமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்பது இன்றையதினம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஒரு கொள்கை. டெல்லியில் உள்ள உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள் உட்பட அனைத்து உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளும் அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசுத் துறையிலும் அதுபற்றி நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய நடைமுறையைப் பார்த்தால், ஏழை மக்கள், வாதாட சக்தியற்ற மக்கள் அந்த இலவச வசதியைப் பெற முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், ஹரிஜனங்கள், தொழிலாளர்கள் இந்த இலவச சட்ட உதவியை பெறமுடியாத நிலையில்தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அது சம்பந்தமாக ஒரு குழு பரிசீலனை நடத்தி அதற்காக தனியாக ஒரு குழு நியமித்து, பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து எவ்வாறு இந்த இலவச சட்ட உதவியை அவர்கள் அனைவரும் சுலபமாகப் பெறமுடியும் என்ற முறையில் ஆராய வேண்டும். அப்படிப்பட்டதொரு குழுவை நியமிக்க வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அடுத்து, லேபர் கோர்ட் ஜட்ஜ்கள். ஏற்கனவே ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள் ட்ரிப்பூனல் ஜட்ஜ்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு சீனியர் ஜட்ஜ்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இன்று புதிதாக வரக்கூடியவர்களை லேபர் கோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இவர்கள் தொழிற் துறை சட்டங்களை புரிந்துகொண்டு தீர்ப்புகள் வழங்க வேண்டும். ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன் என்று. இவர்கள் தொழிற்சட்டங்களை நன்கு புரிந்துகொண்டு அதில் தேர்ச்சி பெற்று வருவதற்குள் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் படக்கூடிய நிலை உள்ளது. ஆகவே தொழில் கோர்ட் நீதிபதிகளுக்கு, லேபர் லாஸ்ஸ் (Labour Laws) தவிராக பயிற்சி பெற அதற்கான பயிற்சி தர ஏற்பாடு செய்து, பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை தொழில் நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர் நலத்துறை மானியத்தின் மீது பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். திருச்சியிலும், திருநெல்வேலியிலும், லேபர் கோர்ட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறேன். அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். கடைசியாக நீதி அனைவருக்கும் அருகில், சமீபத்தில் கிடைக்க வேண்டும். 'நியாஸ்ட் பாயிண்டில்' கிடைக்க வேண்டும். வழக்கு மன்றங்களுக்கு வரவேண்டுமென்றால், நீண்ட தூரத்திற்கு வரக்கூடிய நிலைமை கிராமங்களிலே இருக்கிறது. கிராமங்களிலே இருந்து மாவட்ட தலைநகருக்கும், மாநில தலைநகருக்கும் செல்லவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, நீதி என்பது அவர்களுக்கு அருகாமையில் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் கோர்ட்டுகளை அருகாமையில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய கொள்தியில் குளித்தலை நகரம், மணப்பாறை, முசிநி, மற்றும் துறையூருக்கு மையமாக இருக்கிறது. ஆகவே, குளித்தலையில் ஒரு சப் கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே கோர்ட் இருந்து கரூருக்கு மாற்றப்பட்டது. ஆகவே தற்சமயம் மையமாக இருக்கக்கூடிய இந்த குளித்தலையில் அதுவும் இப்பொழுது காவேரிப் பால அமைப்பிற்குப் பிறகு மணப்பாறை, முசிநி, துறையூர் ஆகிய வட்டங்களுக்கு குளித்தலை மையமாக இருப்பதால், அங்கே ஒரு சப் கோர்ட் ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றையதினம் இந்த நீதித் துறையிலும், கிறைத் துறையிலும் தீவிரமான மாற்றங்கள் செய்யக்கூடிய முறையிலே அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

[1981 ஏப்ரல் 30]

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி, நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெரிய குளத்திலே சப் கோர்ட்டு அமைக்க வேண்டுமென்ற அப்பகுதி மக்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றியதற்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது சார்பிலும், தொகுதி மக்கள் சார்பிலும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும், பொதுப் பணித் துறைக்கு, டிரான்ஸ் போர்ட், ஹைவேஸ், இரிகேஷன் ஆகிய ஒவ்வொரு துறைக்கும் தனித்தனியாக இன்ஸ்பெக்டர் பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. அதேபோல் நீதித் துறைக்கு இருந்தால், வெளி மாவட்டங்களிலே இருந்து, வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து வருகின்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள், மற்றும் நீதித் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் வரக்கூடிய நேரத்தில் அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே, அவர்களுக்கென்று தனியாக ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் இன்ஸ்பெக்டர் பங்களாக்கள் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட முன்சிப் கோர்ட்டில் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை 5,000-லிருந்து 15,000 ஆக ஆக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் மாவட்ட நீதிமன்றங்களின் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. சப்-கோர்ட்டினுடைய பளு குறைந்திருக்கிறது. எனவே, அதை சமப்படுத்த மாவட்ட நீதிமன்ற முன்சிப் கோர்ட்டுக்கு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் 10,000 ஆக உயர்த்தினால், பேலன்ஸ் ஆப் வெயிட் என்ற முறை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சில வழக்குகள் தாசில்தார் கோர்ட்டிலே விசாரிக்கப்படுகின்றன. தாசில்தார்கள் சட்ட நுணுக்கம் தெரியாதவர்கள். வழக்கறிஞர்கள் வாதாடுகின்றபோது, சட்ட நுணுக்கங்களை புரியாதவர்கள்; புரிந்துகொள்ளும் சக்தி இல்லாதவர்கள். சட்டப் பயிற்சி அடையாதவர்கள். எனவே, தாசில்தார் கோர்ட்டிலே நீதி பற்றிய நிர்வாகம் நடைபெறக்கூடாது என்றும், நீதி மன்றங்களிலேதான் வழக்குகள் நடைபெற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சில வழக்குகளைப் பொறுத்தவரை வழக்கறிஞர்கள் வாதாடக் கூடாது என்ற தடையிருக்கிறது. அந்தத் தடை விதியை ஏற்படுத்தியிருப்பதால், ஏமை எளிய பாமா மக்கள் நிலை மோசமாகியிருக்கிறது. எனவே, அந்தமாதிரி தடையை வரக்கறிஞர்களுக்கு போடக் கூடாது; அதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. கா. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்புகள் பெறுவதற்கு காபி அப்ளிகேஷன் தயார் செய்கிறோம். ஆக்ட் 18/60-ன்படி, காபி அப்ளிகேஷன் பெறுவதற்கு, ஒரு ரூபாய் கோர்ட்டு பி ஸ்டாம்பு ஒட்டுகிறோம். ஆனால், மற்ற வழக்குகளைப் பொறுத்தவரை, நகல் பெறுவதற்கு 25 பைசா கோர்ட்டு பி ஸ்டாம்புதான் ஒட்டுகிறோம். ஆகவே, இதை ஒரே சீராக்கும் முறையில் இரண்டு வழக்குகளுக்கும் தீர்ப்பின் நகலைப் பெறுவதற்கு ஒரு ரூபாய் கட்டினால் போதும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை என்ற முறையில் உத்தரவு போட வேண்டும்.

அடுத்து, கொடைக்கானலில் நீதி மன்றத்திற்கு என் தனியாக கட்டிடம் கிடையாது. அது நாசில்தார் அலுவலகத்தில் நடைபெறுகிறது. கொடைக்கானலில் தனியாக நீதிமன்றக் கட்டிடம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கீழ்க் கோர்ட்டில் அமினா என்னும் ஒரு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். அமினா துழைந்த விடும், ஆமை துழைந்த விடும் உருப்படாது என்று சொல்வார்கள். அமினா துழையும்போதே, அவர்கள் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களை கையாண்டி செய்யும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களை ஹைக்கோர்ட்டில், பெயிலிப் என்று இருப்பதைப்போல், இவர்களையும் பெயிலிப் என்று அழைக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் அமினாக்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றால், அவர்களை யார் என்று அங்குள்ள மக்கள் அடையாளம் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அடையாள கார்டுகள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோர்ட்டுகளில் நீதிபதிகளால் வழங்கப்படுகின்ற தீர்ப்பினை, உடனுக்குடன் நிறைவேற்றுவதற்கு போலீஸ் உதவி காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை.

(முற்பகல் 10-30)

போலீசாருக்கு பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு போலீஸ் உதவி வேண்டுமென்று கீழ்க் கோர்ட்டிலே மன போட்டால் போலீசார் பந்தோபஸ்து வேலைக்கு போய்விட்டார்கள்; ஆகவே போலீஸ் உதவி கிடைக்காது என்று கூறிவிடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்ட நீதிபதியின் கண்ட்ரோலிலும் ஒரு போலீஸ் படையை ஏற்படுத்தி, கீழ்க்கோர்ட்டிலே அதற்கான படியைக் கட்டினால் எந்தெந்த கோர்ட்டிலே படியை கேட்கிறார்களோ அந்த கோர்ட்டுக்கு போலீஸ் உதவி கொடுத்தால் அந்த வழக்குகளின் பவன் மற்றவர்களுக்கு விரைவில் கிடைக்கும். தமிழ்நாட்டிலே கோடை வாசஸ்தலமான கோடைக்கானலில் ஒரு விசேத்திரமான கோர்ட்டு நடக்கிறது. அங்கு 'பைலிங்' அனைத்துக் காபி-ஸ்-கோர்ட்டிலேயான் நடக்கிறது. வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தால் பெரியவர்களிலிருந்து மல்டிரிக்ட் முன்சிப் கோடைக்கானலுக்கு வருவார். அதைபோல கிரிமினல் கோர்ட்டிலே விசாரணை வந்தால்

[திரு. கா. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1981 ஏப்ரல் 30]

நிலக்கோட்டை எஸ்.எம். வருவார். இதை மாற்றி கொடைக்கானலுக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கம் ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டங்களை கையாள்வதற்கு தாசில்தாருக்குப் போதிய பயிற்சி இல்லை. ஆகவே இதை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரை மாவட்டத்திலே அமையவிருக்கிற இரண்டாவது மாவட்ட நீதிபதி கோர்ட்டைப் பற்றி ஒன்றை சொல்லியாக வேண்டும். பெரியகுளம், உத்தம்பாளையம், கொடைக்கானல், நிலக்கோட்டை ஆகிய பல்வேறு வட்டங்களை அடக்கி இந்த கோர்ட் அமைக்கப்படுகிறது. இந்த கோர்ட்டுக்கு மையப் பகுதி பெரியகுளம் ஆகும். இந்த மையப் பகுதியான பெரியகுளம் நகரிலே இந்த மாவட்ட நீதிபதியினுடைய பிரிவு கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீதிபதிகள் நீண்ட நாட்களாக வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நியமிக்கப்படவில்லை. அந்த குறைவைப் போக்க வழக்கறிஞர் சங்கங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ப. நெடுமொறன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாக சிறைச்சாலை பற்றிய மானியத்திலே பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைத்த மைக்கு நான் நன்றி சொல்லி என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை நீதித்துறையிலே தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக வேண்டும் என்பதற்காக நல்ல நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அரசு எடுத்திருக்கிறது. நீதிமன்றங்களில் தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக இருந்தால் தான் சாதாரண ஏழை, எளிய மக்கள் நீதியிலே பங்கு பெற முடியும் அல்லது நீதிமன்றங்களில் என்ன நடக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்காக இரண்டு இதழ்களை அரசு வெளியிட்டு வருகிறது. தீர்ப்புத் திரட்டு, குற்ற வழக்கு தீர்ப்புத் திரட்டு என்ற வகையிலே இந்த தொகுப்பு இதழ்களை அரசு தொடர்ந்து வெளியிடுகிறது. இது ஒரு பாராட்டுக்குரிய முயற்சி. இருந்தாலும் கூட நீதிமன்றங்களிலே சகல மட்டங்களிலும் தமிழே நீதிமன்ற மொழியாக வேண்டுமென்று விரைவான நடவடிக்கையை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவருக்கும், இந்த அரசுக்கும் இந்த கொள்கையிலே அளவுகடந்த நம்பிக்கை இருப்பதை நான் அறிவேன். உயர்நீதி மன்றங்களிலிருந்து கீழ் இரண்டாம் நீதிமன்றங்கள் வரை எல்லா மட்டங்களிலும், ஒரு ஐந்தாண்டு திட்ட வகுத்து அதற்குள்ளாக தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக ஆவதற்கு, சகல நடவடிக்கையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

மதுரையிலே உயர்நீதி மன்ற ஆயம் ஒன்றை அமைப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை அரசு வற்புறுத்தி வருவதற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே சென்னையிலே தலைமை நீதிமன்ற ஆயம் ஒன்று வைவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது, சென்னையிலே தலைமை நீதிமன்ற ஆயம் வருமானால் அது ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம், தமிழகம் ஆகிய நான்கு தென் மாநிலங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். இந்த நான்கு தென் மாநிலங்களிலே இருக்கிறவர்கள் டெல்லிக்கு சென்று நீதியை நாடவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை மீறி சென்னையில் தலைமை நீதிமன்ற ஆயம் வருவதின் மூலம் தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, தென்மாநிலங்கள் அதனைக்குடம் அதன் மூலம் வசதிகள் கிடைக்கும் என்பதாலே எப்படியாவது அதைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நீதிபதிகள் நியமனத்திலே, மாற்றத்திலே அரசியல் நோக்கம் என்பது இருக்கக்கூடாது. இது இந்த அரசுக்கு மட்டுமல்ல, மத்திய அரசுக்கும் சேர்த்து நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்மையிலே நம்முடைய உயர்நீதி மன்ற தலைமை நீதிபதி மாற்றப்பட்டது பற்றி ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. அது இந்திய நாடுபுராவுக்குமான சர்ச்சையாக மாறியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே தலைமை நதபதியாக யார் இருக்க வேண்டும் என்பதை டெல்லியிலே முடிவு செய்து, இந்த மாநில அரசுக்குக் கூடத் தெரியாமல் அந்த மாற்றத்திற்காக ஆணையைப் பிறப்பிப்பது என்றால் மாநில அரசின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே தமிழ் நீதிமொழியாக வேண்டுமென்பதற்கு குந்தகமாக அமைகிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு தமிழாய்ந்த தமிழகம் தமிழகத்தின் தலைமை நீதிபதியாக இருந்தால் அவருக்கு தமிழ்நாட்டுப் பண்பாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்களிலே அவர் ஊறித் திளைத்திருந்தால் அவர் சட்ட வரம்புக்குட்பட்ட நீதியை வழங்க முடியும். சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு நீதி வழங்குவது என்பது சரியாக இருக்காது. பொருத்தமாக இருக்காது, ஒவ்வொரு சட்டமும் அந்தந்த மாநிலங்களிலே உள்ள மக்களின் பண்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்ப வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நிலையில் தமிழ்நாட்டிலே நீதிபதியாக வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நியமிக்கப்படலாம் என்ற நிலை எழுமானால் மாநில மக்களின் மொழி அந்த மாநிலத்தின் நீதிமன்றங்களிலே அறவே தடுக்கப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, அதன் மூலம் வேற்று மொழிகள் ஆதிக்கம் வருவது மட்டுமல்ல, மாநில மொழியே தெரியாத உயர்நீதி மன்றத்திலே நீதிபதியாகவோ அல்லது தலைமை நீதிபதியாகவோ இருப்பதன் மூலம் மாநில மக்களுக்கு உண்மையான நீதி

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

வழங்கப்படுவதாகவும் இருக்க முடியாது. நீதிபதிகள் நியமனம், பதவி உயர்வு, இட நிர்ணயம் ஆகியவற்றை முடிவு செய்கிற பொறுப்பை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளாமல் நீதித் துறையிடம் விட்டுவிட வேண்டும். நீதித் துறை அதற்கு தகுதி வாய்ந்தது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை, நீதித் துறையில் முழு நம்பிக்கை வைத்து அவர்கள் பொறுப்பிலே அவற்றை விடுவதுதான் நாட்டின் நலனுக்கு உகந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதித் துறைக்கு மேலாக ஆட்சியின் நிர்வாகத் துறை இருக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேற்கொண்டு வருகிறது. இது மத்திய அரசுக்கும் நல்லதல்ல, மாநில அரசுக்கும் நல்லதல்ல, மொத்தத்திலே மக்களாட்சி முறைக்கு எதிரானது, முரணானது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல் நீதி என்பது இன்றைக்கு சாதாரண மக்களுக்கு அவ்வளவு எளிதிலே கிட்டுவதாக இல்லை, நிறையப் பொருள் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வீணான சிரமங்களை ஏழை எளிய மக்கள் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏழைக்கு நீதி என்பது ஏழை எளிய மக்களுக்கு சுலபமாக கிட்டுகிற வழி இருக்கிறதோ அன்றைக்குத் தான் உண்மையான நதி அளிக்கப்படுகிறது என்பது ஆகும். அதைப்பற்றி மரியாதைக்குரிய சுபரீம் கோர்ட் நீதிபதி ஜஸ்டிஸ் கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் சொன்ன வாக்கியத்தை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். Maximisation of justice for the poor is an essential factor in a Welfare State. மக்கள் நல ஆட்சியிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிகபட்சம் நீதி கிடைப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்படுவது உண்மையிலேயே நீதித் துறைக்கு உகந்தது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதையே நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்கு நம்முடைய அரசு சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைத்து இருக்கிறது. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன், வாழைக்கிறேன். ஆனாலும் இன்று முற்றிலுமாக சரியாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்கின்ற தன்மையிலே செயல்படத் தொடங்கவில்லை. அவற்றை முடிக்க ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவும் வகையில் செயல்பட வைக்க வேண்டியது நம்முடைய அமைச்சரவர்களின் பொறுப்பு என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

நம்முடைய உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கறிஞர்களுக்கு இருக்கும் சேம்பர்ஸ் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அதை அதிகமாகருவதற்கு நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக உயர்நீதிமன்றத்திலே இளம் வழக்கறிஞர்கள், படித்த இளைஞர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வருவாயும் இல்லை. அந்தப் பிரச்சனையை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் அனுதாபத்தோடு கவனித்து அரசு

1981-ஆம் ஆண்டு 30]

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

வங்கிகளிலும், மற்றத் துறைகளிலேயும் கடன் உதவி கிடைக்கவும் மற்ற வகைகளில் உதவி செய்யவும் அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்து, சிறைத் துறையைப்பற்றியும் சில பிரச்சனைகளை நான் இந்த அரசுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்குச் சிறைச்சாலைகளில் எப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்வது என்பதற்குப் பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளெல்லாம் அரசுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பரிந்துரைகளில் பெரும்பாலானவை இன்னும் அமலாக்கப்படவில்லை. அவற்றை ஆய்ந்து அதை அமலாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளைப்பற்றி ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. குற்றம் செய்யபவர்கள் எல்லாரும், குற்றம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே குற்றங்களைச் செய்து விடவில்லை.

At the spur of the moment.

என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்களே, அதைப்போல சில சம்பவங்கள் சில நிகழ்ச்சிகளில் உணர்ச்சிவாய்ப்பட்டு, தாங்கள் செய்வது இன்னது என்று உணராத நிலைமையிலே அவர்கள் பெரிய குற்றங்களைச் செய்து விடுகிறார்கள். கொலைக் குற்றங்களைக்கூடச் செய்து விடுகிறார்கள். தமிழகத்தில் சிறையில் இருக்கும் கைதிகளில் மிகப் பெரும்பாலோர் ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதிகள்; 60 சதவீதம், 70 சதவீதம் ஆயுள் தண்டனை பெற்ற கைதிகள்தான் தம்முடைய சிறைச்சாலைகளில் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிலே

கொலை வெறி கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை சொம்பவும் குறைவு. நிகழ்ச்சிகளின் தன்மையிலே உணர்ச்சிவாய்ப்பட்டு அந்தக் குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு,

பிறகு வாழ்க்கை முழுவதும் வருந்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலோர் இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் விஷயத்தை

அனுதாபத்தோடு கவனித்து அவர்கள் பிரச்சனைகளை தம்முடைய அரசு தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நானே மதுரை,

வேலூர் போன்ற சிறைகளில் பல மாதங்கள் இருக்கும்பொழுது அவர்களின் பிரச்சினையை ஆராய்ந்திருக்கிறேன். செய்யக்கூடாத கொலைக் குற்றங்

களைச் செய்துவிட்ட உணர்வில் அவர்களில் பெரும்பாலோர் இருக்கிறார்கள். யாரைக் கொலை செய்தார்களோ அவர்களின் குடும்பமும் அழிந்து, தங்களு

டைய குடும்பமும் மரிதரபகரமான நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, தாமஸ் சிறையிலே இருக்கின்ற நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்த்து மனம் வருந்தி,

[திரு. ப. நெடுமான்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

வாழ்க்கை பூராவும் வேதனைப்படுகின்ற சூழ்நிலைகளிலே சிறைச்சாலைகளிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களின் பிரச்சனைகளை அரசு அனுதாபத்தோடு பார்க்க வேண்டும். அவர்களைத் திருத்தி, நல்ல மனிதர்களாக மாற்றும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. எனவே, ஐந்தாண்டுகள் ஆனவுடனே அவர்கள் சிறையிலே எப்படியிருந்தார்கள் என்பதைக் கண்காணித்து, ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு மாதம் அவர்களுக்குப் பரோல் கொடுத்து, அவர்களை வெளியே அனுப்பிப் பார்த்து, கண்காணித்து, குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களை வீடுதலை செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, நன்னடைத்தைப் பிரிவைப்பற்றி கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறை தனியாக அமைக்கப்பட வேண்டும். குற்றவாளி நன்னடைத்தைக் கண்காணிப்புத் துறையைத் தனியாக அமைத்து, தனி இயக்குநரின் கீழ் அமைக்கப்பட வேண்டும். சிறைத்துறையில் மேலாதிக்கம் இல்லாமல் தனியாக இயங்குவதற்கான நிலைமையால் துறை அமைக்கப்பட்டு இயங்கினால் கைதிகளின் நன்னடைத்தை பற்றிய தங்களது சான்றுகளைக் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். கர்நாடகம், கேரள போன்ற மாநிலங்களில் இப்படித் தனியாக அமைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இங்கேயும் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனையைப்பற்றி நான் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஒரு சர்ச்சை ஏற்பட்டிருக்கிறது தமிழகத்திலே. அதாவது, சிறையிலே அத்தமீறி நடந்த ஒரு அதிகாரிக்கு 3½ ஆண்டுகள் கழித்து, மீண்டும் வேலை கொடுத்ததைப்பற்றி எதிர்க்கட்சிகள் பல சர்ச்சைகூறிய ஒன்றாக அதை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் இந்தப் பிரச்சனையிலே தவறு செய்தவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குவதற்காகப் பேசவில்லை. யார் தவறு செய்தாலும் அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே ஐயமில்லை. ஆனால், அம்பை நொந்து கொள்கிறவர்கள், எய்தியவர்களை நொந்துகொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வருத்தம். வித்தியாசாகர் போன்ற சிறை அதிகாரிகள் சிறையிலே தவறு செய்தார்கள் என்று சொன்னால், அந்தத் தவறு செய்தவர்களை ஏவி விட்டவர்கள் யாரோ, அவர்களுடன் இன்றைக்கு அரசியல் உறவுகள், மற்ற உறவுகள் எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் ஆட்சிக்கு வர எல்லா உதவிகளையும் செய்துவிட்டு, அந்த எய்தவர்களை மறந்து, அம்பை மட்டும் நொந்துகொள்கிற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதை நான் வன்மையாக கண்டிக்க விரும்புகிறேன். அது சரியானது அல்ல. அதிகாரிகள்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

பாராசு இருந்தாலும், எந்தத் துறையிலே அவர்கள் வேலை பார்த்தாலும், ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருப்பவர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ, அதன்படி அவர்கள் நடக்க வேண்டியவர்கள். அதை அவர்களாலே மீற முடியாது.

வேண்டியவர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்திலே எத்தனையோ கொடுமைகளை அதிகாரிகள் செய்தார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்திருக்கிறார்கள். சுதந்திர அரசாங்கம் வந்தவுடன் அவர்களையெல்லாம் ஒழித்துக் கட்டவேண்டுமென்ற நிலையை எடுக்க வேண்டுமென்று சிலர் வற்புறுத்தினார்கள். அன்றைக்கு உந்துறை அமைச்சராக இருந்த சர்தார் வல்லபாய் படேல் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். அவரே வேண்டிய அதிகாரிகளின் கொடுமைக்கு ஆளானவர். இருந்தாலுங்கூட மேலேயிருப்பவர்கள் போட்ட உத்தரவை அதிகாரிகள் செயல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, அவர்களைத் தண்டிப்பது சரியானது அல்ல என ஒரு நிலையை எடுக்கார்கள்.

எங்களுடைய மதுரை மாவட்டத்திலே, உங்களுக்குத் தெரியும், விசுவநாதன் நாயர் என்று எஸ்.ஐ. இருந்தார். 'திச்சட்டி கோஷிந்தன்' என்று அவருக்கு ஒரு பட்டப் பெயர். அவர் வேண்டியர் ஆட்சிக் காலத்திலே, சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களைக் கொடுமைப்படுத்தினார் என்பதற்காக அவர் மீது அன்றைக்கு காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் அசிப்டை உயற்றினார்கள். அதுபற்றி பிரபலமான சதி வழக்கு அந்தக் காலத்திலே நடந்தது. அதே விசுவநாதன் நாயர் அவர்களுக்கு, பெருந்தலைவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, எஸ்.பி. பதவி கொடுப்பதா, வேண்டாமா என்ற ஒரு பிரச்சனை வந்தபொழுது, சர்வீசிலே அவர்மீது ஏதாவது குற்றம்-குறைகள் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். அது இருந்தால் வேறு விஷயம் என்று சொல்லி, அவருக்குப் ப்ரமோஷன் கொடுங்கள் என்று சொல்லி, கொடுத்தார். அவர் மதுரை மாவட்டத்திற்கே எஸ்.பி.யாக வந்தார், அந்த நிலைதான் அரசியல் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு இருக்க வேண்டுமே தவிர, தவறு செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி, அதன் காரணமாக, பழி வாங்கும் போக்கிலே, அரசியல் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் நடந்து கொள்வார்களானால், அதிகாரிகள், பின்னாலே, எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் செயல்பட மறுத்துவிடுவார்கள், நமக்கெதற்கு வம்பு என்ற நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அவரை ஏற்கனவே 3½ ஆண்டுக்காலம் சஸ்பென்ஷனிலே வைத்திருக்கிறீர்கள். மற்றவர்களை வைத்திருக்கிறீர்கள். அந்தத் தண்டனையே போதுமானது. மீண்டும் அவருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அதிலே அரசியலைப் புகுத்தக் கூடாது. அரசியல், ஆதாயத்தை அதிலே தேடக் கூடாது.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

வித்தியாசர்க்கை அந்த மாதிரி செய்யத் துண்டிய சி.பி.ஐ. அதிகாரிகளுக்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் பெரிய பதவிகளையெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறது—அவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய பதவிகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாராட்டப்படுகிறார்கள். ஆனால், அந்த அரசாங்கத்தோடு எல்லா விதமான உறவுகளையும் வைத்துக்கொண்டும் அந்த அரசாங்கத்தை நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள், இன்றைக்குச் சாதாரண அதிகாரிகளைப் பழி வாங்கும் போக்கிலே, அவர்களைப்பற்றி பேசுவதும் எழுதுவதுமான நிலைமையிருப்பது சரியல்ல. இந்த அரசாங்கம் அந்தப் பேச்சுக்குப் பணிந்துவிடக் கூடாது. அந்த அதிகாரிகளுக்குப் ப்ரமோஷன் நியாயப்படி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றால், அதைத் ததீரீயமாக வழங்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளின் மூலம்தான் நீங்கள் அதிகாரிகளின் மத்தியிலே, அரசு ஊழியர்களின் மத்தியிலே 'மோரோலை' ஏற்படுத்த முடியும். இல்லாவிட்டால், 'மோரோல்' சிதைந்து விடுமானால், எந்த அரசாங்கமும் ஒழுங்காக நடக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல், சிறைத் துறையிலே எனக்கு முன்னாலே பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. கருப்பையா அவர்கள், உணவு மற்ற விஷயங்களில் எல்லாம், பல மாற்றங்களைச் செய்தாக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நானும் வரவேற்கிறேன். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசை வற்புறுத்துகிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

சிறைக் காவல் துறைக்கு இன்றைக்கு நாம் ஆட்களை எடுக்கும்போது போலீசாருக்கு இருக்கின்ற தகுதிகளை வைத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் ஊதிய விகிதத்திலே வித்தியாசம் இருப்பது சரியல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதிலே கொண்டு இந்த வேறுபாட்டை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்குத் குறிப்பிட்ட நேரம் வேலை இருக்கவேண்டும். ஆபுஸ் தண்டனைக் கைதிகளுட 14 வருடத்தில் விடுதலை ஆகிப் போக சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் சிறை அதிகாரிகள், சிறை வார்டர்கள் ஆகியவர்கள் நான் பூராவும் 24 மணி நேரமும் அங்கேயே உழலவேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு எட்டு மணி நேர வேலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

அதைப்போலவே பல்வேறு கோரிக்கைகளை அவர்கள் தீண்டநாட்களாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் அனுதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

சிறைத் துறை துணைத் தலைவர் பதவி தீண்ட நாட்களாக காலியாக இருக்கின்றது. உடனடியாக அந்தப் பதவியை பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரசியல் தலைவீடுகள் எது இருந்தாலும் அதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, யாருக்கு நியாயமாக அந்தப் பதவி சேரவேண்டுமோ, அவர்களுக்கு அந்தப் பதவி உயர்வை அளிக்கவேண்டும். அதை கவனித்து அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக, துணிந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது அரசியல் சட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி எளியோருக்கும், வலியோருக்கும் சமநீதி வழங்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிர்வாகம் குறித்த மானியக் கோரிக்கையை இந்த அரசு இங்கே கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முதற்கண் வசவேற்பதிலே பெருமை அடைகிறேன். அதோடு இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே இருக்கிற இதர மாநிலங்களை விட தமிழகத்திலே வழக்கு மன்றங்கள் அது சாதாரண இரண்டாம் நிலை குற்றவியல் நீதி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது உயர் நீதி மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, அரசியல் தலைவீடு இல்லாமல், ஆட்சி யாளர்கள் தலைவீடு இல்லாமல், சுதந்திரமாக, தன்னிச்சையாக செயல் படுகின்ற நிலை தமிழகத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் அண்மையில்கூட, பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்தேன் அண்டை மாநிலங்களிலே அரசியல் குறுக்கீடுகள், அமைச்சர்களின் குறுக்கீடுகள் இருந்தது என்றும், அதிலே நியமனங்கள்கூட இருந்தது என்றும் பார்த்தேன். பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் கூட இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே பேசியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சி யிலே இல்லாதபோது ஏற்பட்ட நியமனங்கள் அரசியல் சார்புடையதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் இல்லாத அளவுக்கு, மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்ற வகையில், தகுதியின் அடிப்படையில் திறமையின் அடிப்படையில் இங்கே நியமனங்கள் செய்யப்பட்டு நிதி நிர்வாகம் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலே இருக்கிற நிதித் துறையைச் சேர்ந்த அறிவார்ந்த கற்றோர்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

(திரு. கே. குப்புசாமி)

[1981 ஏப்ரல் 30]

அதோடு, இதுவரையில் வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயத்திற்கு இருந்த சில சலுகைகள் இடையிலே பறிக்கப்பட்டு, அது மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டிருப்பதற்காக நான் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பப்ளிக் பிராசிகூட்டராகவும், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகூட்டராகவும், வழக்கறிஞர்கள் தேரடியாக நியமனம் செய்யப்படும் முறை செயல்பட்டு வந்ததை, இடையிலே நிறுத்தி ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த நியமனங்கள் எல்லாம் அந்தத் துறையிலே வேலை பார்க்கக்கூடிய அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்கள், அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்கள் ஆகியோர்களே ரெகுலர் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்களாக நியமனம் செய்கின்ற முறையில், அரசு அதற்கான சட்டத்தை திருத்தி, புதிய சட்ட விதிகளைப் படித்தி, இப்போது பயிற்சி பெற்ற, தேர்ச்சி பெற்ற, அனுபவம் மிக்க வழக்கறிஞர்கள், பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்களாகவும், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர்களாகவும் வரக்கூடிய வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு தமிழ்நாடு அரசுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியையும் வழக்கறிஞர்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வதிலே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

சாதாரணமாக கிராமப்பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் ப்ராமிசரி நோட் எழுதிக் கொடுத்து, அதன் பேரில் தாவா ஏற்பட்டுவிட்டது. அல்லது வேறு முறையில் அந்த அளவிற்கு தாவா ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னால், அவர்கள் 30-40 மைல் தூரம் சென்று, சப்-கோர்ட் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று அந்த வழக்கை நடத்தவேண்டும் என்று இருந்த நிலைமையை மாற்றி, கிராமப்புற மக்கள் பயன் அடையக்கூடிய முறையில், அந்த 5,000 ரூபாய் என்கிற வரம்பை 15,000 ரூபாய் என்கிற அளவிற்கு உயர்த்தி, அதேபோன்று சப்-கோர்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன், டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் ஆகியவற்றையும் அதற்கேற்றாற்போல் உயர்த்தி, கிராமப்புற மக்களுக்கு நன்மை செய்ததன் மூலம் லட்சக்கணக்கான கிராம மக்கள்—விடிகென்ட் பப்ளிக்—கோர்ட்டுக்குச் செல்கிற மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

லாஜினல் சைடில் இப்படி 5,000 ரூபாய் என்பதை 15,000 ரூபாய் என்று ஆக்கினாலும், ஸ்மால் கால்சு கோர்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இன்னும் 500 ரூபாய் என்கிற அளவிலேயே இருக்கிறது. 5,000 ரூபாய் என்பது 15,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறபோது, 500 ரூபாய் என்பதை 2,000 ரூபாய் என்று உயர்த்துவது தான் பொருத்தமுடையதாகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். காரணம், 500 ரூபாய்க்குள்ளே இருக்கின்ற பிராமிசரி நோட் மீது ஒரு தீர்ப்பு அட்வர்சாகச் சொல்லிவிட்டால், அடுத்த அப்பீல் கோர்ட் சப்-கோர்ட் அல்ல, டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் அல்ல, ஹைக்கோர்ட்டுதான், எனவே

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

இப்படிப்பட்ட கேஸ்களில் ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவன் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருவதைத் தடுக்கும்பொருட்டு, இந்த ஸ்மால் காஸ் கோர்ட் ஜூரிஸ்டிக்ஷனை உயர்த்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, அண்மையில் ஆக்ட் 33/1980—"Tamil Nadu Reference to Magistrates in laws (special provisions) Act 1980" என்ற ஒரு சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றி, அது ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலும் பெற்று இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட செப்டம்பர் மாதத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டம் இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. காரணம், அதிலே நியமனங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டாம் நிலை குற்றவியல் நடுவர்கள், முதல் நிலை குற்றவியல் நடுவர்கள்—அதாவது சிவில் நீதிபதிகள்—டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்—மாவட்ட நீதிபதிக்கு இணையாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம். சிவில் சைடில் இருப்பவர்கள் கிரிமினல் சைட் தெரிந்து கொள்வதற்கும், கிரிமினல் சைடில் இருப்பவர்கள் சிவில் சைட் தெரிந்து கொள்வதற்கும், வாய்ப்பு ஏற்படுகின்ற முறையில், பின்னால் அவர்கள் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் ஆகும்போது முறையான சீரான நீதி வழங்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே தான் இந்தச் சீர்திருத்தம் இந்த அரசால் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் நியமனம் ஆக்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால் அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இதிலே உள்ள சிக்கல் குறித்து எனக்கு முன்னாலே பேசிய வேடசந்தூர் பாலகப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நானும் சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இப்போது 55 சதவிகிதம் வழக்கறிஞர்களில் இருந்தும் 45 சதவிகிதம் டிப்பார்ட்மெண்டில் இருந்தும், தேர்ந்தெடுக்கும் முறை அமலில் இருக்கிறது. ஆனால் 1966 ஆம் ஆண்டில் இருந்து வந்த குற்றவியல் நீதிபதிகள்—சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ்—வழக்கறிஞர்கள் பட்டியலில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. 1974 ஆம் ஆண்டில் இருந்து எந்த வழக்கறிஞரும் முன்சீப் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இந்தப் பதவிகளுக்கு எல்லாம் மாநில அரசுத் துறையில் இருப்பவர்கள்—தபால் மூலம் கல்வி பயின்றவர்கள், அனிமல் ஹஸ்பன்டரி துறையில் இருந்து வந்தவர்கள், ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் துறையில் இருந்து வந்தவர்கள், பிஷீஸ் துறையில் இருந்து வந்தவர்கள், சட்டம் தெரியாதவர்கள், சட்டப் பயிற்சி இல்லாதவர்கள், வழக்கறிஞர்களாக பயிற்சி பெறாதவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் 1966 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 141 பேர் நடுவர்களாக நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம், இந்த இன்டக்ரேஷன் நடைமுறைக்கு வருகிறபோது நிச்சயமாக அவர்களுடைய தாய்ந் துறைக்கு அனுப்பி விட்டு, அவர்களுக்கு அதனால் எந்தவித பாதிப்பும் வந்துவிடாது, அவர்களுக்கு பதிலாக வழக்கறிஞர்களை அந்த இடத்தில் நிய

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 30]

மனம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தபால் மூலம் கல்வி பயின்று வந்தவர்களால் ஸ்டான்டர்ட் ஆப் ஜூடிசியரி மிகவும் தாமசுறைந்து போய் இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு தீர்ப்பு எழுதுகிறார்—அதாவது கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை என்பதற்கு பதிலாக தண்ணீரில் கிணறு இல்லை என்று எழுதுகிறார்—ஆங்கிலத்தில் There is no water in the well என்பதற்குப் பதிலாக There is no well in the water என்று எழுதியிருக்கிறார். அனிமல் ஹஸ்பண்டரியில் இருந்து போன ஆசாம். அதேபோன்று 'இந்தச் சுவர் சிமென்ட்டால் பூசப்பட்டது' என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“The wall had been plastered with cement” என்பதற்குப் பதிலாக “The wall has been blastered with cement.” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த வழக்கறிஞர்கள் பயிற்சி இல்லாதவர்கள், ஆங்கில அறிவு இல்லாதவர்கள் பிற துறைகளில் இருந்து வந்தவர்கள், தபால் மூலம் எப்படியோ படித்து தெரிவிட்டு வந்தவர்கள் எல்லாம் இப்படி முன்சிப்பாகவும், மேஜிஸ்ட்ரேட் டாகவும் நியமனம் செய்யப்பட்டு இருப்பதால், ஒரு காலத்தில் நீதித்துறை மிகச் சிறந்தது தமிழகத்தில் என்பது உலகத்திற்குத் தெரியும்—அது மாறி விடும்போல் இருக்கிறது—ஆகவே, ஸ்டான்டர்ட் ஆப் ஜூடிசியரி காக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்த நியமனங்களை தவிர்த்தால் நல்லது. என்கிற வேண்டுகோளை நான் இங்கே முன்வைக்கிறேன். இப்படிப்பட்டவர்களை இப்போது கூட கேர்வு செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த நியமனங்களை நிறுத்திவிட்டு, வழக்கறிஞர்களை அந்த இடத்தில் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக உள்ளவர்கள் முன்சிப்பாக வருவதற்குத் தகுதியிருந்தால், அவர்களை அந்தப் பதவியில் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்கிற நிலைமை இருந்தால், அவர்களை நேரடியாக—ப்ரமோஷன் என்று இல்லாமல்—பயிற்சி அளித்து சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் முன்சிப்பாகப் பணியாற்ற வாய்ப்பு அளிக்க அரசு முன்வரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அதோடு, இந்த ஆக்டிலே ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (கிளாஸ் 3)

Clause 3 (b) : Reference to a Judicial Magistrate of the Second class, shall, by reason of this Act, be construed as a reference to a District Munsiff-cum-Judicial Magistrate exercising the powers of a Judicial Magistrate of the Second Class.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

ஒரு செக்கன்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் இந்தச் சட்டப்படி முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்-கம்-முன்சிப் என்று மாறினாலும் இரண்டாம் வகுப்பு குற்றங்களையே விசாரித்துக் கொட்டிடுகிறார் என்று இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின்படி அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற முதல் வகுப்பு நடுவர்கள் தான் முதல் வகுப்பு குற்றங்களை விசாரிக்க வேண்டும். இது ஹைகோர்ட்டு டிஸ்கிரிஷனாக இருந்தாலும், அவர்கள் விருப்பப்படிச் செய்யலாம் என்று இருந்தாலும், மாஜிஸ்ட்ரேட்-கம்-முன்சிப் என்று நியமிக்கப்பட்ட பின்பு, அவர் முதல் வகுப்பு குற்றங்களையும் இரண்டாம் வகுப்பு குற்றங்களையும் விசாரிக்கலாம் என்ற வகையிலே அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த டவாலி முறை இருக்கிறது. அது பிரிட்டிஷ் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறை. தற்போதைய நடைமுறைக்கு அது ஒத்துக் கொள்ளப்படாத ஒரு முறை. சமூதாயத்தின் நம்பிக்கைக்கு விரோதமான முறை அது என்பதால் இந்த அரசு அடியோடு அதை ஒழித்துவிட்டது. அதனால் இப்போது அவர்கள் டவாலி அணிவதில்லை, அரசின் ஆணைப்படி, ஆனால் உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து மீண்டும் அவர்கள் டவாலி அணியவேண்டுமென்று ஒரு சர்க்குவர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே அரசின் கீழே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் அரசு ஆணையைக் கேட்பதா, ஹைகோர்ட் சர்க்குலரை கேட்பதா என்ற சங்கடத்தில் இருக்கிறார்கள். ஏனாவோ, இந்த டவாலி அணியும் முறையை அடியோடு ஒழித்து, அவர்களுக்கும் சமூகத்தில் 'சர்க்குவல் ஸ்டேட்ஸ்' இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பை மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலை என்ற மாநிலங்களையிட தமிழகத்தில் நல்லமுறையில் வெற்றிகரமாக நடைபெறுகிறது. தஞ்சாவூரில் திறந்தவெளிச் சிறை வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்பதை அங்கிருந்து வெளியே வந்த கைதிகள் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான பல சிறைச்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறை நிர்வாக விசாரணைக் கமிஷன்—டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் முருகேசன் கமிஷன்—கூட இந்த திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலையைப் பாராட்டி, எங்கேஜ் செய்திருக்கிறது. ஆகவே, ஆண் களுக்கு தனியாக திறந்த வெளிச் சிறைகளையும், பெண்களுக்கு தனியாக திறந்த வெளிச் சிறைகளையும் வட்ட அளவில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளைக் கண்காணிக்கவும், குறைகளைச் சொல்வதற்கும் சர்வ கட்டிச் சூழக்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் சிறைகளைப் பார்வையிடுவதற்கும், போலீஸ் லாக்கப்பில் இருக்கிற

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 30]

கைதிகளை விசாரிப்பதற்கும், கண்காணிப்பதற்குமான அதிகாரத்தைப் பெற்ற வர்களாக இருக்க வேண்டும். அரசு அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தின் நீண்டநாள் கோரிக்கையாக ஒன்று இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் பெஞ்ச் ஒன்றை தமிழ்நாட்டில் அமைக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பை நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இன்றைக்கு மத்திய அரசிலே இருக்கிற உள்துறை அமைச்சருக்கும், சட்ட அமைச்சருக்கும், பிரதம அமைச்சருக்கும் அனுப்பி வைத்து, பலமுறை அவர்களைச் சந்தித்து வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் இன்னும் ஏற்படுத்த அவர்கள் முயற்சி எடுக்கவில்லை. இப்போது உத்தரப்பிரதேசமும் இதைப்போன்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறது. எனவே, மீண்டும் அரசு தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையில் சுப்ரீம் கோர்ட் பெஞ்சை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைப்போல எங்களுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கையான, உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்றை மதுரையில் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றித்தான் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில், பழனியில் ஒரு கட்டிடம் 100 ஆண்டு காலமாக இருக்கிறது. அதுவும் சேர்த்தக் கட்டிடம் இல்லை; வாடகைக் கட்டிடம். அது தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. எந்த நேரத்திலும் இடிந்து விழும் அபாயத்தில் இருக்கிறது. இப்போதே கொஞ்சம், கொஞ்சமாக இடிந்து விழுந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் புதிய கட்டிடம் கட்ட ஏழு இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தேவஸ்தானம் அந்தக் கட்டிடத்தை காலி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆண்டிலே விரைவிலே புதிய இடத்தில் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு பணத்தை ஒதுக்கி, ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கற்பட்டிலே ஒரு நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டு 200 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்குரிய அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு 102 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அந்தக் கட்டிடம் தற்போது மிகவும் ஆபத்தான நிலையிலே இருப்பதாகத் தகவல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. 43 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே அங்கே ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதாக அரசு ஏற்கெனவே முடிவு செய்திருந்தும் அந்தக் கட்டிடம் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அந்தக் கட்டிடத்தை கட்டிக்கொடுக்க விரைவிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

அடுத்து பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே நீதித்துறைக்கு ஒதுக்கப் படுகின்ற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. மற்ற துறைகளுக்கு எல்லாம் ஏராளமான நிதியினை ஒதுக்கிவிட்டு இதற்கு மட்டும் குறைவான நிதியினை ஒதுக்குகிறார்கள். இதை மாற்றவேண்டும். அதிகமான நிதியை நீதித்துறைக்கு ஒதுக்கவேண்டும்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் ஐட்ஜ், டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் போன்றவர்களுக்கு வாகன வசதியினைச் செய்து தாவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு இருப்பது போன்று டெஸிபோன் வசதியினை எல்லா சப்-ஐட்ஜுகளுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து போட்டோஸ்டட் முறையினை பாவலாக ஏற்படுத்தினால் காப்பி விரைவிலே கிடைக்கும். ஆகவே அதற்குரிய வகையிலே அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து மாவட்ட நீதிமன்றங்களிலேயும் தமிழிலேயே தீர்ப்பு சொல்லப்பட வேண்டும். தமிழிலேயே சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்வேண்டும். தமிழிலேயே வாக்குவாதம் நடைபெறவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடைமுறையினை விரைவிலே செயல்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்து தற்போது பெண்கள் குற்றம் செய்வது பல பகுதிகளிலே அதிகரித்து வருகின்றது. டைவார்ஸ், மேயன்டனன்ஸ், பிகாமி, அடல்டரி, சப்ரஷன் ஆஃப் இம்மாரல் ட்ராபிக் போன்ற குற்றங்களிலே பெண்கள் ஈடுபடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. இவர்களைப் பற்றி விசாரிப்பதற்காக இன்காமிரா என்ற அளவிலே கோர்ட்டுக்குள்ளே வைத்து விசாரிக்கின்ற வகையிலே தனியாக கோர்ட்டுக்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். மற்ற ஆண்களை விசாரிக்கின்ற கோர்ட்டுகளிலேயே இவர்களையும் வைத்து விசாரிப்பதற்குப் பதிலாக இவர்களைத் தனியாக விசாரிப்பதற்குரிய வகையிலே பெண்களுக்கென தனியாக கோர்ட்டுகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையினை வரவேற்று அமைகிறேன், நன்றி வணக்கம்.

* திரு. எம். சின்னராஜ் : மாண்புமிகு மாமன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீதி, நிர்வாகம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் அதனதனுடைய அதிகார வரையறைக்கு உட்பட்டு நம்முடைய நாட்டின் சுதந்திரத்தையும், மக்களுடைய சுதந்திரத்தையும், மாநிலங்களின் சுதந்திரத்தையும், நீதிமன்றங்களின் சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்றுகின்ற முறையிலே அரசியல் வல்லுனர்களால் அரசியல் அடையுபுச் சட்டம் அமைக்கப்பட்டது. அந்த அரசியல்

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்பட்ட உரிமைகளை அதாவது அரசியல் அமைப்பு விதிகளை மீறுகின்ற நேரங்களிலே எல்லாம் நீதிபதிகளும் அறிவார்ந்த வழக்கறிஞர் பெருமக்களும் அவர்களுக்குரிய முறையிலே கண்டனங்களைத் தெரிவித்து அப்படிப்பட்ட அடிப்படைச் சட்டங்களினுடைய நிலைகளை மீறுவதைத் தடுத்தா வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்று அரசியல் அமைப்பு முறைப்படி அமைக்கப் பட்டிருக்கின்ற சட்டமன்றங்களும் ஓரளவுக்குச் சுதந்திரமாக இயங்குகிறது என்பதை நாம் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். சில நேரங்களிலே எல்லை மீறிய சுதந்திரங்களைக் கூட நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நீதிமன்றங்களினுடைய சுதந்திரம் அடிக்கடி நமது அரசியல்வாதிகளால் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நீதிபதிகளினுடைய மாறுதலைப் பற்றி பேசும்போது ஒரு நீதிபதி அந்த மாநிலத்தினுடைய மொழியைத் தெரிந்தவராக இருக்கவேண்டும் என்பது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிலை. ஆனால் நீதித்துறையிலே சில தார்மிக முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டியது சிறந்த நெறிமுறை யாகும். பொதுவாக எல்லா அரசியல் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் நீதித் துறையிலே அடிமட்டத்திலே இருந்து அதாவது சிலில் நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் குற்றவியல் நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் அங்கெல்லாம் தமிழ்தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்துகிறோம். அப்படி எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் தமிழிலே மாவட்ட நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையினை வரையறுத்துவிட்டால் அந்தத் தீர்ப்புகளை மறு பரிசீலனை செய்வதற்காக மேல்நிலையிலே உள்ள நீதிமன்றங்களுக்கு வருகின்றபோது அங்கே உள்ள நீதிபதிகளுக்கு அந்த மாநிலத்தின் மொழியே அதாவது தமிழே தெரியாமல் இருந்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதை தயவுசெய்து அருள்கூர்ந்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

இன்று நீதித்துறையைப் பொறுத்த அளவிலே அங்கு அரசியல் சுதந்திரத்திற்கும், மக்களுடைய அடிப்படை சுதந்திரத்திற்குமாக ஏற்பட்ட உச்ச நீதிமன்றமும், உயர்நீதிமன்றமும் இருந்தாலும் கூட, மக்களுடைய அடிப்படை சொத்து உரிமைகளையும், பாதுகாப்பான வாழ்க்கைக்கு, உத்தரவாதத்தினை அளிப்பதற்காகவும் அமைந்திருக்கின்ற நீதிமன்றங்கள் தான், மாவட்ட அளவிலே அல்லது நாலுக்கா அளவிலே அல்லது அதற்கும் அடிமட்டத்திலே இருக்கிற சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் என்கிற நடுவர் நீதிமன்றங்கள் போன்றவைகளாகும். இன்று இந்த நீதிமன்றங்களில் நாம்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

எதிர்பார்க்கிற, மக்கள் எதிர்பார்க்கிற நீதியினை உரிய நேரத்தில் நாம் பெற முடிகிறதா? அல்லது மக்கள் பெற முடிகிறதா என்றால் நிச்சயமாக ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே சொல்லிக்கொள்கிறேன், உரிய நேரத்தில் பெற முடியவில்லை என்பது உண்மை. அதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல பேர்கள் இந்தக் குறையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கூட, இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு நாம் ஒரு தீர்க்கமான முடிவினைக் கண்டாக வேண்டும்.

கிரிமினல் கோர்ட்டிலே சாதாரணமாக ஒருவரை சந்தேக வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டாலும் கூட, அவர்களை ரிமாண்ட் செய்து 15 அல்லது ஒரு மாதத்திற்குக் கூட சில சூற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் அவர்களை ரிமாண்டில் வைக்கிறார்கள், சிறையிலே வைக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்குரிய பெற்றோர்களோ அல்லது வேறு ஹாமீன் கொடுப்பவர்களோ வரவில்லை என்று சொல்லி, சாதாரணமாக வெளியே சென்ற சிறுவர்களை அல்லது அவர்கள் தங்களைப்பற்றி விவரங்கள் கூற முடியாதவர்களைக் கூட, ரிமாண்டிலே இப்படி வைப்பது மனிதனுடைய அடிப்படை உரிமையை, நடமாடும் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக் கூறி, அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக நடைமுறையில் இருக்கிற ஒரு சூற்றவானியைச் சாட்டப் பெற்ற சூற்றம் பெயிலிபிளாக இருந்தால், வழக்கு மன்றத்திற்கு வந்தவுடன் சொந்த லாபீனில் வெளியேறுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட வேண்டும். முகவரி கொடுத்து வெளியேறக் கூடிய அளவில் சுதந்திரம் வழங்க முடியுமா என்று கேட்கலாம். அப்படி அந்தக் சூற்றவானிகளை எந்த ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கும் கொண்டு வராமல் எந்த ஒரு செக்யூரிட்டியும் இல்லாமல் விட்டு விட முடியுமா என்று கேட்கக் கூடும். என்னைக் கேட்டால் அப்படி அவர்களை விட்டு விடுவதிலே தவறு இல்லை என்று சொல்வேன்.

ஏனென்றால் அவர்கள் செக்யூரிட்டி (Security) கொடுத்துவிட்டு வெளியே சென்று தப்பித்து விட்டால், நம்முடைய காவல் துறையும், கோர்ட்டுக்கும் தான் நடவடிக்கை எடுத்து வழக்கு தொடருகிறார்கள். ஆகவே, செக்யூரிட்டி இல்லாமல், கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு, அவர்களிடம் பைண்ட்-ஓவர் வாங்கிக் கொண்டு வெளியே அனுப்பி விடுவதினால், பெரிய அளவில் சூற்றவானிகள் தப்பித்து விடுவதற்கான வாய்ப்பு கிடையாது. ஆனால் அதற்கு மாறாக, நிரபராதிகளை, சூற்றம் செய்யாதவர்களை, அதாவது சூற்றம் செய்யப்பட்டதாக நிரூபிக்கப்படாதவர்களை, என்ன சூற்றம் என்று அவர்களுக்கே தெரியாத நிலையில் உள்ளவர்களை, இருக்கிற சட்டங்களின் பேரில் தவறாக நீண்ட நாட்கள் ரிமாண்டில் வைக்கிற முறை இன்று சூற்றவியல்

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

நீதிமன்றங்களில் இருக்கிறதே, அந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அப்படிப் பல சிறுவர்கள் காலம் தோறும் விவரம் புரியாமல் கைதிகளாக வந்து போகிற பரிதாபமான காட்சி இன்று நம்முடைய சிறைக் கூடங்களில் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, நம் அரசு அதற்காகத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து, இப்படிப்பட்ட வழக்குகளுக்கெல்லாம், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், ஜாமீன் வந்தாலும், ஜாமீன் வாவிட்டாலும், அவர்களை நீண்ட நாட்கள் ரிமாண்டிலே வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில நேரங்களில் அவர்கள் செய்த குற்றங்களுக்கு உரிய தண்டனையை, எந்த குற்றங்களுக்காக அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்களோ, அந்தக் குற்றங்களுக்குரிய தண்டனை காலத்திற்கு மேல் கூட அவர்கள் கைதிகளாக, அண்டர் பிரிசனர்களாக ரிமாண்டில் இருக்க நேரிட்டுவிடுகிறது. ஆகவே அந்த முறையை தவிர்த்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது மாநில அரசுக்கு உட்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டு, ஒரு முறையை வகுத்து அவர்களுக்கு ஒரு அடிப்படை சுதந்திரத்தை நாம் வழங்கியாக வேண்டும் என்று இந்த அரசை வற்புறுத்தி, வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் நடுவர்கள் நியமிப்பது பற்றி வழக்கறிஞர் நண்பர்கள் பலபேர் வலியுறுத்தி கூறிவிட்டார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் அதில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த குற்றவியல் நீதிமன்றங்களையும், சிவில் நீதிமன்றங்களையும் வரைமுறை படுத்துவதற்காக சி.பி.சி; சி.ஆர்.பி.சி போன்ற சட்டப்பிரிவுகளில் பயிற்சி பெற்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு மட்டும் தான் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாங்களெல்லாம் சட்டப்படிப்பைப் படித்தாலும் கூட, அந்தப் பயிற்சியை பெற்றிருந்தாலும் கூட, உடனடியாக நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று, சேர்ந்து வழக்கறிஞராக வழக்கை நடத்த முடியாது. சட்டப் படிப்பைப் படித்ததற்குப் பின்னால் மூன்று ஆண்டுகள் அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு சீனியரின் கீழ் பயிற்சிப் பெற்ற பின்னால்தான் வழக்குகளின் நுணுக்கங்களைத் தெரிந்து, அதில் வாதாட முடிகிறது.

அப்படி இருக்கும்போது சட்டக் கல்லூரிக்கும் செல்லாமல், வழக்கு மன்றங்களுக்கும் செல்லாமல், எத்தப் பயிற்சியும் இல்லாமல் இருப்பவர்களை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக, தீர்ப்பு வழங்குகிற நீதிபதிகளாக அமர்த்தப்பட்டால், அதனுடைய விளைவு எப்படி இருக்கும் என்பதை இந்த மாநிலத்தில் உள்ள நீதிபதிகளும், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளும், நீதித்துறையில் அக்கறை கொண்டிருக்கிற பல பெரியவர்களும் பலமுறை எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்று அதுபோன்ற நியமனங்களை அரசு துறையில்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

பணிபுரிகிற, வழக்குமன்றம் அனுபவம் இல்லாத அவர்களை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக நியமிக்கக் கூடாது என்ற கருத்தை அரசியலில் இருப்பவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டப் பயிற்சி பெற்று வழக்கறிஞராகவும் தொழில் நடத்திக்கொண்டிருந்து, அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அந்தக் கருத்து உடன்பாடாகத்தான் இருக்க முடியும். இருந்தாலும் கூட, நீதிமன்றமும் அதை வலியுறுத்துகிறது. இருந்தாலும் வழக்கறிஞர்களாக பயிற்சி பெற்றவர்கள் மட்டும் தான், நீதிபதிகளாக, நடுவர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்ற அந்தக் கொள்கையினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தடையாக ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்பதை நான் வெளிப்படையாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நியமனத்திற்குரிய விதிகளும் அதற்குரிய வரைமுறைகளும் பத்து பதினான்கு ஆண்டுகளாக வகுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி இப்படி நியமிப்பது என்றால், 14 ஆண்டுகளாக ஒரு அரசாங்கம் அந்த விதிகளை மாற்றவில்லை என்பதைக் காரணம் காட்டி டெம்பரரி மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் பாம் டிப்பார்ட்மென்ட்ஸ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. இது ஒரு சாராருக்குச் சலுகை காட்ட அந்தத் துறை இப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். இதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அரசின் கொள்கைக்கும் சம்பந்தப்பட்ட நீதிமன்றங்கள் கொள்கைக்கும் விரோதமான ஒரு செயல் நடப்பது என்பது அனுமதிக்கப்படக்கூடாது.

அடுத்து நீதிமன்றங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, சுரோடில் ஒரு நீதிபதி தீர்ப்பு எழுதமுடியாத ஒரு நிலையில் அவர்கள் லீவில் சென்று விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு அன்றாடப் பிரச்சனை. ஆகவே வழக்கறிஞன் என்ற முறையில் மட்டுமல்லாது நீதிமன்றத்தின்பால் அக்கறை உள்ளவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நியமனங்களை வழக்கறிஞர்கள் மத்தியில் இருந்து மட்டும் தான் செய்யவேண்டும்.

கோவை மாவட்டத்தில் நீதிமன்றங்கள் பல்வேறு இடங்களில் அமைந்துள்ளன. சப்-கோர்ட் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது, தொழில் கோர்ட் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் ஒரு இடத்தில் இருக்கின்றன, இதன் காரணமாக ஒரு இடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்ல வழக்கறிஞர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் மிகவும் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. ஆகவே, கோவை மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்குள் எல்லா கோர்ட்டுகளையும் அமைக்கவேண்டும். அப்படி எல்லா நீதிமன்றங்களையும் ஒரே கரம்பவுண்டிற்குள் கொண்டுவரவேண்டும் அல்லது அமைக்கவேண்டும் என்ற வழக்கறிஞர்களின் கோரிக்கை நீண்ட நாள் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று எல்லா நீதிமன்றங்களையும்

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

ஒரே காம்ப்வுண்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரியார் மாவட்ட நீதிமன்றங்களின் அமைப்பும் இதே பிரச்சனைக்கு உட்பட்டுள்ளது. பல வழக்கு மன்றங்களும் ஈரோட்டு நகரத்தின் பல பகுதிகளில் இருப்பதை ஒரே இடத்தில் அமைத்துத் தர வேண்டும்.

கோவையில் வழக்கறிஞர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. எந்த நாட்டிலும் இல்லாத முறையில், நவீனமுறையில் இன்று அது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்திற்கு சில சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். வழக்கறிஞர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்துப் பொருள்களும் அங்கே கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கும் மாண்புமிகு செங்குட்டுவேலன் அவர்கள் முயற்சியால்தான் அந்த கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்ற மாவட்டங்களிலும் அமைக்கப்படும் அளவில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்னொரு விஷயம், கோவையில் உள்ள அந்த வழக்கறிஞர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம், தாங்களே அங்கு ஒரு சேம்பர் கட்டிக்கொள்வதாகவும் அதற்கு வேண்டிய இடத்தை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்றும் அரசைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இசைவினை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பெஞ்சை மதுரையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருப்பதாக இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மதுரையில் ஒரு பெஞ்ச் ஏற்படுத்தும்போது கோவையை தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது. கோவையில் இருந்துதான் வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அதிகமாக வருகின்றன. ஆகவே நீலகிரியோடு சேர்த்து, சேலம், பெரியார் மாவட்டங்களைச் சேர்த்து கோவையில் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பெஞ்ச் ஏற்படுத்த நம் அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடுமலைப்பேட்டையில் நீதிபதிகளுக்கு வீட்டுவசதி செய்து தரப்பட வேண்டும். நீலகிரியில் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் இல்லை. அது மலைப் பகுதியாக இருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் பல சிரமங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்கள் கோவைக்கு வந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நீலகிரியில் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. முகமது இன்மாயில் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாக மானியக் கோரிக்கை மீது பங்குபெற்று ஒருசில கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் நீதித்துறை மிகவும் உயர்நீதி

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

உன்னதமான இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. அதிலும் சிறப்பாக உயர்நீதி மன்றம் ஏனைய உயர்நீதிமன்றங்களைப் பார்க்கிறபோது மிக உன்னதமான அந்தஸ்தை பெற்றிருந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் அண்மைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் நீதி நிர்வாகம் மிகவும் மெதுவாக நகர்த்தலைப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இலக்காக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குற்றச்சாட்டு நாடு தழுவிய முறையில் இன்று இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டில் நீதி நிர்வாகத்தில் மிகவும் மந்தமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டும் அதற்கான சில காரணங்களும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் தருந்த சந்தர்ப்பத்தில் நீதிபதிகள் நியமனம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு உதாரணத்தை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, என்னுடைய மாவட்டத்தில் இரணியல் என்ற இடத்தில் இரண்டாம் வகுப்பு மாலிஸ்திரேட் நீதிமன்றம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. பல மாதமாக நீதிபதி இல்லாத காரணத்தால், வழக்குகள் நீண்டகாலம் தேக்க நிலை அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே வழக்காடிக் கொண்டிருக்கின்ற வழக்கறிஞர்கள், அருமைச் சகோதரர்கள் எழுத்து மூலமாக இதுபற்றி, இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, இதை நான் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அங்கே பல மாதங்கொக நீதிபதி இல்லை. எனவே, வழக்குகள் தேக்கம் கொண்டிருக்கின்றன. வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள், குற்றம் சமத்தப்பட்டவர்கள் பல காலமாக நீதிமன்றப் படிக்கட்டுகளுக்கு வந்துவிட்டு, திரும்பிச் செல்லுகின்ற நிலைமை உள்ளது. எனவே, அங்கே நீதிபதியை நியமனம் செய்வதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

அது மட்டுமல்ல. நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்தில் 25 நீதிபதிகளுக்கான இடம் இருந்தாலும்கூட, 21 நிரந்தர நீதிபதிகள், 4 இடைக்கால நீதிபதிகள் என்கின்ற அளவிற்கு இருந்தும், அந்த இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு வேறு சில கோணங்களிலே இருந்து வருகின்ற முட்டுக்கட்டைகள் இருக்கலாம். அடிஷனல் நீதிபதிகள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், சில கண்டிஷன்களை மத்திய அரசு விதித்திருப்பதாக நாங்கள் செய்திகள் படித்து வருகிறோம். அடிஷனல் நீதிபதிகள் நிரந்தர நீதிபதிகளாக ஆக்கப்படுவதற்கு முன்னால், அவர்கள் சில ஷரத்துக்களை, சில நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய உள்நுறையிட்டுவந்த தாக்கீது வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள்

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்] [1981 ஏப்ரல் 30]

வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்படலாம்; அப்படி மாற்றுவதற்கு அவர்கள் மூன்று மாநிலங்களை குறிப்பிட்டுக் கொடுக்கலாம். அந்த மூன்று மாநிலங்களுக்கு அவர்கள் எந்த நேரத்திலே வேண்டுமென்றாலும் மாற்றுகின்ற உரிமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது என்று, அதற்கு நீதிபதிகள் தங்கள் ஒப்புதலைத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புதலைப் பெற்ற பிறகும் கூட, இந்த மூன்று மாநிலங்கள் தவிர, மற்ற மாநிலங்களுக்கும் மாற்றவேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லக் கூடிய அந்த ஷரத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகும் கூட, மத்திய அரசு எந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டுமானாலும், அவர்கள் விரும்பும் தெரிவிக்காத மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகின்ற உரிமை மத்திய அரசுக்கு வேண்டுமென்ற அளவிலே சொல்வதாகத் தெரிகிறது. எனவே, இந்த நிலைமையைக் கொண்டு வருகின்றபோது, சுதந்திரமாக செயல்பட்டுவந்த நீதித் துறையில் அரசின் தலையீடு ஏற்பட்டுவிடுகிற பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலை வந்து விடுகிறது. இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில், நீதி நிர்வாகத்திலே தலையிடாத ஒரு நேர்மைபான கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, வேறு முகாந்திரத்திலே இருந்து தலையீடு வருமானால், அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற ஆற்றலை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு நீதி நிர்வாகத் துறை அரசியல் தலையீடு இல்லாமல் சுதந்திரமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருவதுபோய், வேறுவிதமாக மாறிவிடுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன். எனவே, இதற்கான இடையூறுகள் எந்தப் பகுதியிலே இருந்து வந்தாலும், அது மத்திய அரசிலே இருந்து வந்தாலும், அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற ஆற்றலை இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது என்பதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். நம்முடைய மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்கள் தம்முடைய கருத்தை, மத்திய அரசினுடைய நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று மிகத் தெளிவாக எதிர்ப்பு தெரிவித்த இந்த நிலையில், இந்த அரசு உறுதியோடு நிற்கவேண்டும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

சென்ற ஆண்டு நீதி நிர்வாகத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சில மாற்றங்கள் பற்றி இதற்கு முன்னால் பேசிய அருமைச் சகோதரர் குப்புசாமி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகளை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகளாக அல்லது முன்சீப்புகளாக அந்தஸ்து உயர்த்தி, இரண்டு நீதித் துறைக்கும் ஒரேமாதிரியான அதிகாரத்தை வழங்குவது என்ற திட்டத்தை கொள்கை ரீதியாக அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சட்ட வடிவம் தந்துள்ளதாகக் கேள்விப் படுகிறோம். ஆனால், இன்றையதினம் வரைக்கும் அந்தச் சட்டம் அமுல்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

நடுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சணக்கத்திற்கு காரணம் என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக் கூறுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. நீதியைத் தேடி வருகின்றபோது, நீதியின் சுமை அதிகமாகியிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. நீதியைத் தேடி வருகின்றவர்களுக்கு அதிகமாக செலவு ஏற்படுகிறது, செலவைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லுவதற்கு கூட தயக்கம் காட்டிக் கொண்டு, சிலர் நீதியைப் பெற முடியாது இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால் நீதி நிர்வாகத்தில் வழக்குத் கொடுக்கிறவர்கள் கோர்ட் பீஸ் வழங்குகிறபோது 100 ரூபாய்க்கு 7½ ரூபாய் என்று ஒரு இலக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். முதல் 100 ரூபாய்க்கு 50 காசுகள் என்றும் அடுத்து வருகின்ற ஒவ்வொரு நூறு ரூபாய்க்கும் 7½ ரூபாய் என்ற விகிதத்தில் வருகின்றபோது ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள, சொத்துக்கான வழக்கு தொடர்வதற்காக ஏறத்தாழ 7,500 ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நீதித்துறை செய்ய வேண்டிய வேலையை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கின்றபோது சிறியத் தொகைக்கான வழக்குகள் வருகின்றபோதும், அதிகமான மதிப்புள்ள தொகைக்கு வழக்குகள் வருகின்றபோதும் வேலைப் பளு, சமச்சீராகத்தான் இருக்கும், உதாரணமாக ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு சொத்து சம்பந்தமாக தகராறு வருகின்றபோது 75 ரூபாய் கொடுத்து நீதி பெறுகின்ற ஒருவர், ஒரு லட்சம் மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் சம்பந்தமாக வழக்குகள் வருகிறபோது 7,500 ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் வழங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நீதித்துறைக்கு வேலைப் பளு சீரானது, ஒரே மாதிரியானது, ஏன் இப்படி அதிகமாக கோர்ட் பீஸ் வாங்கவேண்டுமென்பதை இந்த அரசும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில நீதிமன்றங்களில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு நீதித் துறையில் வேலை செய்வதற்கு போதிய ஊழியர்கள் இல்லையென்று குறிப்பாக சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இன்னும் ஒரு முட்டுக்கட்டை ஏற்படுவதற்கு காரணம் போதுமான 'ஸ்டேஷனரி' எழுதுபொருள் கூட தரப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த குறைபாடுகள் எல்லாம் அரசு மிக எளிதில் தீர்க்கக்கூடிய குறைபாடுகள். அவற்றை தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த அரசையும், அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டு, சில கருத்துக்களை சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவையின் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்மொழிந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை, ஆலோசனைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை அரசு ஆய்ந்து அந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் எவை எவைகளை நடைமுறைப்படுத்த முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் விரைவில் நடைமுறைப்படுத்த அரசு ஆவன செய்யும் என்பதை முதற்கண்ட கூறி, நான் முதலில் நீதி நிர்வாகம் மானியக் கோரிக்கையின் மீது சிலவற்றை சொல்ல விழைகிறேன்.

தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நெடுமாறன், திரு. இஸ்மாயில் ஆகியவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட ஷரத்துக்கள் அடிப்படையிலே மக்களுக்கு நல்ல நீதி கிட்ட வேண்டுமென்பதில், அதற்காக உறுதுணையாக இருப்பதில் இந்த அரசு அக்கறையோடு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை முதற்கண்ட சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன். நீதித்துறை Executive and Administrative machinery of the Government. —லே யிருந்து தனித்து சுயநிலையோடு இயங்குகிற ஒரு துறை என்பதை மாமன்றம் அறியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகின்றபோது நீதி நிர்வாகத்தில் பல்வேறு progressive measures , முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கோடிட்டு காட்டினார்கள். அவற்றையெல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்தோடு அரசு அவ்வப்போது விவாதித்து நடைமுறைப்படுத்த தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. மேலும் இன்னுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்தோடு கலந்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்யும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உமாநாத் அவர்களும், நெடுமாறன் (முற்பகல் 11:30)

(துணைத் தலைவர் தலைமை)

அவர்களும், இஸ்மாயில் அவர்களும் நீதிபதிகளின் மாற்றம் குறித்து மைய அரசு மேற்கொண்டு இருக்கின்ற முடிவைப்பற்றி தங்களது கருத்துக்களை விரைத்தோடு தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மைய அரசினுடைய முடிவைப் பொறுத்தவரையும் மாநில அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்ற கொள்கை முடிவை ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாக மைய அரசுக்கு தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படி நீதிபதி ஒரு மாநிலத்திலிருந்து ஒரு மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்தின் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அனுவம் பாரதத்திலே —எங்கு வேண்டுமென்றாலும்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மாற்றப்படலாம் என்ற நிலை வருகிறபோது, குறிப்பாக நீதிபதிகளுடைய தகுதி, தன்மைகூட குறைந்துவிடும் என்பதை மைய அரசுக்கு நாம் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறோம். திறமை மிக்கவர்களை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக கொண்டுவரக்கூடிய வாய்ப்பு, நீதிபதிகள் இந்தியாவின் எந்த இடத்திற்கும் மாற்றப்படுவார்கள், எந்த நேரத்திலும் மாற்றப்படுவார்கள், அதுவும் மைய அரசினுடைய விருப்பப்படி மாற்றப்படுவார்கள் என்ற நிலை ஏற்படுமானால் திறமை பெற்றவர்கள், நீதித் துறையிலே வல்லுநர்களாக இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் நீதி பரிபாலனம் செய்ய மனுக்கூட போடமாட்டார்கள் என்ற நிலை வருமானால், பாரதத்திலே நீதிமன்றம் மூலமாக நீதி ஏழைகளுக்கு கிட்டாத ஒரு நிலைகூட ஏற்படுவிடும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி மாநிலம் விட்டு மாநிலத்திற்கு உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளை மாற்றுவது நல்லதல்ல என்று தெளிவாக மைய அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்லாமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல் தமிழகத்திலே உயர்நீதி மன்றத்திலே இருக்கிற நீதிபதி தமிழ் தெரிந்த நீதிபதிகளாக கட்டாயம் இருந்தாக வேண்டும். மைய அரசுகூட மாறுபட்ட கொள்கைகளை ஒருவேளை நடைமுறைப்படுத்துகிறதோ என்ற அச்சம்கூட இருக்கிறது. நீதிமன்றத்திலே அந்த அந்த மாநில மொழிகள் உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒரு புறத்திலே மாநில அரசுகளுக்கு உத்திரவிட்டுவிட்டு, இன்னொரு புறம் எந்த மாநிலத்திலேயிருந்தும் எந்த மாநிலத்திற்கும் நீதிபதிகளை மாற்றலாம் என்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிற போக்கு மாநிலங்களிலே மாநில மொழிகள் வருவதற்கு உண்மையிலேயே உள்பூர்வமாக விரும்புகிறார்கள் என்பதுகூட கேள்விக் குறியாக எழுந்திருக்கிறது. நாம் தமிழகத்திலே உத்தரவிட்டிருக்கிறோம், ஹைகோர்ட்டிற்கு கீழே இருக்கிற சபார்ட்டினேட் கிரிமினல் ஜூடிஷியரியைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஏற்கெனவே தமிழிலே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. தீர்ப்புகளும் வாதங்களும் தமிழில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் படிப்படியாக விரைவிலே தமிழை நீதிமன்றங்களிலே கொண்டு வருவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு வழக்கு வருகிறபோது அந்த வழக்கு கீழே இருக்கிற கோர்ட்டிலே தமிழிலே வாதமிட்டு, தீர்ப்புகள் எழுதப்பட்ட வழக்குகள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருகின்றன. அப்படி உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வருகிறபோது தமிழ் தெரியாத தமிழினுடைய அருமையைக்கூட புரிந்துகொள்ள முடியாத இருக்கிற வடபுலத்து இந்தி பேசுகின்ற நீதிபதி இங்கே வந்து அமருவாரானால் அது எந்த அளவுக்கு தமிழகத்திலே உள்ள ஏழைகளுக்கு நீதி கிட்டும் என்று மைய அரசு எண்ணிப் பார்க்கவில்லை என்ற எண்ணம் எழுகிறது. நாங்கள் மிகத் தெளிவாக மைய

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

அரசுக்கு ஏழுதியிருக்கிறோம். மாநில மொழி தெரியாத எவரும் மாநிலத்தில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கக்கூடாது என்பதை—சட்டப் பிரசுசனை என்பது வேறு, சட்ட ரீதியாக அப்படி நீதிபதிகளை மாற்ற முடியுமா என்பது வேறு, ஆனால் கொள்கை அடிப்படையிலே இந்த நடைமுறை சரியான நடைமுறையில் என்பதை—மைய அரசுக்கு நாங்கள் தெரிவித்து இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் பேசுகின்றபோது போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் 304, 334, 337 சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் பற்றி ஹைகோர்ட் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பியதாக கூறினார்கள். தற்போது ரிஜிஸ்ட்ரி ராரிடமிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது. அத்தகைய சர்க்குலர் அனுப்பவில்லை என்று, என்ன என்று அதுகுறித்து நான் விசாரிக்கிறேன். வேடசந்தூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் பேசுகின்றபோது பல்வேறு ஆலோசனைகளை நீதிமன்றங்களில் முன்னேற்றங்களை மேற்கொள்வதற்காக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அரசு அவைகளை யெல்லாம் ஏற்கனவே ஆய்ந்து வருகிறது. அவற்றையெல்லாம் நடைமுறைப்படுத்த, கிட்டத்தட்ட அவர் கூறிய ஆலோசனைகளில் பல ஆலோசனைகள் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்குச் சாத்தியக் கூறுகள் உள்ள ஆலோசனைகளாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த அரசு விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

கிராம நீதிமன்றங்களை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு மாற்றாகத்தான் 1977-லே தமிழகத்திலே அமைக்கப்பட்ட, Free Legal Aid Board -ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் தற்போது மாவட்டத் தலைநகரங்களிலிருந்து பல வட்டங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்ற அந்த Free Legal Aid Board -ஐப் பொறுத்தவரைக்கும் அது அனைத்து வட்டங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் அதைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணத்தை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கி அதன் மூலமாக இலவசமாகவே கிராமப் பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், கிராமத்து நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் இலவசமாகவே Free Legal Aid Board மூலமாகவே ஏழைகளுக்கு நீதி கிட்ட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அதை அடுத்த ஆண்டிலிருந்து தீவிரப்படுத்த அரசு நடவடிக்கையெடுக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கோபால் அவர்களும், திரு. பாது அவர்களும், திரு. சின்னராசு அவர்களும், திரு. குப்புசாமி அவர்களும் integration of Judiciary திட்டம் ஏன் இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதையும், அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்றபொழுது

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மக்களுக்குப் பலன் உள்ளதாக அது இருக்க வேண்டுமென்பதையும், அத்துடன் சேர்த்து தரமான நீதிபதிகள் அங்கு போடப்பட வேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்தினார்கள். அரசு இதைக் கொள்கை அளவில் ஏற்று நடைமுறைப் படுத்த இருக்கிறது. **integration of judiciary** பொறுத்தவரைக்கும் அரசினுடைய எண்ணமெல்லாம், தற்போது ஒரு தாலுக்காவிற்கு இருக்கின்ற, தாலுக்காவைச் சுற்றியிருக்கும் மக்கள் பன்னெடும் ஆண்டுக் காலமாக— உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எனது மாவட்டமான சேலம் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட திருச்செங்கோட்டிலே அல்லது சங்ககிரியிலே இருக்கின்ற மக்கள் 30 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சேலத்திற்குச் சென்றுதான் நீதி பெற வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை; இதுபோன்ற ஒரு நிலை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஆண்டு பலவாக இருக்கிறது. இதனால் மக்களுக்குச் சொல்லொனாத் துயர் ஏற்படுகிறது; வழக்கறிஞர்களுக்கும் துயர் ஏற்படுகிறது; கிரிமினல் வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற அந்த வழக்குகளை நடத்துவது காவல் துறையினருக்குகூட பல இடர்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்காகத்தான் ஒவ்வொரு வட்ட அளவிலும், ஒவ்வொரு தாலுக்கா அளவிலும் அங்கேயே **under one roof** ஒரு கரையின்கீழ் மக்களுக்குச் சிவில் வழக்குகளையும், கிரிமினல் வழக்குகளையும், கிரிமினல் வழக்குகளில்கூட **First and Second Class offences** அனைத்தையுமே ஒரே கரையின்கீழ் ஒரு நீதிபதியிடமிருந்தே பெற வேண்டுமென்பதுதான் அரசினுடைய எண்ணம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள்கூட இதைச் சற்று அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். அரசு அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் எண்ணம். மக்களுக்கு, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியிலே இருந்ததைப்போல 100 மைல், 50 மைல், 70 மைல் சென்றுதான் நீதி பெற வேண்டுமென்ற நிலை, சுதந்திரம் அடைந்த 32, 33 ஆண்டுகள் ஆனதற்குப் பிறகும் கூட இன்னும் இருக்குமேயானால் மக்களுக்கு அது எந்தவிதத்திலேயும் சரியாக அமையாது, ஜனநாயக ஆட்சியில் சரியாக அமையாது என்ற காரணத்தினால்தான் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் அந்த நீதி சென்றாக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், அதுவும் **Criminal and Civil வழக்குகள்** இரண்டையும் ஒரே நீதிபதியே நடத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் **District Munsif-cum-Judicial Magistrates** என்ற தலைப்பின்கீழ் அந்தத் தகுதிக்கு **Sub-Magistrate** ஆக இருக்கின்றவர்களெல்லாம், அவர்கள் **First-Class Magistrate** தகுதிக்கு உயர்த்தப்பட்டு அவர்கள் **District Munsif-க்கு** **equal** ஆக அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டு அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தில் சிலயிடங்களில்

Second-class Magistrates

களுக்கு

First-Class Magistrates -ஆக அவர்களுடைய தகுதி

உயர்த்தப்பட்ட போதிலும்கூட அவர்கள்

Second-class offences -ஐயே

நடத்திக்கொண்டிருப்பார்களேயானால் இதனுடைய பலன் என்ன என்று சொன்னார்கள். அதை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே மாண்புமிகு

உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் அதைச் சொன்னதன் அடிப்படையில் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். விரைவிலே மீண்டும்

நடவடிக்கை எடுத்து அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள்

நடைமுறையிலே First and Second-class offences அதேநேரத்தில்

Civil and Criminal put together அனைத்தையுமே நடத்தக்

கூடிய அளவிற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்கப்படும்; ஆனால் இதுபோன்ற திட்டங்களை

நடைமுறைப்படுத்துகின்றபொழுது அதிகப்படியான நீதிமன்றங்கள் இன்னும் துவங்கப்பட வேண்டியதும், அதையும் கருத்திற் கொண்டுதான் அரசு இதை நடைமுறைப்படுத்தவிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11.40)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது தொழிலாளர் தொடர்பான வழக்குகளை நடத்துகின்ற நீதிமன்றங்களில், தொழிற் சட்டங்களைப் பற்றி நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தோடு அரசு கலந்து ஆவன செய்யும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது நீதிமன்றங்களில் தமிழ் வா வேண்டுமென்றும், சென்னைக்கும் மதுரைக்கும் முறையே உச்ச நீதிமன்றமும் உயர்நீதிமன்றமும் அதனுடைய பிரிவுகளை இங்கே அமைக்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது குறித்துக்கூட அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஜூனியர் வழக்குரைஞர்களுக்கு பாங்க் அசிஸ்டன்ஸ் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சின்னராஜ் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது ஒரு நல்ல உதாரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். கோவையிலே வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்த வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய சேம்பரைக் கூட அவர்களே கட்டக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னார். அது உண்மையிலே நல்ல முறையிலே நடந்து வருகிறது. அதைப்போல் ஆங்காங்கு இருக்கிற வழக்குரைஞர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பார்களானால், கண்டிப்பாக எப்படி கோவையிலே கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்குப் புத்தகம் வாங்குவதற்கும் அவர்களுக்குத் தங்கும் அறைகள்கூடக் கட்டிக்கொள்ள வசதிகள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்களோ அந்த நிலையை தமிழகத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலுமே விரிவுபடுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் குப்புசாமி அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது தற்போழுது integration of judiciary திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும்போது, 1965-லிருந்து இதுகாறும் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாகத் தற்காலிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அனைவருமே நிர்வாகத் துறையிலேயிருந்து வந்துவிட்ட காரணத்தால் தேர்ச்சி பெற்ற வழக்குரைஞர்கள் ஒருவருமே வராத காரணத்தால், எந்த அளவுக்கு நீதிமன்றங்கள் தடுமாறுகின்றன என்பதைக் கூடச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுகள் அரசினுடைய கவனத்திற்கும் வந்திருக்கின்றன. அந்தத் தற்காலிக நீதிபதிகளாக இருக்கின்றவர்களிலே தரம் இல்லாதவர்கள், தகுதி இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக ஏற்கனவே விதிமுறையிலேயே அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு ஒன்றினைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த விதிமுறையைக் கடைபிடிக்கும்போது தகுதியற்றவர்கள் நீக்கப்பட்டு, தகுதியுள்ளவர்கள் மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, தற்போது குறிப்பிடுகின்ற குறைபாடுகள் மீண்டும் இராவண்ணம் ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்படக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது.

அதைப்போலவேதான் 1974-க்குப் பின்னால், டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் செலக்ஷனிலும் இதே பிரச்னை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதைக் களைவதற்கும் அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இஸ்மாயில் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, நீதி நிர்வாகத்தில் மந்த நிலை சற்று இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டினார். நீதி நிர்வாகத்தில் மந்த நிலை என்பது ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தற்போழுது எத்தனை வழக்குகள் தேங்கி இருக்கின்றன என்பதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்த பொழுது, தமிழகம் மற்ற மாநிலங்களைவிடச் சிறந்த நிலையில் தானிருக்கிறது. ஆனால், அதைக் காட்டி இன்னும் தேக்க நிலையிலேயிருக்கிற வழக்குகளைத் துரிதப்படுத்தக் கூடாது என்று அரசு கருதவில்லை. இன்னும் அதிகமாக, சரியான முறையிலே, வழக்குகள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதாலே, பல உத்தரவுகளை அவ்வப்போது உயர்நீதிமன்றமும் அரசும் இட்டிருக்கின்றன.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

சில நீதிமன்றங்களில் இன்னும் நீதிபதிகள் போடப்படாத நிலை என்று கூடச் சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம், ஏற்கனவே மான்யமிசு உறுப்பினர் குப்புசாமி சுட்டிக்காட்டியதைப் போல், நிர்வாகத் துறையிலே யிருந்து டெம்பரரியாக பலரை நீதிபதிகளாக—தபாலில் பி.எல். படித்தவர்களைக் கூடப் போடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிற காரணத்தால் அங்கு நல்ல நிலைமையிலே நீதி பரிபாலனம் இல்லையென்று உயர்நீதிமன்றம் அரசுக்குத் தகவல் கூறியது. அந்த அடிப்படையில் தாமதம் இருக்கிறது. சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக, அவர்களையெல்லாம் தேர்வுக்கு அனுப்பி, விரைவிலே அந்தத் தேர்வு முடிந்தவுடன் அந்தப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் நீரும் என்ற உறுதியினைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. தமிழகத்திலேயிருக்கிற நீதிமன்றங்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டோமேயானால் மிகப் பழைய காலத்திலே கட்டப்பட்ட நீதிமன்றங்களாகவும் கிட்டத்தட்ட 5 வழக்குரைஞர்கள், 6 வழக்குரைஞர்கள் போவதற்கு, தங்குவதற்குத் தேவையான இடத்தை மட்டுமே உடைய பல மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் அதிகப்படியான நீதிபதிகளை, ஆங்காங்கு நாம் போட்டும்கூட நீதிமன்றங்களை நடத்துவதற்குக் கூட கோர்ட்டு அறைகள் இல்லாத நீதிமன்றங்களாகவும், நீதிபதிகளுக்குத் தங்க இடம் இல்லாத வகையிலும், இன்று அல்ல, நேற்றல்ல. பன்னெடுங்காலமாக சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலேயிருந்து, இந்த அவல நிலை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

1970 ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட நீதிபதி வாதராஜன் குழு கூறிய பரிந்துரைகளைக் கூட, கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக அதிகமான நிதியை ஒதுக்கிச் செயல்படுத்தாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டதன் காரணத்தால்தான் தேவையான அளவுக்கு நீதிமன்றக் கட்டடங்கள் கூட இல்லாத நிலை இன்று தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதனைப் போக்குவதற்காக அரசு தீவிர நடவடிக்கைகளை நடப்பாண்டில் இருந்து எடுக்க இருக்கிறது. குறிப்பாக after the 24th Amendment of the Constitution of India சபார்டினைட் ஜூடிசியல் சர்வீசைப் பொறுத்தவரை அது கன்கரன்ட் லிஸ்டிக்குச் சென்று விட்டது. கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே சென்று விட்ட பிறகு மத்திய அரசு, வழக்கமாக கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே இருக்கின்ற ஏனைய பிரிவுகளுக்கு ஒதுக்கக் கூடிய நிதியை, நீதித் துறைக்கு தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, எந்த மாநிலத்திற்குமே ஒதுக்கவில்லை என்பதனை அண்மையிலே நான் தெரிந்தேன். அந்திராவிலே இருந்து வந்த அமைச்சரைக் கேட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு 16 லட்சம், 17 லட்சம் என 4 ஆண்டுகளுக்கு, 7-வது பைனான்ஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரை என்று ஒரு காரணத்தைச்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

சொல்லி ஒதுக்கி இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். கன்கரன்ட் லிஸ்ட் என்று சொல்லி, மாநிலத்தின் அதிகாரத்தைப் பிடுங்கி நீதிபரிபாலனத்தை மத்திய அரசு கொண்டு சென்று விட்டு, பிறகு மைய அரசு மாநில அரசுக்கு, நீதிபரிபாலனத்துக்கு அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கி இருக்கவேண்டும். ஆனால் தொடர்ந்து நீதித் துறையை ஏனோ புறக்கணிக்கிறது. நீதித் துறைக்கு ஒதுக்கவேண்டிய நிதியை ஒதுக்காத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக 1979-லிருந்து 1984 வரைக்கும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நீதி நிர்வாகத்திற்காக மைய அரசு ஒதுக்கி இருக்கின்ற ரூபாய் வெறுமனே 15 லட்சத்து 64 ஆயிரம் ஆகும். இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நீதி மன்றங்களுக்கு உடைந்த நிலையிலே இருக்கின்ற கட்டடங்கள் எந்த நேரத்தில் கீழே விழுந்துவிடுமோ என்ற நிலையில் இருக்கின்ற கட்டடங்கள், கழிப்பறை கூட இல்லாமல் நாகைப்பட்டனத்திலே இருக்கின்ற நீதிபதிகள்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள்—சொன்னதைப்போல—இதுபோன்ற நிலை இருக்கின்றது. நீதிபதிகள் செல்வதற்கு வாகன வசதி இல்லாமல், கிளையன்ட்ஸ் களோடு, வழக்கறிஞர்களோடு ஒன்றாக பஸ்ஸிலே போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஏறி, நின்றுகொண்டே செல்லக்கூடிய நிலையில் நீதிபதிகள் இருக்கின்ற நிலை, இன்றல்ல, நேற்றல்ல, பல ஆண்டுகளாகவே இருந்து வருகின்றது. கன்கரன்ட் லிஸ்டுக்கு நீதிபரிபாலனத்தை எடுத்துக்கொண்ட மத்திய அரசு பிரத்தியேகமாக நீதித் துறைக்கு ஒதுக்கவேண்டிய நிதியை ஒதுக்காமல் விட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. 15,64 லட்சம் ரூபாய் அதுவும் 1979 முதல் 1984 வரை, சராசரியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 லட்சத்து 13 ஆயிரம் ரூபாய் மட்டுமே ஒரு நாட்டுக்கு, தமிழகத்திற்கே, நீதித் துறைக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்குமானால், எந்த அளவுக்கு நீதித் துறையை, இந்த விதத்திலே அலட்சியப் போக்காக மத்திய அரசு கருதுகிறது என்பதை இது தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த நிலை போக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறோம். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய நீதிமன்றங்களில் இருக்கக் கூடிய கட்டடங்களைச் சரிபார்த்து, புதிய கட்டடங்களை அமைத்து, நீதிபதிகள் தங்குவதற்கு இடவசதி செய்து தந்து, அவர்களுக்கு வாகன வசதி செய்து தந்து, அவர்களுக்குப் போதிய ஊதிய உயர்வைக்கூட தருவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, வழக்கறிஞர்கள் தங்க அவர்களுக்குச் சேம்பர்கள் ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக குறைந்த பட்சம் 40 கோடி ரூபாய் உடனடியாக இந்த ஆண்டு செலவிடுவதற்கு தமிழகத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் மைய அரசு ஆண்டுக்கு 3 லட்சத்து 13 ஆயிரம் ஒதுக்கிவிட்டு, கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே மாநிலத்திலே இருந்த அதிகாரத்தைப் பறித்து, மத்திய அரசிடம் வைத்துக்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

கொண்டு நீதித் துறைக்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்காத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டி, இந்த நிதி அடுத்த ஆண்டிலே இருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தமிழக அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசுகிறபோது ஏழை மக்களுக்கு நீதி கிட்டவேண்டும் என்பது மிக முக்கியமான ஒன்று என்றும் ஏழைகள் பல காலகட்டங்களில் அவர்களுடைய வறுமை காரணமாக கூட அவர்களுக்கு நீதி கிட்டாது போகின்றது என்பதையும், அதை நிவர்த்திக்கின்ற அளவுக்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினர். அரசியல் சட்டம் 39 (ஏ) பிரிவின் பிரகாரம் இலவச சட்ட உதவி, மக்களுக்குக் குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கு செய்து தரவேண்டிய கட்டாயம் இருந்திருக்கிறது. அப்படி இருந்தபோதிலும் 1977 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் ஏழைகளுக்கு நீதி கிட்டவேண்டும் என்பதிலே அந்த அக்கறை எடுக்காமல் இருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு Free Legal Aid Board அமைக்க, பல்வேறு பகுதிகளிலே தற்போது இந்த Free Legal Aid Board ஆங்காங்கு அமைப்புகள் அமைத்து ஏழைகளுக்கு நீதி கிடைக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-50)

மாண்புமிகு நெடுமாறன் பேசும்போது சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த ப்ரீ லீகல் எயிட் கூட இன்னும் சீர்திருத்தப்படவேண்டும். முன்னேற்றம் செய்யப்படவேண்டும். ஏழைகளுக்கு நேரடியாக நீதி கிடைக்கக் கூடிய அளவில் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மாவட்ட அளவில்—மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது—தமிழ்நாட்டில் தான் 'ப்ரீ லீகல் எயிட் போர்ட்' மாண்புமிகு முன்னாள் நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பொறுப்பில் செம்மையாக நடந்து வருகிறது. தற்போது இதுகாறும் 78 தாலுக்காக்களில் இந்த வசதி கடந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மீதமுள்ள 72 தாலுக்காக்களுக்கும் நடப்பு ஆண்டிலேயே இலவச சட்ட உதவி தரவேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டு இருக்கிறது. அதற்காக வேண்டிய வசதியைக் கூட மாண்புமிகு முன்னாள் நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, அந்த வசதியைத் தர அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், நடப்பு ஆண்டிலிருந்து அண்ணா பிறந்த நாளான

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

செப்டம்பர் மாதம் 15-ம் தேதியில் இருந்து தமிழகத்தில் உள்ள உயர்நீதி மன்றத்தின் கீழ் உள்ள சிவில் நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் தமிழ் நீதிமொழியாக புகுத்தப்படும். வாதத்திற்கும், தீர்ப்புக்கும் இது புகுத்தப்படும். (காசோஷம்)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது பெண்களுக்கு ஒரு தனி நீதிமன்றம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்று பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெறாவிட்டாலும் கூட மாண்புமிகு பொன்னம்மாள் அவர்கள் முன்னாலே அவையிலே பெண்களுக்குத் தனியான நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசும் நீதிமன்றமும் அதை ஆலோசித்தது. குறிப்பாக, பெண்கள் திருமணம் செய்துகொள்வதற்குக் கட்டாயப்படுத்துதல், பெண்களிடம் கள்ளத்தனமாக தொடர்பு கொள்ளுதல், பெண்களை அந்நிய நாட்டில் இருந்து விபச்சாரத்திற்காகக் கொண்டு வருதல், பெண்களிடம் வரம்பு மீறி நடத்தல், பெண்களை இங்கே இருந்து மற்ற பகுதிகளுக்கு கடத்திச் செல்லுதல், கற்பழிப்பு, பலதர மனம், திருமண தாவாக்கள், ஜீவனாச்சம் போன்ற வழக்குகள் அனைத்தையும் விசாரிப்பதற்காக தற்போது கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றத்தைத் தமிழகத்தில் அமைத்துத்தான் இருக்கிறோம். காரணம், அவைகள் வயபிள் யூனிட்களாக இருக்கவேண்டும்—அந்த வழக்குகள் குறைவாகத்தான் இருக்கும்—பெண்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்கிற அரசின் கொள்கையின் அடிப்படையில் இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு நீதிமன்றம் அமைத்து, அந்த நீதிமன்றங்களில் நான் மேலே குறிப்பிட்ட பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் விசாரிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டத்தின் அடிப்படையில் கூட 'இன்-கேமரா ப்ரொசீடிங்க்ஸ்' தனியான முறையில், ஒரு அறையிலே அந்த வழக்கை நடத்தவேண்டும் என்று அந்த பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் வழக்கறிஞர்கள் மூலமாக மனு கொடுத்தால்—அந்த வழக்கை இன்-கேமராவில் நடத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பல இடங்களில், பல குற்றங்களில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. அதற்கும் உயர்நீதிமன்றத்தை இந்த அரசு கலந்து ஆலோசித்தது. பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட, நான் மேற்சொன்ன வழக்குகள் அனைத்துமே—இன்காமராவில் நடத்தவேண்டும் என்பதற்காக உயர்நீதிமன்றத்தின் மூலமாக அவர்கள்கீழ் உள்ள நீதிமன்றங்களுக்கு உத்தரவிட்டு, அதன் மூலம் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுக்க நடப்பு ஆண்டிலேயே முயற்சிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் சொன்னார்கள். நீதிமன்றங்களில் வேறு முன்னேற்றங்களும் செய்து தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் தற்போது மாவட்ட நீதிபதிகளாக இருப்பவர்களுக்கு—

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

ஆர்.டி.ஓ.விற்கு கார் இருக்கிறது, டி.டி.ஓ.க்கு கார் இருக்கிறது—ஆனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலே இருக்கிற டிஸ்டிரிக்ட் மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் ஆகியவர்களுக்கு கார் இல்லை என்கிற காரணத்தால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு ஸ்டாப் கார் என்று வழங்கப்பட்டும், அவர்கள் பொதுமக்களோடு அதிகப்படியாக தொடர்பு இல்லாத அளவிற்கு இருப்பதற்காக அவர்கள் கோரிய அந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்படுகிறது.

அதேபோல, அடிஷனல் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் மற்றும் சப்-ஜட்ஜஸ், ஆகியோருக்கு பல ஆண்டுகாலமாக டேஸிபோன் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது என்கிற குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு டேஸிபோன் வசதி செய்து தரவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

நீதிபதிகளுக்கு குறிப்பாக சென்னையிலே உள்ள நீதிபதிகளுக்கு தங்கு வதற்கு வீட்டு வசதி இல்லாத காரணத்தால், உடனடியாக அவர்களுக்கு முதற் கட்டமாக சென்னையிலே இருக்கிற நீதிபதிகளுக்கு—சிட்டி சிவில் கோர்ட்டில் நீதிபதியாக இருக்கிறவர்களுக்கு—தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி செய்து தரப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நேடுமாறன் அவர்கள் கூறியதைப்போல சென்னையில் இருக்கிற வழக்கறிஞர்களுக்கு தங்க இடவசதி இல்லை. என்.எஸ்.சி. போஸ் ரோட்டுக்கு அப்பால், கிட்டத்தட்ட ஒரு மைல் தூரத்தி லிருந்துகூட வருகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு தங்கும் வசதி ஏற்படுத்த 'அடிஷனல் சேம்பர்ஸ்' உயர்நீதி மன்றத்தின் உட்புறத்திலேயே கட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலு சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். நீதிமன்றங்களில் டைப்பிஸ்ட் இல்லாத காரணத்தால் நீதிபதிகளே குறிப்புகளை எழுதவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சில சமயங்களில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் என்ன நடைபெறுகின்றன என்பதை அவர்களால் முழுமையாக குறிக்க முடியவில்லை; ஆகவே டைப்பிஸ்ட் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதல் கட்டமாக கிட்டத்தட்ட 80 சப்-ஜட்ஜ் களுக்கு டைப்பிஸ்டுகள் நியமிக்கப்படுவார்கள். அதற்கு அடுத்து 'ட்ரயல் கோர்ட்டு'களில் டைப்பிஸ்டுகள் நியமிக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

இன்னொரு பிரச்சனையை திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் நடைபெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தாமதம் ஏற்படுவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. கிரிமினல் வழக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் காவல் துறையில் போதுமான ஆள் இல்லாத காரணத்தால் அல்லது காவல் துறையினர் ஓரிடத்திலிருந்து, பல மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து ‘ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ், செக்கன்ட் கிளாஸ்’ குற்றவாளிகளை எடுத்துச்செல்ல வேண்டியிருப்பதால் வழக்குகள் தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன.

அது மட்டுமல்ல, தாமதத்திற்கு இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை, நீதிமன்றத்திலே வழங்கப்படுகின்ற தீர்ப்பு காப்பி வழங்குவதில் சுணக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டால், அதனாலும் வழக்கு முடிவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதைப் போக்க ‘லேட்டஸ்ட் மாடல் சிராக்ஸ் மெஷின்’ வாங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட 16 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்டத்திற்கு இரண்டு மெஷின்கள் விதம் 32 மெஷின்கள் வாங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்த மெஷின்கள் வழங்கப்பட்டுவிட்டால், காப்பிஸ்டுகள் மூலம் டைப் செய்து ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பி வழங்குவதில் ஏற்படுகின்ற தாமதம் தவிர்க்கப்பட்டுவிடும். அந்தவகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நெடுமாறன், திரு. குப்புசாமி, மற்றும் திரு. சின்னராஜ் ஆகியோர் மதுரையில் உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அங்கே உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவை அமைக்க உயர்நீதிமன்றமும், லா கமிஷனும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் மக்களுடைய தேவையின் அடிப்படையில், குறிப்பாக தென் மாவட்டங்களிலிருந்து சென்னைக்கு இவ்வளவு தூரம் வந்து நீதி பெறுவது பெரும் சமையாக இருப்பதால் அங்கே உயர்நீதி மன்றத்தின் கிளை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று மைய அரசுக்கு மாநில அரசு எழுதியிருக்கிறது. மத்திய அரசு சட்ட அமைச்சர் திரு. சிவசங்கர் அவர்கள் கூட கொள்கையளவில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, சில தகவல்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். விரைவில் மத்திய அரசு அனுமதி தரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அதைப்போல சென்னையில் உச்சநீதிமன்றத்தின் பெஞ்ச் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் . . .

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு அமைச்சரின் கவனத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். உத்தரப்பிரதேசத்தில் அலகாபாத்தில்தான் உயர்நீதிமன்றம் இருக்கிறது. அதன் கிளை ஒன்றை லக்னோவில் அமைக்க வேண்டுமென்று

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

சொல்லி, அமைத்துவிட்டார்கள். அது போதாது என்று மீண்டும் அந்த மாநிலத்தில் இன்னொரு பிரிவையும் அமைக்க வேண்டுமென்று கூறி, மைய அரசு அதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, உத்தர பிரதேசம் மட்டுமல்ல. வடபுலத்திலே இருக்கிற பல மாநிலங்களில் அவர்கள் இதுபோன்று கேட்கின்ற கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஒருவேளை அவர்கள் டெல்லிக்கு அருகாமையில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ இதைப்போன்ற உயர்நீதிமன்றக் கிளைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாடு தொலைதூரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், நம்முடைய கோரிக்கை அவர்களுடைய காதுகளில் எட்டாமல், பல்லாண்டுக்காலமாக இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வந்தும் இதுகாறும் அவர்கள் செவிசாய்க் காமல் இருந்துவிட்டு, இப்போது ஓரளவுக்கு செவிசாயக்க வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அது முடிந்தாலிடம் என்ற உறுதியை மைய சட்ட அமைச்சர் சிவசங்கர் கூறியிருக்கிறார். எனவே விசைவிலே வரும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது.

அதைப்போல தென் மாநிலங்களில் உச்சநீதிமன்ற கிளை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைக்கு உச்சநீதிமன்றத் தலைவரும் மற்ற நீதிபதி களும்கூட ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் நாம் மைய அரசிடம் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அது பரிசீலிக்கப்பட்டு பரிவோடு அளிக்கப் படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் பேசும்போது பெக்கனியரி ஜூரிஸ்டிக்ஷனைப் பொறுத்தவரைக்கும் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டு களுக்கு 5,000 என்று இருந்து, Taking into account the erosion of money value and inflationary trends 15,000 ஆக மாற்றப்பட்ட பிறகு, ஸ்மால் காஸஸ் கோர்ட்டு ஜூரிஸ்டிக்ஷனை 500 ரூபாயாகவே வைத்திருப்பது ஏன் என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அவர்களுடைய அந்த கருத்து நல்ல கருத்து. ஸ்மால் காஸஸ் கோர்ட்டு ஜூரிஸ்டிக்ஷனை 500 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாயாகவோ அல்லது அதைவிட சற்று அதிகமாகவோ உயர்த்துவது குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தை கலந்து, உடனடியாக அதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராஜ் அவர்கள் சொன்னதைப் போல வழக்குரைஞர் பலர் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஜூனியர் அட்வ கேட்டைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் சீனியர் அட்வோகேட்டிடம் நான்கைந்து வருடங்கள் பணியாற்றிவிட்டுத் தனியாக சுயதொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் அவர்களின் கையிலே காசு இல்லாமல் இருக்கின்றது. நாட்டிடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாக அவர்கள் ப்ரஃபஷனல் லோன் பணம் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பெற்று வருகிறார்கள். ஆனால் அது போதிய அளவுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றும் பல விதிமுறைகள் அதிலே கடுமையாக இருப்பதன் காரணத்தால் அந்த வசதிகள் கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று வழக்குரைஞர்களிடமிருந்து அரசுக்கு கோரிக்கை வந்திருக்கின்றது. கோவை மாவட்டத்திலே தற்போது தமிழகத்திற்கு முன் உதாரணமாக இயங்கி வருகின்ற ஒரே ஒரு வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் போல் தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு மாவட்டப் பகுதியிலேயேயும் வழக்குரைஞர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்படும். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு புத்தகம் வாங்குவதிலிருந்து டைப்ரைட்டர் வாங்குவதிலிருந்து அவர்கள் அறை வசதி எடுத்துக்கொள்வது வரை கடன் உதவியும் பொருள் உதவியும் செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராஜ் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்திலே நீதிமன்றம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையினை ஏற்கெனவே திரு. உச்சி கஷ்டர் போன்றவர்களும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதியிலே இருந்து மக்கள் கோவைக்கு வருவதிலே பல சிக்கல்கள் இருப்பதன் காரணத்தால் அதைக் கருத்திலே கொண்டு அங்கு அதற்கான வழக்குகள் இருக்கின்றதோ இல்லையோ நீலகிரி மாவட்ட மக்கள் மலைவாழ் மக்களாக இருப்பதால், சாலை வசதிகளும் மலைப்பகுதிகளிலே அதிகப்படியாக அமைக்க முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால் நீலகிரி மாவட்டத்திலே ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றத்தை அமைப்பது குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தோடு அரசு கலந்து அதுகுறித்த நடவடிக்கையும் எடுக்கும்.

அடுத்து சிறைத்துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஏற்கெனவே அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அந்தத் துறையினுடைய எண்ணம் எல்லாம் குற்றம் செய்த ஒருவர் சிறைக்கு வந்த பிறகு திருந்தி வாழவேண்டும், செய்த தவறை உணர்ந்து விடுதலையான பின்பு வெளியேறிய பிறகு அவர்கள் திருந்தி வாழவேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய

(திரு. ப. நெடுமாரன்)

[1981 ஏப்ரல் 30]

கொள்கை, அந்தக் கொள்கை ஈடேறக்கூடிய அளவுக்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை கண்டிப்பாக எடுக்கவேண்டி இருக்கின்றது.

Prisoners are only wards but not servants of the State.

என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து சீர்திருத்தங்களை எல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கின்றது. சுதந்திர காலத்திலேயும் வெள்ளையர் காலத்திலே இருந்த நிலைதான் சிறைச்சாலைகளில் இருந்து வருகின்றது என்பது பற்றியும் சிறைச்சாலைகளிலே முறைகேடுகளும், கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்துகின்ற நிலையும் ஆண்டுபல்வாக தொடர்ந்து வருகின்றது என்பதைப்பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. உமாநாத், திரு. தருப்பையா போன்றவர்கள் மிக அழுத்தமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதுபோல் இது இன்றைய நேற்றைய நிலை அல்ல. ஆண்டுபல்வாக இருந்து வருகின்ற நிலைமை இது. அப்படி அங்கிருக்கின்ற குறையாடுகளை களைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் 1950 ஆம் ஆண்டில்தான் முதன்முதலாக கே. எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் தலைமையில் சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி தமிழகத்திலே ஏற்படுகின்ற காலம் வரை சிறை வசதிகளை மேம்படுத்தவேண்டும் என்பதை யாருமே கருத்திலே கொள்ளாமல் இருந்து விட்ட காரணத்தாலோ அல்லது திரு. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் அவர்களுடைய பரிந்துரையிலே கூட பல்வற்றினை நடைமுறைப்படுத்தாத காரணத்தாலோ ஆங்காங்கு பல கொடுமைகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகள் திருந்தி வாழவேண்டும் திருந்தி வாழக்கூடிய வசதிகளை அவர்களுக்கு சிறைச்சாலைகளிலே செய்து தரவேண்டும், அவர்களை அடிமைகளைப் போல நடத்தக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் தான் சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று விழைந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1978 ஆம் ஆண்டிலே ஆர். எம். நாசிரமன் அவர்களின் தலைமையில் சிறை நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவினை அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு பல்வேறு பரிந்துரைகளை அரசுக்கு தந்திருக்கின்றது. 1978-லே அமைக்கப்பட்ட அந்தக் குழு தந்த பரிந்துரைகளை கருத்திலே கொண்டு நாம் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். குறிப்பாக சிறைச்சாலைகளில் குடிநீர் வசதி, கழிவறை வசதி அதாவது பேளஷ், அவுட் வசதி போன்றவற்றைச் செய்து தருதல், தரமான உணவு தருதல், சிறைக்கூடத்தை சுகாதாரமான நிலையிலே வைத்திருத்தல், அவர்களுக்குப் போதிய இடவசதி செய்து தருதல், சிறையிலே கஞ்சுப் பின்னால் அவர்கள் புனர்வாழ்வு பெறுகின்ற வகையிலே, அவர்களுக்கு இருந்து வெளியே வருவதற்கு முன்னால், சிறையிலே இருந்து வெளியே வந்த

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பயிற்சி தருவது போன்றவற்றை எல்லாம் உடனடியாக நடைமுறைப் படுத்த வேண்டும் என்று அரசு முடிவு செய்து அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சிறையிலே நடக்கிற பல கொடுமைகள், காட்டுமிராண்டித்தனமாக இருப்பதாகவும், முறை கேடுகளாக இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாக, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, சிறையிலே பல்வேறு நடவடிக்கைகள், ஒழுங்குகளை போன்றவைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக தரமான உணவுகள் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்பதற்காகவும், அங்குள்ள உணவுப் பொருள்களை திருடுவதற்காகவும் சிறை வாடர்களிலிருந்து பலர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, பலர் சஸ்பெண்ட் கூட செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். உணவு தரமானதாக இல்லை, சரியான அளவு கூட அளிப்பது கிடையாது. அப்படி சரியான அளவு கூட கொடுக்காமல் விட்டு, பிறகு அவைகளை திருட்டுத்தனமாக வெளியே எடுத்துச் செல்வது போன்றவைகள் எல்லாம் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருவதும், அங்கே வருகின்ற ஜெயில் வாக்டர்கள் கூட செம்மையான கண்காணிப்பை மேற்கொள்ளாத நிலைமை இருந்து வந்ததும், பலவற்றை ஆய்ந்தபோது தெரிய வந்தது. அவற்றை எல்லாம் களைவதற்காக கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து பல அதிகாரிகளையும் அங்கே சஸ்பெண்ட் செய்தவுடன், ஏன் அந்த அதிகாரிகளை சஸ்பெண்ட் செய்தீர்கள் என்று பல இடங்களிலிருந்து கேள்விகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சங்க உரிமையை ஊழியர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதிலே அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லை. இரண்டு சங்கங்கள் இருக்கிறபோது, ஒருங்கிணைந்து அவர்கள் செயல்பட்டார்களேயானால் நல்லது. 2, 3 சங்கங்களை வைத்துக் கொண்டு, போட்டி போட்டுக் கொண்டு செயல்படுவது, அவர்களுக்குள்ளேயே, அந்த ஊழியர்களுக்குள்ளேயே, பிளவு ஏற்படுத்துகின்ற காரணத்தால், ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டால் நல்லது என்பதுதான் அரசின் எண்ணம்.

அவர்கள் கொடுத்த மனுவிலே இணைக்கப்பட்டிருந்த விஸ்டிலே சிறையிலே எத்தனை பணியாளர்கள், ஊழியர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்த எண்ணிக்கைக்கும் அதிகப்படியான எண்ணிக்கையை அவர்கள் அந்த விஸ்டிலே கொடுத்துவிட்ட காரணத்தால், அவர்கள் தவறான தகவலைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, உங்கள் சங்கத்திலே உள்ள

[திரு. "சி. பொன்னையன்"]

[1981 ஏப்ரல் 30]

உறுப்பினர்கள் யார், யார்? அவர்கள் பெயர்கள் என்ன? என்கிற விவரங்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் தகவல் வரவில்லை. தகவல் வந்தவுடன் அரசு அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

கைதிகளைப் பொருத்தவரைக்கும் விடுப்பு தாராளமாக இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கருப்பையா, உமாநாத் போன்றவர்கள் 3 தினம் என்பது போக்குவரத்திற்கே அவர்களுக்குச் சரியாகப் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குறையை அரசும் உணர்ந்திருக்கிறது. அந்த விடுப்பு கொடுப்பதிலே, சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வர, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையின் அடிப்படையில், விரைவில் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

அடுத்து, பத்திரிகைகளிலே வரும் செய்திகளை சிறையின் உள்ளே இருட்டடிப்பு செய்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்காக ஒரு ஜெயில் வேலூரிலே கட்டும் இருக்கிற காரணத்தால் பெண் கைதிகள் பலர் தொல்லைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மதுரையிலே பெண்களுக்காக தனிப்பாக ஒரு கைதச்சாலையை அமைக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் பேசுகிறபோது, ஜெயில் மேனுவலை பொறுத்தவரைக்கும் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே இருந்த ஜெயில் மேனுவல் தான் இப்போதும் இருக்கிற காரணத்தினால், சிறையிலே பல பிரச்னைகள் வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் கூட அவைகளை யெல்லாம் ஆய்ந்து பார்த்தேன். அவா சொன்னது உண்மையும் கூட. அந்தக் காலத்திலே இருந்த சிறை மேனுவலின் நடைமுறைகளை பயன்படுத்துகிற காரணத்தினாலேதான், நாகரிகம் அடைந்து விட்ட பிறகும் கூட, சுதந்திரம் அடைந்து விட்ட பிறகும் கூட, பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை செய்ய, அந்த விதிகள் ஆங்காங்கே தடைக்கற்களாக இருக்கிற காரணத்தினால், சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வரமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஜெயில் மேனுவலைப் பொறுத்தவரைக்கும் திருத்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விரைவில் திருத்தப்பட்டு, புதிதான ஜெயில் மேனுவல் வெளியிடப்படும். திருச்சி ஜெயிலிலே ஒரு முறைகேடு நடந்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்களும் உமாநாத் அவர்களும் சொன்னார்கள். திருச்சி ஜெயிலிலே அவர்கள் சொன்னதைப் போல் வெறும் 96 கிலோ அரிசி

1931 ஏப்ரல் 20]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

மட்டும் திருப்பப்படவில்லை. அந்தே 17 முட்டைகள் கொண்டு பல்வேறு உணவுப் பொருள்களை எல்லாம் திருட்டுச் செய்ததால், இவ் வழியர்கள், பணியாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

அது குறித்து டிகார் அரசுக்கு, வந்தவுடன் நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னோம். 17 (13) விதியின்கீழ், அதாவது அவர்கள் குற்றத்தை விசாரித்த பிறகு, தீர்த்துமாதிரி அவர்களை பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யும் அளவிற்கு தண்டனை அளிக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை தற்போது அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. இது, 1,851 ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள உணவுப் பொருள்களை அவர்கள் திருடியதாக அரசுக்குத் தகவல் வந்ததன் தொடர்பாக தீவிர சோதனை இட்டு, அதன் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்லாமல், கோவையிலும்கூட அதுபோன்ற தவறுகள் நடந்ததாக தெரிந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12+10)

இந்த 'பிரிமச்சூர் ரிலீஸ்' பொறுத்தவரை, இந்த 'லைபேர்ஸ்' பொறுத்த வரையில் பதினான்கு ஆண்டுகள் ஆனபிறகுதான் அட்வைஸரி போர்ட்டும் இருந்து அவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்ற நிலையில் 18—12—1978 க்குப் பின்னால் மைய அரசு 433 (ஏ) கி.ஆர்.பி.கி-ல் கொண்டுவந்த திருத்தம் காரணமாக அந்தநிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அது கூடாது என்பதை மைய அரசுக்கு வலியுறுத்தி மாநில அரசுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அதிகாரத்தைப் பறித்தக்கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்தி கைதினை சிறையில் அடைத்த விட்டு அவர்கள் திருந்துவார்களானால் நன்னடத்தையோடு செயல்படுவார்களானால், அவர்கள் மனம் திருந்தி விடுவதாக வெளிப்படையாக தெரிகிறபோது அவர்கள் நன்னடத்தை அடிப்படையில் சற்று முன்னர் கூட அவர்களை விடுதலை செய்யலாம் என்றும் வயதானவர்கள் 65 வயது அல்லது 55, 60 வயதை தாண்டியிட்டால் கூட அவர்கள் திருந்தி 60 வயதைத் தாண்டியவர்களாக இருந்தால் அவர்களை விடுதலை செய்யலாம், மகளிர் பேரன்றவர்களுக்கு இது அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மாநில அரசுக்கு ஏற்கனவே இருந்த அதிகாரத்தை தரவேண்டும் என்று இந்த சட்டமன்றத்திலே ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றி நாம் மைய அரசுக்கு அனுப்பினோம். ஆனால் மைய அரசு ஏனோ இதில் பாராளுக்கூடப் படிக்கொண்டிருக்கிறது. மீண்டும் இதை மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தி மாநில அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் கப்பிம் கோர்ட் அளித்த ஒரு தீர்மானம் அடிப்படையில் அதில் இருக்கிற ஒரு சுவை, தீர்மானம் (interpretation of the Judgment) அந்தப் படிப்படிக்கி

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

18-12-1978-க்கு முன்னால் சிறை சென்று ஆயுள் கைதிகளாக இருக்கிறவர்களை எல்லாம் பித்தாண்டுகள் ஆனால் ஆட்வைஸரிபோர்ட்டுக்கு அனுப்பி அங்கு அடிப்படையில் அவர்களை விடுதலை செய்யலாம் என்ற ஒரு முடிவிற்கு தற்போது அரசு வந்து அந்த அடிப்படையில் அவர்களை விடுதலை செய்ய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. பலர் அந்த முறையில் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள். ஆனால் 18-12-1978-க்குப் பின்னால் சிறை சென்ற கைதிகளுக்குத்தான் அந்தப் பிரச்னை வரும் என்ற காரணத்தால் மைய அரசு மாநில அரசின் அதிகாரத்தை பறித்துவிட்டபோதிலும் உச்ச நீதிமன்றம் மாநில அரசுக்கு இந்த அதிகாரத்தை தருவதுபோல் தந்திருக்கிற காரணத்தால் 18-12-1978-க்கு முன்னால் சிறை சென்று பத்தாண்டுகள் சிறையில் இருக்கிற கைதிகள் ஆட்வைஸரிபோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு விரைவில் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

திருத்தவெளி சிறைபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபற்றி பரிஸி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருத்தவெளிச் சிறைச்சாலைகள் அதிகமாக வரவேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் அவர்கள் சிறையில் பயிற்சி பெற்று விடுதலை பெற்றவுடன் ஒரு சுய தொழில் அமைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு தருமுகத்தான் தமிழ் நாட்டில், சிலகெங்கை அருகில் உள்ள இராமநாதபுரத்திலுள்ள முத்துப்பட்டியிலும், நெல்லை மாவட்டத்தில் சிங்கப்பட்டியிலும், தென் ஆற்காடில் மேலப்பாக்கம் அருகில் லடேட் லட் பார்பிலும், செங்கை மாவட்டத்தில் வேங்கடம்ங்கலத்திலும் ஒப்பன் எயர் பிரிஸன்ஸ் அமைக்க அரசு நடவடிக்கையில் உத்தரவிட்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல கட்டங்களில் கூறிய பிரச்னை, சிறைச் சாலைகளில் அரசியல் கைதிகளை அடைக்கிறபோது அரசியல் கைதிகள் மற்ற கைதிகளோடு அடைக்கப்படுகிறார்கள், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற பிரச்னை வந்தது. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு அந்த நிலைமை இல்லை. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெளிவான உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகளைப் பொறுத்தது, சிறைச்சாலைகளுக்கு அவர்கள் பெரிய குற்றங்கள் செய்துவிட்டு உள்ளே செல்லவில்லை, பொதுப் பிரச்னைகள் காரணமாக சிலநேரங்களில் சட்டத்தை மீறியதாக சிறை செல்கிறபோது அங்கே அவர்கள் வசதிகள் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்ற உத்தரவை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இடதனபேரில் பன்னெடுங்காலமாக, இந்த ஆட்சி வருவதற்கு முன்னால் சிறைச்சாலைகளில் இருந்து வந்த கொடுமைகளை நீக்குமுகத்தான் சிறைச்சாலைகளில் அரசியல் கைதிகளுக்கு என்ற தெளிவான பிரிவுகள் ஏற்படுத்தி அரசு நடவடிக்கையில் இருந்து வருவதுகளை மேற்கொள்ளும்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. சி. பெர்னாண்டஸ்]

அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது, உமாநாத் போன்றவர்கள் மேசுகின்றபோது, சப் ஜெயிலைப் பொறுத்த வரைக்கும், அது ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கே கைதிகள் பல்விதக் திடால்களுக்கு உட்படுத்தப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக 119 கிளைச் சிறைச்சாலைகள், சப் ஜெயில்கள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றன. அனைத்து சப் ஜெயில்களும், அன்டர் திகண்ட்ரோல் ஆப் தி ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டில் இருப்பதை நடப்பு ஆண்டிலிருந்து, பேஸ்ட் புரோகிராமாக அல்லாமல் கிட்டத் தட்ட நடப்பு ஆண்டிலேயே, அல்லது அடுத்த ஆண்டிற்குள் சிறைச்சாலை நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அது மட்டுமல்லாமல், சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகள், வயதான மகளிர், கர்ப்பினி, இளங்குழந்தைகளோடு உள்ள தாய்மகர்கள், விசாரணைக் கைதிகளாக, ரிமான்ட் பிரிசனர்களாக இருக்கின்றபோது, அவர்கள் ஏழைகளாக மட்டும் இருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியதுபோல் வெளியிலே செல்ல முடியாமல், ஜர்மன் எடுக்கும் நிலைமையிலே இல்லாமல், அவர்கள் பல மாதங்களாக தண்டனைக்கு அதிகமான காலமாக சிறையிலே யிருக்கும் காரணத்தினால், அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இலவச சட்ட உதவி கழகத்தின் உதவியுடன் இதுபோன்ற வயதான மகளிர், கர்ப்பினிகள், பிறந்த இளம் குழந்தைகளுடன் இருக்கும் தாய்மகர்கள், விசாரணைக் கைதிகளாக இருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு இத்தகைய சட்ட உதவி நடப்பு ஆண்டிலிருந்து தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட உள்ளது. வேலை வசதியற்ற நிலையிலே விசாரணைக் கைதிகள், மற்றவர்கள், அதைப்போன்று விசேஷப் பிரிவிலே இல்லாத யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் ஏழைகளாக இருப்பார்களானால், 3 மாத காலம் விசாரணைக் கைதிகளாக சிறையிலே இருப்பார்களானால், அவர்களுக்கும் இலவச சட்ட உதவி நடப்பு ஆண்டிலே இருந்து நடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பெரும் பிரச்னை ஒன்றைச் சொன்னார்கள்: சிறைச்சாலைகளிலே உணவின் அளவு, தரம் பற்றிய முறைகேடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல சிறைச்சாலைகளுக்கு நானே நேரில் சென்று பார்த்த போது, அந்தக் குறைபாடுகளை நானே நேரில் கண்டிருக்கிறேன். ஐ.ஜி. அவர்கள் அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். அவரும் எடுத்து வருகிறார். இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கூங்காட்டியதைப் போல், சிறைக் கைதிகளுக்குள் அவர்களே தேர்ந்தெடுத்து, அந்தக் கைதிகள் அடங்கிய கண்காணிப்பு கமிட்டி அமைக்கப்

[திரு. சி. பொன்னுங்குடி]

[1931 ஏப்ரல் 30]

படுமின்னால், அந்த கண்காணிப்புக் கமிட்டி கண்டுபிடிக்கின்ற முறைகேடுகள், குறைபாடுகள் ஏதாவதும் இருந்தால், அவைகளை ரூபிரிண்டென்ட் அளவுக்குச் செலவாகும். தோடியாக ஐ.ஐ.சி-க்கு தகவல் சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலையை, ஏற்பாட்டைச் செய்தால், தற்போது இருந்து வருகிற இந்த உணவின் தரம், அளவு இன்மை போன்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் கண்டிப்பாக நீக்க முடியும் என்று அரசு ஒத்துக்கொள்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்ன ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையிலே நடப்பு ஆண்டிலே சிறைக் கைதிகளுக்குள், அவர்களுக்குள் தேர்தெடுக்கப்பட்ட கண்காணிப்பு கமிட்டி அமைக்கப்படும்.

இன்னும் ஒன்று. சென்னையிலே இருக்கின்ற மத்திய சிறையைப் பொறுத் துவரைக்கும், இட தெருக்கடி அதிகமான இருக்கின்ற காரைத்திரை, அடல் களுக்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக சூக்கு இருக்கிற கைதிகளுக்கு நவீன வசதிகளைச் செய்துத் தரவேண்டுமென்பது ஒருபக்கம், அதுமட்டுமல்ல. ஒரு மாநிலத்தினுடைய தலைமைச் சிறைச்சாலையாக இருக்கின்ற இந்த சென்ட்ரல் பிரிசன் ஆப் மெட்ராஸ் வேறு ஒரு நல்ல இடத்திற்குச் சென்று, அதிகமான வசதிகளைப் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், 139.5 ஏக்கர் நிலத்தில், சென்னையுக்கு அருகாமையில் இருக்கின்ற புழல் என்ற இடத் தில் நடப்பு ஆண்டில் 11 கோடி ரூபாய் செலவிலே நவீன வசதிகள் கொண்டுவரப்படும் கட்டப்பட இருக்கிறது. கட்டிடம் கட்டத் துவக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு சென்னை மத்திய சிறைச்சாலை மாற்றப்படும், அப்படி சென்னை மத்திய சிறைச்சாலை மாற்றப்பட்ட பின் அந்த இடத் திற்கு தற்போது போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்ஸ்டிடியூட் வைப்பதற்கு, மாண்பு மிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அந்ததரம் உயர்த்தப்பட்ட மருத்துவப் பிரிவு, அதாவது சென்னை பொது மருத்துவ மனை அங்கே மாற்றப்பட இருக்கிறது. அதன் விரிவாக்கமாக முதன் முறையாக அங்கே போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்ஸ்டிடியூட் என்ற அளவில் சென்னை பொது மருத்துவ மனை அங்கே வருவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் ஒரு கோரிக்கை—சிறை அலுவலர்கள், குறிப்பாக செயல் அதிகாரிகள்—குறிப்பாக ஸ்டீப்ரன்ட் பிரம் தி கேடர் ஆப் வர்டர் ஆப் த ரூபிரிண்டென்ட், வித் எக்சிடியூட்டி ஸ்டாய்—அவர்களுக்கு தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி இல்லாமல் பலர் இருந்து வருகிறார்கள். நடப்பு ஆண்டில், அதற்கான

1982 ஏப்ரல் 30]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு, அனைத்து சிறைச்சாலைகளிலும் இருக்கிற அனைத்து எக்சிகியூட்டிவ் ஸ்டாபுக்கும், செயல் அலுவலர்களுக்கும் தங்குவதற்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து தரப்படும். சிறை வார்டர்களைப் பொறுத்தவரைக்

(பிற்பகல் 12-20)

கூம் குற்றத்தின் அடிப்படையில் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிற வார்டர்கள் நீங்கலாக, உதாரணமாக ஏற்கனவே நான் சொன்னதைப் போல சிறையிலே இருக்கிற கைதிகளுக்கு வேண்டிய உணவைத் திருடுதல்; அளவைக் குறைத்தல்; நரத்தைக் குறைத்தல்; போன்ற தவறுகள்; சில சிறைக்கு செல்லக்கூடாத பொருள்களை எல்லாம், கஞ்சா போன்ற பொருள்களை எல்லாம் கடத்திச் செல்கிற பணியில் ஈடுபட்டு அதன் காரணமாக, கடந்த ஓராண்டு காலமாக உடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக பலர் கல்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீங்கலாக, தற்போது ஒரு வேலை நிறுத்தத்தின் காரணமாக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட மற்றவர்கள் எல்லாம் பணியிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்பதை அறிவித்தே. . (குறுக்கீடு)

திரு. ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஜெயில் விசிட்டர்ஸ் சிஸ்டம், இப்போது இருக்கிற சிஸ்டம் (effective) ஆக இல்லை. எவ்வளவு circulars சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனுப்பினாலும் அது effective ஆக இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே தோந்தெடுக்கப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.க்கள் உள்ளிட்ட அந்த அட்வைசரி கமிட்டி இருக்க வேண்டுமென்று பல காலமாக வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவு கூறினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, ஜெயில் விசிட்டர்ஸ் பொறுத்தவரைக்கும் அந்த குழுக்களிலே உண்மையிலே சிறையில் இருக்கிற கைதிகளுக்கு புனர் வாழ்வு கிட்டவேண்டுமென்று, அங்குள்ள குறைபாடுகள் களையபடவேண்டும் என்று அக்கறை உள்ளவர்கள் அந்த ஜெயில் விசிட்டர் கமிட்டியிலே, எந்தெந்த பிரிவுகளிலே இருந்து யார் யாரை போடுவது என்ற அந்த அடிப்படையில் போட்டு தற்போது இருந்து வருகிற குறைகளை அரசு களையும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல கருத்துக்களுக்கும் நான் என்னுடைய பதிலை கூறியிருக்கிறேன். இன்னும் சிலருடைய கோரிக்கை குறித்து. . (குறுக்கீடு)

1981 ஏப்ரல் 30]

திரு. இரா. கருப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த நன்னடத்தை பிரிவை தனியாக பிரிப்பது சம்பந்தமாகவும், அது நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிற கோரிக்கை; பல குழுக்கள் பரிந்துரை செய்திருப்பது. அது சம்பந்தமாக திட்டவட்டமாக அறிவிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல இந்த 'ஹோம் லீவ்' ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு அது கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

(மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, நன்னடத்தை பிரிவை பொறுத்தவரைக்கும் நான் ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா அவர்கள் ஒரு வினாவை கேட்டு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நன்னடத்தை பிரிவுக்கு 20 பணிகள் இருக்கின்றன. சிறையிலே கைதிகள் இருக்கிறபோது அவர்களை சென்று பார்த்து அவர்களுடைய மனப்பக்குவத்தை அறிந்து, சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவுடன் எத்தகைய தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபடவேண்டும் என்பதும், அதை அவர்களிடம் தெரிந்து, விடுதலை பெற்றவுடன் அவர்களுக்கு வசதிகளை செய்து தரவேண்டியதும் இருக்கிறது. தற்போது இருக்கிற நன்னடத்தை அலுவலர்கள், பி.ஓ.-சைப் பொறுத்தவரைக்கும் சிறைச்சாலையின் கட்டுபாட்டிலே இருக்கிற காரணத்தால் சில தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதையும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதை மாற்றுவதற்காக அந்த பிரிவு தனியாக பிரிக்கப்படும். But who is the administrative Controller? என்பதை தான் முடிவு செய்யவில்லை. விரைவில் முடிவு செய்து நடைமுறைப்படுத்தப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நான் அவைக்கு கூறிய விளக்கத்தை ஏற்று வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப்பெற்று மானியக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

திருவள்ளூர் ச. பாலன் : என். எஸ். வி. சித்தன், பி. சஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

1981. ஏப்ரல் 30]

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 7,68,69,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

திருவாளர்கள் கெ. சொக்கலிங்கம், என். எஸ். வி. சித்தன், பி. சுஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திரு. இரா. கருப்பையா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 6,12,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 25,10,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாநிலத்தில் அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்கும் வகையில் கள்ளுக் கடைகள், சாராயக் கடைகளையும் மற்றும் மது பானங்களையும் முன்னாள் ஆட்சியினர் சலம் விட்டதுபேரில்

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 30]

விடப்பட்டு சாதாரண ஏழைகளுக்கு நயமான சரக்குகள் சலுகை விலையில் கிடைப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 25,19,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 7,24,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

Thiru M. APPADURAI: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 7,24,00,000 under Demand No. 4—Tamil Nadu General Sales Tax and other taxes and duties” be reduced by Rs. 100”.

(உ) கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 81,40,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டம், கடலூரில் முத்திரைத் தாள்கள் விற்பனை செய்ய அரசு நிர்ணயித்துள்ள நடவடிக்கை யாக மில்லாததால் மக்களுக்கு ஏற்பட்டு வருகிற கஷ்டங்களைப்பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 81,40,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

1981 ஏப்ரல் 30]

திரு. தி. க. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட கருவூலத்திலிருந்து கிளைக்கருவூலங்களில் அரசு பதிவுபெற்ற முத்திரைத்தாள் விநியோகஸ்தர்களுக்கு கட்டுகிற ரூபாய் அளவிற்கு முத்திரைத்தாள் கிடைப்பதுபற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 81,40,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்கவேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சர் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிய கொள்கை குறிப்புகள்* முன்னாலேயே இந்த அவைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை நான் இங்கே படித்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை கூறியதற்குப் பிறகு நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இருக்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக கொள்கை அறிவிப்பிலே 8-வது பக்கத்திலே ஏற்கெனவே இருந்த சேல்ஸ் டாக்ஸினுடைய அளவு மசலைப் பொறுத்தவரையில் 5 சதவீதம் என்பது 11 சதவீதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதைப்போன்று மெட்ராலை சுற்றியிருக்கிற 32 கிலோமீட்டர் அளவுக்கு இருக்கின்ற இடங்களிலே 5 சதவீதமாக இருந்தது 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலே உள்ள சாதாரண மக்கள் ஏழை எளியவர்களுடைய வாங்குகையைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியை உயர்த்துவது சரியாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் பொருட்களான ஊறுகாய், பிளாஸ்டிக் குடம், திரை போன்றவற்றிற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட்டிருப்பது சரியல்ல. அதை எடுக்க வேண்டும். மசலுக்கு விற்பனை வரியை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாக நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கும் சக்திக்கு பாதிப்பை

* 1007-1054-ல் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV, V ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

பவருக்கு அதிகமாகி, போக்குவரத்துறையிலே கட்டணம் ஏற்றியிருப்பதற்கு மசல் வரிதான் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விற்பனை வரியை எடுத்துவிட வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-30)

அதேபோன்று, கார்ப்பரேஷனுக்கு நிதியைத் திரட்டிக் கொடுப்பதற்கு, ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே சேல்ஸ் டாக்ஸை உயர்த்துவது என்பது சரியல்ல. இந்த நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய மாடிக் கட்டிடங்களுக்கு இன்றைக்குப் போட்டிருக்கக்கூடிய பலமுறையிலே உள்ள வரிகள், மிகக் கம்மியாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே, அவர்களுக்கு வந்திருக்கக் கூடிய வருவாயினுடைய அடிப்படையிலே வரிகள் போடப்படவில்லையென்ற காரணத்தாலே, மாளிகைகளுக்கும் மிகப் பெரிய கட்டிடங்களுக்கும் அதிக வரிகள் போட்டு, கார்ப்பரேஷன் வருவாயை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக, இன்று சாதாரண ஏழைகள், சாதாரண மக்களை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் விற்பனை வரியை அதிகப்படுத்துவது சரியல்ல என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று, சேல்ஸ் டாக்ஸ் பொறுத்த அளவிலே டாக்ஸ் எவேஷன் மிகப் பெரிய அளவிலே இருக்கிறது என்று சொல்வீக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேல்ஸ் டாக்சிலே டாக்ஸ் எவேஷன் பொறுத்த அளவிலே, சென்ற ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால், இதே அவையிலே, சேல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமான சட்டத்தின்மீது பேசுகின்ற நேரத்திலே, என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் வியாபாரிகள், ரப்பர் உற்பத்தி செய்பக்கூடியவர்கள் எப்படி சேல்ஸ் டாக்சிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னேன். இன்று கேரள மாநிலத்திலே 'லாஸ்ட் பர்சேஸ்ஸுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் விதித்திருக்கிற நேரத்திலே, தமிழ் கத்திலே ஃபர்ஸ்ட் பர்சேசுக்கு டாக்ஸ் போடுகிற காரணத்தாலே, சாதாரண உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து ரப்பர் வாங்கக்கூடிய வியாபாரிகள் ஃபர்ஸ்ட் பர்சேஸ் என்ற முறையில் சரியான கணக்குகளை வைப்பதில்லை, கொடுப்ப தில்லை. இதனால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் அடிக்கா ககராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் காரணத்திற்காக, பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் விற்பனை வரி என்ற முறையிலே ரப்பரிலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய வரி கிடைக்காமல் போயிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே ஒரே முறையிலுள்ள சேல்ஸ் டாக்ஸ் இந்த மாநிலக் களுக்குள்ள இருந்தால், அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு வரவேண்டிய வரவாய் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே, அதுவும்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதிகமான ரப்பர் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மாநிலம் என்ற முறையிலே கோளாவிலே இருப்பதைப் போல், ஃபர்ஸ்ட் பர்சேஸ் என்று தமிழகத்திலே வைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக, லாஸ்ட் பர்சேசிலே சேல்ஸ் டாக்ஸ் விதிக்கக் கூடிய முறையில், சட்டத்திலே திருத்தங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் பொறுத்தவரை இன்று மத்திய அரசு, ரப்பர், உ போன்ற கமர்ஷியல் ப்ராடக்ஸினுடைய உற்பத்தியாளர்களை இணைத்து சேல்ஸ் டாக்ஸ்குத் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறோம். அந்த முறையிலே, லாஸ்ட் பர்சேஸ் என்று வரக்கூடிய நேரத்திலே, டாக்ஸ் எவேஷன் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், இன்று ரப்பர், உ போன்ற கமர்ஷியல் ப்ராடக்ஸ்ட்ஸ், இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்ட திட்டங்களுக்குள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

அதேபோன்று, மோட்டார் கார், ஸ்கூட்டர் ஆகியவற்றை, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பாண்டிச்சேரியிலே வாங்குகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். மேற்கு வங்காளத்திலிருந்தும் வாங்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இங்கிருந்து மேற்கு வங்காளத் திற்குச் சென்று, அங்கிருந்து கார்களை வாங்கினால்கூட, வாங்குபவர்களுக்கு ரூ. 5,000 இலாபம் ஏற்படுகிறது என்று அந்தக் கார்களை வாங்கியவர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் இந்த மாநிலத்தில் விதிக்கப்படுகிற டாக்ஸ்தான் என்று கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே, அந்த முறையில் தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய வருவாய் நமக்குக் கிடைக்காத நிலையைத் தவிர்க்கக்கூடிய சட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக, சாதாரண ஏழை, எளிய மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய சேல்ஸ் டாக்ஸ்கள் கொண்டு வருவது சரியல்ல. அந்தக் கொள்கையைக் கைவிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்று ஸ்டாம்ப் டீட்டி சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டாம்ப் டீட்டியிலே கூட இன்று (mortgage, lease and release) போன்ற இவைகளுக்கு முதல் 100 ரூபாய்களுக்கு 2.5% விரும்பு 3.00 ரூபாயாகவும், ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒவ்வொரு 500 ரூபாய் அல்லது அதன் பகுதிக்கு 13 ரூபாயில் இருந்து 15 ரூபாயாகவும் ஸ்டாம்ப் டீட்டியை உயர்த்துகின்ற அளவுக்கு இங்கே புரபோசல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பொருத்த அளவிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் இந்த டீட்டிகளை கொண்டு செல்லும்போது குறிப்பாக 10,000

[திரு. ஜே. ஜேம்சு சந்திரன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

ரூபாய் வரையில் இருக்கக்கூடிய அந்த டாக்குமென்டுகளுக்கு அந்த சட்டத்தை இம்ப்பிரிமென்ட் பண்ணுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் அந்த டிரான்சாக்ஷனில் இந்த சட்டத்தில் இருந்து அதை இம்ப்ரிமென்ட் பண்ணுவதில் இருந்து வதிவலுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எக்சைஸ் டேடியை பொறுத்தவரையில் இன்று வரிகளை ஏமாற்றுவதை நாம் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இருக்கக்கூடிய டாக்குமென்டுகளை எல்லாம் அந்த மாவட்டத்திலே ரிஜிஸ்டர் செய்வது இல்லை. பக்கத்து மாநிலமான கேரளாவில் ரிஜிஸ்டர் செய்யும் நிலை இருக்கின்றது. அதற்கு என்ன காரணம்? என்பதைப் பற்றி இந்த அரசு ஆராய வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி பார்த்தால் இந்த மாநிலத்தில் ஸ்டாம்ப் டேடி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே தான், அவைகளை அண்டை மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் சென்று ரிஜிஸ்டர் செய்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். அதனால் இந்த மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வருவாய் கிடைக்காமல் போகக்கூடிய நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனாலே இந்த அரசு இந்த நடவடிக்கை தவிர்க்கக் கூடிய முறையிலே, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பல இடங்களிலே ஸ்டாம்ப் போதிய அளவுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. ஸ்டாம்ப் போதுமான அளவுக்கு மக்களுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைக்கின்ற வகையில் தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பாலிசி நோட்டிலே அதற்கான நடவடிக்கைகளை, போதுமான அவகாசத்தோடு, சம்பந்தப்பட்ட நாசிக் அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையிலே உள்ள நிலைமை என்னவென்றால் காலாகாலத்தில் இந்த ஸ்டாம்பு கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு எக்சைஸ் சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்று சிறிய சிறிய வாலிபர்களுக்கு எல்லாங்கூட குடிப்பழக்கம் ஏற்படுகிற அளவில் நிலைமைகள் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. 15 வயதானவர்கள்கூட இன்று குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகும் நிலை இருக்கின்றது. அவைகளை எல்லாம் அரசு தவிர்க்க வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஜே. ஜேம்சுத்திரன்]

அதேபோன்று இந்த ஷீக்ஸ் ஷாப்புகளை எல்லாம் தொழிற்காலகாலங்களுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கக் கூடாது என்று உத்தரவிட வேண்டும். அப்படி ஏலம் எடுப்பவர்கள், இன்று அதிகமான வருவாய் வரும் என்று எதிர்பார்த்து அந்தத் தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்குப் பக்கத்தில் வைப்பது நல்லது என்று வைக்கிறார்கள். பல தொழில் ஸ்தாபனங்களில் தொழிலாளர்கள் ஊதியம், வாங்கிக் கொண்டு வருகின்றவர்கள், அந்தப் பணத்தை எல்லாம் அங்கேயே செலவழித்து விட்டு வருகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்குப் பக்கத்திலே ஷாப்புகள் வைக்க அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இன்று ப்ரொஹிபிஷன் சம்பந்தமாக முக்கியமான கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இல்லிசிட் சாராயம் போன்ற பொருள்கள் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கின்றன. இவைகளை எந்த அளவுக்குத் தடை செய்ய முடியுமோ அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12.40)

இன்று ப்ரொஹிபிஷன் சம்பந்தமாக உள்ள வழக்குகளில் பெண்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கைது செய்கிற நேரத்திலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிற நேரத்திலும், பல பிரச்சனைகள் எழுவதால், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க பெண்களை ஆபீசர்களாக நியமினம் செய்ய வேண்டும். அல்லாமல், இன்று ஆண்கள் பெண்களைக் கைது செய்யும் நேரத்தில் பலமுறை தகராறு ஏற்படுவதாக இன்றைக்குப் புகார்கள் வந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் இப்படிப்பட்ட ப்ரொஹிபிஷன் அபன்சில் அவர்களை மீல் செய்வதற்குத் தேவையான அளவிற்கு பெண்கள் நியமினம் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ப்ரொஹிபிஷன் பொறுத்தவரையில், முக்கியமாக, இல்லிசிட் டிரிங்கஸ் தயாரிப்பதை அரசு தீவிரமாகக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்துள்ள தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சார்ந்திருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை இம்மாமன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. ப. வேங்கடசுப்பிரமணியம்]

விற்பனை வரி பற்றிய கைவார் அறிக்கை பரிந்துரைகள் அரசு ஏற்ற இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

வியாபாரிகள் பதிவு செய்யும்போது, விண்ணப்ப மனுவில் முறையான கட்டணம் வருவித்துக்கொள்ளப்பட்டு, தற்போது பதிவு செய்யப்படுகிறது. இந்தப் படிவத்தில் இந்த வியாபாரியின் போட்டோவையோ அல்லது பங்கு தாரர்களின் போட்டோக்களையோ வைத்து பதிவு செய்தால் இவ்வியாபாரிகள் திடீரென வரி பாக்கி காரணமாக தன் வியாபாரத்தை மூடியீட்டு தன்மகன் அல்லது சொந்தக்காரர் மீது வியாபாரத்தைத் தொடர முடியாது. இப்படி செய்தால் அவர்கள் வியாபாரிகளிடத்தில் வரி ஏய்ப்பைத் தவிர்க்கலாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள 'அப்பலேட் அசிஸ்டன்ட் கமிஷனர்-5 (சி.டி.) அலுவலகம் மூடப்படவிருப்பதாக கூறப்படுகிறது. பொது மக்களின் நன்மையைக் கருதியும், வியாபாரிகளின் நன்மையைக் கருதியும் இவ்வலுவலகம் காஞ்சிபுரத்தில் தொடர்ந்து பணியாற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொடுத்து உதவும்படி இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வணிக வரித்துறை வருவாய் அதிகமாக கிடைக்க எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை வரவேற்கிறேன். வணிக வரித்துறை அலுவலக கட்டிடத் திட்டங்களையும் அலுவலர் குடியிருப்புத் திட்டங்களையும் வரவேற்கிறேன்.

தமிழ்நாடு விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு, மாவட்ட விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு போன்ற அமைப்புகளை அமைக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை வரவேற்கிறேன். வணிகர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள இவ்வரசு வணிகர் நல ஆலோசனைக் குழு அமைக்க விருப்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

தமிழ்நாடு விற்பனை வரிக் குழுவின் (கைவார் குழு) அறிக்கையினை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சி நிதி வசதியைப் பெருக்க விற்பனை வரி மீதான மேல்வரி 5 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வரி 1-4-1981 முதல் அமுலுக்கு வருவதாகக் கருதிக்கொண்டு 10 சதவிகிதம் வரி வசூல் செய்துள்ளதாக அறிகிறேன். மானியக் கோரிக்கை இன்றுதான் வருகிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் வியாபாரிகள் வருவித்து

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1981 ஏப்ரல் 30]

வைத்துள்ள தொகையின் நிலை என்ன? இந்த சட்டத்திற்குப் புறம்பான வரி வசூல் செய்துள்ளவர்களின்மீது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி வசூல்க்குள், வரிக் குறைப்பு, புதிய சலுகைகள் பகுதிகளில் குறிக்கப் பட்டுள்ள நல்ல செய்திகளை பாராட்டுகிறேன்.

மிதி வண்டிகள், ரிக்ஷா வண்டிகள் மூன்று சக்கர வண்டிகள் போன்ற வற்றிற்கு வரிகள் குறைக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். முடிந்தால் இந்த ஏழைகளின் வாசனங்களுக்கு வரிகளை ரத்து செய்து கொடுத்து, உதவ வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெயின் விற்பனை வரி 8½ சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். நியூஸ் பிரின்ட் வரிவீதமான 8 சதவீதத்தை 4 சதவீதமாகக் குறைத்துள்ளதை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு யார் மேலோ உள்ள கோபத்தின் காரணமாக 'ஷோ டாக்ஸ்' ரூ. 10-லிருந்து 150 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இதனால் இத்தொழில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறையைச் சார்ந்த பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழந்தார்கள். இச் சங்கடமான காலகட்டத்தில்தான் நம்முடைய புரட்சித் தலைவரவர்கள், 26-10-1977 அன்று 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்ட்ரேயின்மென்ட் டாக்ஸ்' வரிமுறையை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த வரி முறை காரணமாக 1,400 என்று இருந்த திரை அரங்குகளின் எண்ணிக்கை இன்று 1,870 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. இதன் மூலம் அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் முறையாகக் கிடைத்துள்ளது. இந்த கேளிக்கை வரி வசூல் 1975-76-ல் 17.48 கோடி ரூபாய். 1976-77-ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 21.27 கோடி ரூபாய். 1977-78-ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 20.81 கோடி ரூபாய். 1978-79ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 23.79 கோடி ரூபாய். 1979-80ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 26.21 கோடி ரூபாய். 1980-81ல் கேளிக்கை வரி வசூல் 28.63 கோடி ரூபாய். 1981-82ல் கேளிக்கை வரித் தொராயமாக 31.90 கோடி ரூபாய், வசூலாக இருக்கிறது. இதன் மூலம் அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் நியாயமான அளவில் பெருகிவருகிறது என்பது தெரியும்.

இந்த நிலையில் தமிழக முதல்வர் எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களும் சினிமா கட்டத்தை அமுல்படுத்தும் மாண்புமிகு ஆறநிலையத்துறை அமைச்சர்

[சபை எப்ரல் 30] [திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்]

அவ்வளும் 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்டர்டேயின்மென்ட் டாக்ஸை' முதல் கிரேடு நகரங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள டவுன்சிப் நகரங்களுக்கும் விரிவு படுத்தும்படி விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்டர்டேயின்மென்ட் டாக்ஸ்' இல்லாத காஞ்சி போன்ற நகரங்கள் அதன் அருகில் உள்ள கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் வரி முறையில் உள்ள நத்தம்பேட்டை, ஓரிகை, சிறு காவேரிபாக்கம், வெள்ளமேட்டு போன்ற பகுதிகளில் உள்ள திரையரங்குகளோடு போட்டி போட முடியவில்லை. இதனால் காஞ்சிபுரம் நகராட்சிக்கு வருமானம் குறைந்து வருகிறது. மேலும் கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் உள்ள செங்கற்பட்டு நகரில் புதிய படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன. காஞ்சிபுரத்தில் இப்போது இவ்வரி விதிப்பின் காரணமாக புதிய படங்கள் திரையிட முடியவில்லை.

சுருங்கச் சொன்னால் இந்த 'கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் ஆஃப் என்டர்டேயின் மென்ட் டாக்ஸ்' மூலம் விளைகின்ற நன்மைகள் பலபல. அதிலும் குறிப்பாக, அரசின் வருமானம் குறையவில்லை. திரையரங்க உரிமையாளர்கள் வரவேற்கின்றார்கள். கிராமங்களில் சினிமா பார்க்கும் நுழைவு கட்டணம் குறைந்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.50)

நிறைய தமிழ்ப் படங்கள் வெளி வருகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக வாழ்கின்றனர். வரி ஏய்ப்பினால் வெளியே போய்க்கொண்டிருந்த கோடிக்கணக்கான பணம் இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த தொழிலுக்கே பயன்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. எனவே தற்போதுள்ள கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தை கிராமங்களில் வைத்திருப்பது போன்று டவுன்ஷிப்புகளுக்கும், நகரங்களுக்கும் ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிலேயும் குறிப்பாக ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டிக்கு 24 சதவீதமும், செலக்ஷன் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டிக்கு 25 சதவீதமும், ஸ்பெஷல் கிரேட் முனிசிப்பாலிட்டிக்கு 26 சதவீதமும் வரி விதிக்கின்ற வகையிலே கம்பவுண்டிங் சிஸ்டத்தைத் தமிழகத்திலே நடைமுறைப்படுத்தினால் அரசுக்கும் வருவாய் கிடைக்கும். அதிகாரிகளின் துஷ்பிரயோகமும் நடக்காமல் இருக்கும். அதனால் அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் வரி ஏய்ப்பு செய்கின்ற சூழ்நிலையும் குறையும். இதுபோன்ற நிலைமையை கேள் அரசு பின்பற்றி வருகின்றது. எனவே நம்முடைய தமிழக அரசும் அதிகமான வருவாய் இழப்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற இந்த திட்டத்தை

[திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்] [1981 ஏப்ரல் 30]

ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தினை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் என்ற தலைப்புக்களின் கீழ் கோரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைவரவர்களே, கொடைக்கானலிலும், பெரியகுளத்திலும் வணிக வரி அலுவலகங்கள் வாடகைக் கட்டிடங்களிலே இயங்கி வருகின்றன. பெரிய குளத்தில் உள்ள கட்டிடம் மிகப் பழமையான கட்டிடம். எனவே அங்கே புதியதாக ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது என்னுடைய தொகுதியிலே கொடைக்கானல் மலைப்பகுதியிலே சிறு வியாபாரிகளால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வெள்ளை வெங்காயம் என்று சொல்லக்கூடிய வெள்ளைப்பூண்டு அழுகும் காய்கறி வகையைச் சேர்ந்தது. அதை 3 மாதங்களுக்கு மேல் காப்பாற்றுவது கடினம். ட்ரைட் கார்லிசஸ்-க்கு வரி உண்டு என்றும் கீரின் கார்லிசஸ்-க்கு வரி இல்லை என்றும் 1960-லே போடப்பட்டது அந்த உத்தரவு. மொத்தத்திலே வெள்ளைப்பூண்டு அழுகும் காய்கறி வகையினைச் சேர்ந்ததாக இருப்பதால் ட்ரைட் கார்லிசஸுக்கும் வரி கிடையாது என்று அறிவிக்க வேண்டும். நமது அண்டை மாநிலங்களிலே இந்த-கார்லிசஸ்-க்கு வரியே கிடையாது. ஆகனால் நம்முடைய மாநிலத்திலே இது சம்பந்தமாக வியாபாரம் பாதிக்கப்படுகின்றது. எனவே இதை மனதில் கொண்டு அந்த வெள்ளைப்பூண்டு காய்கறி வகையைச் சேர்ந்ததால், அது அழுகும் பொருள் வகையைச் சேர்ந்ததால் அதற்குரிய வரியினை நீக்க வேண்டும்.

அடுத்தது ஸ்கூட்டர் போன்ற நகரும் ஊர்திகளுக்கு அடுத்ததுள்ள மாநிலங்களில் வரிகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் பெரும்பாலானவர்கள் அங்கே போய் ஸ்கூட்டர் மற்றும் நகரும் ஊர்திகளை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். எனவே நமக்கு வாவேண்டிய வருவாய் குறைகிறது. ஆகவே ஒன்று அடுத்த மாநிலங்களிலே சென்று ஸ்கூட்டர் மற்றும் நகரும் ஊர்திகளை வாங்குவதைத் தடை செய்ய வேண்டும் அல்லது அங்கே போடக்கூடிய அதே அளவுக்கு நாமும் வரியைப் போடவேண்டும். நாம் போடுகின்ற வரியினை குறைக்க வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்]

அடுத்து செயற்கை வைரங்களைப் பொறுத்தவரையில் திருச்சியிலே மிகப் பிரபலமாக செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இந்தத் தொழிலிலே 25,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இந்த செயற்கை வைரத்திற்கு கர்நாடக மாநிலத்திலே 3 சதவீதம் வரிதான் விதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே 12 சதவீதம் வரி விதிக்கப்படுகின்றது. எனவே வியாபாரிகள் கர்நாடக மாநிலத்திற்குச் சென்று செயற்கை வைரங்களை வாங்குவதால் இங்குள்ள 25,000 தொழிலாளர்களின் தொழில் பாதிக்கப்படுகின்றது. எனவே கர்நாடக மாநிலத்திலே விதிக்கப்படுவது போன்று 3 சதவீத வரியினையே தமிழகத்திலும் செயற்கை வைரங்களுக்கு விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரியை ஏய்ப்பவர்களை கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். அதற்கான தனியாக ஒரு பிரிவினை ஏற்படுத்தி நல்ல முறையிலே வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து வசூலித் தாலே நமக்கு நல்ல முறையிலே வருமானம் வரும் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக்கு வருவாய் தேடி, அதன்மூலம் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்கு, திட்டங்களை வழங்குவதற்கான நல்ல ஒரு அமைச்சகத்தின் மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு, காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே, முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதனுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிற, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமைக்குரிய திருமிகு எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் பல்வேறு சங்கங்களும், அமைப்புகளும் கொடுத்த மனுக்களை எல்லாம் ஆழமாக பரிசீலித்து, சிலவற்றிற்கு சாதகமான முடிவுகளை அறிவித்திருப்பதை கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த வகையிலே, அப்பளம், சேமியா, பேக்கரி போன்ற பொருள்களுக்கெல்லாம் வரி விலக்கு அளித்துள்ளார்கள். இவைகளை பார்க்கிறபோது, மனித உழைப்பால் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் ஊக்கம் கொடுக்க முனைந்திருப்பது தெளிவாக தெரிகிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது, ஒரு 50,000 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு கைத்தொழில், சோப்பு தயாரிக்கும் தொழில் ஆகும். அந்த வாஷிங் சோப்பு, டிடர்ஜெண்ட் சோப்பு என்று சொல்லப்படுகிற சோப்புகளுக்கும், அத்தோடு சேர்த்து, உடலுக்கு போடுகின்ற நறுமண

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல்-30]

சோப்புகளும் கையாலேயே தயாரிக்கின்ற சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் 400-க்கு மேலே இருக்கின்றன. இவைகளை நம்பி, ஏறத்தாழ 50,000 குடும்பங்கள் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த 50,000 குடும்பங்களும் நம்பியிருக்கிற அந்த தொழிலுக்கு போட்டியாக இருப்பது யார் என்று பார்த்தால், பெரிய பெரிய கோடல்வா முதலாளிகள் தங்களுடைய தயாரிப்புகளை சந்தையிலே வைத்து, அவர்களுடைய பொருள்களுக்கு போட்டியாக வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கோடல்வார்கள், இயந்திரங்களை வைத்து தயார் செய்கிற, மின்சாரத்தை உபயோகித்து தயார் செய்கிற, அந்த சோப்புகளுக்கு என்ன விலை போடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் $2\frac{1}{4}$ ரூபாய்க்கு கொடுக்கிற அந்த சோப்பை, கையாலே தயார் செய்கிறவர்கள் $1\frac{1}{4}$ ரூபாய்க்கு கொடுக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு கடைசி சோப்பினுடைய விலையை $2\frac{1}{4}$ ரூபாயாக இருக்கிற போது, நம்முடைய கையாலே சோப் செய்கிற தொழிலாளர்கள், சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், ஏழை எளிய மக்கள், பாமர மக்கள் பயன்படுத்துகிற பார் சோப்புகளை 10 பைசா, 20 பைசா ஒரு துண்டு என்ற விலையில் கொடுக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள் வாங்கக் கூடிய சோப் எதுவேன்றால், கையினாலே செய்து தருகிறவர்களுடையதுதான். ஆனால் அவர்கள் கூட 25 பைசாவிற்கு ஒரு அச்சு உரையை இட்டு கொடுக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, சிறு மூலதனத்துடன் இந்த சோப் தொழிற்சாலைகளை தொடங்குகிறவர்கள், இன்று அதற்குரிய கெமிக்கல்ஸ் போன்றவைகள் வாங்குவதிலே 8 சதவீதம் வரிகளை கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த வரிகள் 4 ஆண்டுக்கு முன்பு 4 சதவீதமாக இருந்தது, இப்போழுது 8 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 50,000 தொழிலாளர்களுக்கு இதில் வேலை இருக்கிற காரணத்தாலே இவைகளைக் குறிப்பிடுகிறேன். சிலிகாட், 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 50 பைசாவாக இருந்தது, இப்போது 1.50 பைசாவாக ஆகியிருக்கிறது. வரி 4 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கால்டிக் சோடாவின் விலை 2.60 பைசாவாக இருந்தது, இன்று 6 ரூபாயாக ஆகி, வரி 6 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாஷிங் சோடா 1.20 பைசாவாக இருந்தது, இன்று 3 ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. வரி 4 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. இவைகளைப் பார்க்கின்றபோது, வரிகளும் அதிகப்பட்டு,

[1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

விலைகளும் அதிகப்பட்டு, போட்டியும் பெரிய முதலாளிகளிடம் இருந்து அதிகமாக வருகின்ற நேரத்திலே இந்த வாஷிங் சோப்பையும், டிடர்ஜென்ட் சோப்பையும் தயார் செய்கிறவர்களுக்கு அந்த வரிகளில் இருந்து விலக்கு அளித்து, அந்த 50,000 குடும்பங்களை பாதுகாக்கவேண்டும். அந்த சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கம் ஊட்டவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்றுதான், இங்கே பார்க்கிறபோது, மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. வறட்சியான நிலையில் போதுமான மின்சக்தி இல்லாத போது, மாடுகளைப் போன்ற மிருகங்களைத்தான் சக்திக்காக பயன்படுத்த வேண்டிய நிலையிலே மனிதன் இருக்கிறான். மனிதன் வேலைக்கும், பாலுக்கும் நம்பி இருப்பது மாடு. அந்த மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீவனமாகிய சின்ன சின்ன பொருள்களுக்கும் பருத்திப் பொட்டு, பிச்சிக்கிழங்கு, டோப்பி யாகா போன்ற பொருள்களுக்கு கூட வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, ஒட்டு மொத்தமாக வறட்சி நிலவுகிற இந்த நேரத்தில், இந்த வறட்சி காலத்தில், கால்நடை இனங்களை வளர்ப்பதற்கும், அதனை நம்பியிருக்கிற பால்காரர்கள், உழவர்கள் போன்றவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவும் உதவியவர்கள் ஆவீர்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல்தான் சிறு சிறு கான்வெண்டுகளிலே கூட, அனாதை ஆஸரமங் களிலே கூட மெழுகு வர்த்தியை செய்து விற்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அது வாழ்வைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு 8 சதவீதமாக இருந்த வரியை நீங்கள் குறைத்திருப்பதும்—பல்முனையாக இருந்த வரியை ஒரு முனையாகக் கொண்டு வந்திருப்பதும், பூட்டு, சீப்பு, பால்பாயிண்ட் பேனா போன்றவைகளுக்கு, நோட்டு புத்தகங்கள் போன்றவைகளுக்கு நீங்கள் ஒரு முனை வரியைக் கொண்டு வந்திருப்பதும், உண்மையிலேயே, பாராட்டத் தக்கதாகும்.

எனென்றால், பல வணிக சங்கங்களிலே நீங்கள் பேசியதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் மனு கொடுப்பதையும் நான் கண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் அவைகளையெல்லாம் வெறும் தாள்—மையான மனுவாகக் கருதாமல், உண்மையிலேயே தாழ்மையான மனன்கள் என்று நினைத்து, அவர்களுக் கேல்லாம் சலுகை அளித்தது குறித்து நான் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

இந்த மெழுகுவர்த்தியையும் வதில் சேர்த்துக்கொள்வார்களேயானால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

அடுத்தபடியாக, அனைத்துத் துறையிலும் பலமுனை விற்பனை வரி என்று சொல்வதை ஒருமுனை விற்பனை வரி என்றாக்க வேண்டும் என்று நீண்டநாள் கோரிக்கையை வணிகர்கள் விடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால் வெல்லத்திற்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி இருந்தது, அதை பலமுனை விற்பனை வரியின்கீழ் நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மீண்டும் அதை ஒருமுனை விற்பனைவரியின்கீழ் கொண்டுவருவது நல்லது. ஏனென்றால் வரி என்பது சிலரிடமிருந்து எடுத்து பலருக்குக் கொடுப்பதாகும், பலரின் நன்மைக்கு பயன்படுத்துகிற ஒன்றாகும். அப்படி சிலரிடமிருந்து எடுப்பதில் எவ்வளவு செலவாகிறது என்று பார்த்தால் வசூல் செய்வதில் 60 சதவிகிதம் போய்விடுகிறது. அதை பராமரிப்பதற்காகவும், நிர்வகிப்பதற்காகவும் வசூலில் 60 சதவிகிதம் போய்விடுகிறது. மீதமுள்ள 40 சதவிகிதம்தான் பொது மக்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்த 40 சதவிகிதம் பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் நலன் பயக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் செய்கிறோம். ஆனால் எல்லா மக்களும் பயன்படுத்துகிற ஒரு பொருள் இருக்குமானால், 100 சதவிகிதம் மக்களும் பயன்படுத்துகிற பொருள்கள் பருப்பு, எண்ணெய், புளி போன்றவையாகும். அதற்கு வரி போட்டு அந்த வரியை வாங்கி பிறகு மக்களுக்கு மீண்டும் அந்தத் தொகையைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக எல்லா மக்களும், 100 சதவிகிதம் மக்களும் பயன்படுத்துகிற பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்துவிடலாமே என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் வரி விலக்கு அளிக்கமுடியவில்லை என்றாலும் சில பொருள்களுக்காவது வரி விலக்கு கொடுத்துவிட்டு மற்றவைகளை பலமுனை விற்பனை வரியிலிருந்து ஒருமுனை விற்பனை வரிக்கு கொண்டுவரலாமா என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த பலமுனை வரியில் எவ்வளவு சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதை பல அமைப்புகள் மனுக்கள் மூலம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் எங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு சிறிய சான்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று ஒரு மூட்டை என் வாங்கவேண்டும் என்றால் ரூ. 500 கொடுக்கிறார். அதற்கு பர்சேஸ் டாக்ஸ் 3 சதவிகிதம், ரூ. 15 ஆகிறது. அதை எண்ணெய்யாக எடுத்தால் ரூ. 435 ஆகிறது, வரி 4 சதவிகிதம், ரூ. 17.40 ஆகிறது. அதிலிருந்து வரும் பின்னாக்கு மதிப்பு ரூ. 105, வரி 3½ சதவிகிதம் போட்டால் ரூ. 3.67 ஆகிறது. அடிஷனல் சேல்ஸ்டாக்ஸ் 0.7 சதவிகிதம் போடும்போது ரூ. 7.28 ஆகிறது. ஆக மொத்தம், சர்சார்ஜ் 5 சதவிகிதம் சேர்த்து ரூ. 45.15 ஆகிறது. ஆகவே ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 45.15 வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, பலமுனை வரி காரணமாக. ஒரு லாரியில் 120 மூட்டைகள் வரும்போது ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 45.15 என்று கணக்குப்படி பார்த்தால் ரூ. 5,418 அரசுக்கு கொடுக்க

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசுக்குக் கொடுப்பதை வரவேற்கிறேன். அரசுக்குக் கொடுத்தால் அது மக்களுக்குத்தான் கிடைக்கும், இந்த அமைச்சரவையும் அரசும் எதை எடுத்தாலும் நிச்சயமாக அதை ஏழை மக்களுக்குத் தான் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிச்சயமாக உண்டு. ஆனால் ஆந்திராவிலிருந்து வரும் லாரிகள், கர்நாடகா குல்பர்காவிலிருந்து வரும் லாரிகள் வழியிலுள்ள சோதனைச் சாவடிகளில் நல்ல அதிகாரியில்லாமல் தீய நோக்கம் கொண்ட ஒரு அதிகாரி இருந்தால் இந்த ரூ. 5,418 நமக்குக் கிடைக்கும் வருவாய் கிடைப்பதற்குப் பதிலாக ஏதோ ரூ. 500, ரூ. 1,000 வாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுவதாக இருந்தால் அந்த வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 5,418 லாபம் கிடைத்துவிடும். இதனால் நல்ல வணிகர்கள்கூட ஏமாற்றுகிற வணிகர்களாக ஆக இது ஒரு காரணமாகும். ஆகவேதான் நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். அரசுக்கு வரி கட்டுவது எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதிகாரிகளைச் சரிப்படுத்துவதைவிட அரசுக்கு வரி கட்டுவது குறைவு அல்லது எளிது என்ற நிலை ஏற்படுமானால் நிச்சயமாக வணிகர்கள்—வரி கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இல்லை என்றால் வணிகர் இந்தத் துறையிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்படும் நிலை வந்துவிடும். அவர்கள் கணக்கில் காட்டாமல் இருப்பார்கள். இன்கம் டாக்ஸ் இல்லை என்ற நிலை வரும். அந்தப் பணம் கறப்புப்பணமாக ஆகிவிடுகிறது. எனவே வணிகர்கள் அரசை ஏமாற்றாமல் இருக்க பலமுனையை தவிர்த்து ஒருமுனை வரியாக்கி வரியையும் குறைந்த அளவில் நிர்ணயிக்க வேண்டும். வரியை ஏமாற்றினால் அதிக லாபம் கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும், வரியை ஏமாற்றினாலும் நமக்கு இலாபம் இருக்காது என்ற அளவில் வரியைக் குறைக்க வேண்டும். ஒருமுனை விற்பனை வரி என்று போட்டால்—எல்லா வணிகர்களும் மகிழ்ச்சியோடு நாம் நம் அரசுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்ற மன நிறைவை எய்துகிற சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கனியோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ், வியாபாரிகளாக பதிவு செய்து கொள்ள கட்டணம் வைத்திருக்கிறோம், கட்டணம் ரூ. 10. ஆனால் பத்து ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு பதிவு செய்துகொண்டுவிட முடியுமா என்று பார்த்தால் முடியாது. இதில் ஒரு மாமூல் வைத்திருப்பதாக தகவல் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நம் அமைச்சர் அவர்கள் எதை எடுத்தாலும் கூர்ந்து கவனிக்கக் கூடிய பழக்கமுள்ளவர்கள். அவர்கள் இதுபற்றிய தகவல்களைப் பெற்று தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

பல வியாபாரிகள் தமிழ் மட்டுமே தெரிந்தவர்கள். அங்கே இருக்கின்ற படிவங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலே இருக்கின்ற சூழ்தலை இருப்பதாக அறிகிறேன்—அவைகளையெல்லாம் தமிழிலே மாற்றி தமிழ் பாரங்கள் என்று சொல்கிற அந்த படிவங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. அடிஷனல் டாக்ஸ் என்று டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறோமே அதாவது வரிக்கு மேல், மேல் வரியாக போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவர்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்கக் கூடாது, அவர்கள் கையிலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், வியாபாரிகள் அதை எப்படியோ மறைமுகமாக மக்களிடமிருந்து வசூலித்துவிடுகிறார்கள். அப்படி பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கின்ற காரணத்தினால், விலைவாசிதான் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனைபற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். தேளிக்கை வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வரியினுடைய வருமானத்தை இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பின்னால் மிக புத்திசாலித்தனமாக, ஒரு மொத்தத் தொகையாக மற்றவர்கள் ஏமாற்று வதற்கு இடமில்லாமல், அதிக வரிகள் புகுந்து சங்கடங்களையும், சிரமங்களையும் ஏற்படுத்தாத வண்ணம், லஞ்ச லாவண்யங்களை ஒழித்து, இப்போது நல்ல முறையிலே, அதிக வருவாய் வருகின்ற வகையிலே, முன்பு 20 கோடிக்கு மேல் வந்தது, இப்போது 30 கோடிக்கு மேல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், 1,700 தியேட்டர்கள் இருக்கின்ற நேரத்திலே 1,400 தியேட்டர்களிலே இவ்வளவு வருமானம் வருகின்றது என்று சொன்னால், மொத்தம் இருக்கின்ற, நகரத்திலே இருக்கின்ற தியேட்டர்களையும் இந்த வடிவவளைவுக்குள் கொண்டு வந்தால், இந்த வசதிக்குள் கொண்டு வந்தால், இந்த முறைக்குள் கொண்டு வந்தால், இன்னும் அதிகமாகக் கிடைக்குமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நம் நண்பர்கள் பலர் படம் எடுக்கிறார்கள். அப்படி படம் எடுக்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் படுகின்ற துன்பம் எல்லாம் நமக்குத் தெரிகிறது. ஏறத்தாழ கறுப்பு-வெள்ளையிலே படம் எடுத்தவர்கள் 100 படங்கள் வரைக்கும் தொடங்கிவிட்டு, இடையிலே நின்று கொண்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிந்தவரைக்கும் சொல்வேன். அதிலே 30, 40 படங்கள் தணிக்கைக்குச் சென்றுவிட்டுவந்து, வெளியே அதை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாத காரணத்தினால், அப்படியே கிடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர்

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அவுர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன். இந்தப் படங்கள் எல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கின்ற காரணத்தினால், ஏறத்தாழ 3 கோடி அல்லது 4 கோடி ரூபாய் முடங்கிக் கிடக்கின்றது; 60, 70 முதலானிகள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அதிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் சம்பளம் வாங்க முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு வழிவகை செய்ய முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அண்மையிலே, 4 ஆம் தேதி கர்நாடக மாநிலத்திலே ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே தயாரிக்கின்ற படங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், பிளாக் அண்டு ஒபிட்டாக இருந்தாலும், அதற்கு 50 சதவிகிதம் கேளிக்கை வரியிலிருந்து குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே அதிகமான கூட்டம் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்; அதிக வருமானம் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் இங்கே கேட்பதெல்லாம், முடங்கி வெளியே வராமல் முடமாகிக் கிடக்கின்ற படங்கள் எல்லாம் நடமாட விடுவதற்கு வசதியாக ஒரு நான்கு அல்லது அறு வாரங்களுக்கு, அவைகளுக்கு இந்த கேளிக்கை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்தால், இந்த முடங்கிக் கிடக்கின்ற படங்கள் எல்லாம் வெளியே வருவதற்குரிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், அது வளர்ந்து முடிந்துவிட்ட ஒரு தொழில் இங்குத் தமிழகத்திலே என்று நினைக்க வேண்டாம். ஏனென்றால், 1979-லே உச்ச கட்டத்திலே இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது சரிவு ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு தமிழ்ப் படத்திற்கு, 100 படங்கள் என்றால் அதற்கு 2,400 பிரிண்டுகள் எடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு வசதி இல்லாத காரணத்தினால், வாங்குவதற்கு அளவு இல்லாத காரணத்தினால், 1,200 பிரிண்டுகள் தான் எடுக்குகிறது. சம்பந்தமில்லாதவாகியிருக்கிறது என்றும், சில படங்களுக்கு பத்தே பந்து பிரிண்டுகள்கூட எடுக்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துப் பார்க்கின்றபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வேன்—இப்படி முடமாகிக் கிடக்கின்ற படங்களை வெளியே கொண்டு வருவதற்குரிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தாருங்கள்.

ஏழை எளிய மக்கள், வசதியற்றவர்கள். சிறு தொழில்காரர்கள் கையாலே செய்யப்படுகின்ற சோப்பு, மற்றும் டிடர்ஜென்ட், மற்றும் மாட்டுத் தீவனங்கள் மற்றும் மெழுகுவர்த்தி போன்றவைகளுக்கு வரி விலக்குத் தர வேண்டும். பல மறை வரியிலே இருந்து வருமான வரியாக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி எவ்வொரு துறையிலும் இருப்பவர்கள், அந்த வரியைக் கேட்கின்ற நேரத்திலே, மலரைக் கசக்கி, அதை எதிர்ப்பதைப்போல் எடுக்காமல், அப்படி எடுக்க விரும்ப மாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்—மலரிலே சென்று, மெதுவாக அமர்ந்து, இன்பப் பாட்டுப் பாடி,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

தேனை எடுக்கின்ற வண்டுபோல் எடுக்கின்றவர்கள். ஆதலினாலே, அந்த நல்ல எண்ணத்தோடு, இந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் தர வேண்டுமென்று கனியோடு கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில ஆயத் தீர்வை, முத்திரைத்தாள், வணிக வரி ஆகிய இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வணிக வரியைப் பொறுத்தவரை 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மொத்த வருமானம் ரூபாய் 388.28 இலட்சம் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த வணிக வரியில் ஒருசில பொருள் களுக்கு பலமுனை வரியும், ஒருசில பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரியும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருமுனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பாக வெள்ளி நகையை எடுத்துக்கொண்டால், மைசூர், கோளா போன்ற மாநிலங்களிலே வெள்ளியை வாங்குகின்ற இடத்தில் இரண்டு பர்சென்ட் வசூலிக்கப் பட்டு, பிறகு அதை நகையாகச் செய்து விற்கின்றபோது ஏற்கவிதமான வரியும்

(பிற்பகல் 1-10)

வசூலிக்கப்படுவதினாலே, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த வெள்ளி நகையாகச் செய்து சிறு குடிசைத் தொழில் போல் அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தமிழகத்தில் சேலம் மாநிலங்களில் அதிகமாக அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற ஏனைய மாவட்டங்களில் அந்த வெள்ளி நகைக்கு ஒருமுனை வரி வசூலிப்பதைப் போன்று தமிழகத்தில் இந்த வெள்ளியை வாங்கி நகையாக விற்கிறபோது முதலில் வசூலித்த அந்த வரியை நிறுத்தி குறைந்தபட்சம் இரண்டு சதவீதமாக இருப்பதை ஒரு சதவீதமாக குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அச்சடிக்கும் தொழிலுக்கு வாங்கக்கூடிய காகிதம் விலை கொடுத்து வாங்கும்போது வரி உள்பட வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். நோட்டீசாக, வால்போஸ்டராக அடிக்கிறபோது அந்த காகிதம், மை, இதோடு அச்சக் கூலி ஆகிய மூன்றாக சேர்த்தோடு இரண்டாவது முறையாக அந்த பொருளுக்கு வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. அந்த வரியை பரிசீலித்து நோட்டீசாக, வால்போஸ்டராக அடித்துக் கொடுக்கிறபோது அந்த நோட்டீசுக்கு, வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு முனை வரியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெருநகர் பகுதியைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே நாம் வாங்குகிற பொருளுக்கு லத்தா சதவீதமாக ரெப்பைட் 10 சதவீதமாக அதிகரிக்கிறார்களாம். அந்த பத்து சதவீதம் என்பது சில இடங்களில் வாங்கக்கூடியவை.

1981 ஏப்ரல் 30]

(திரு. தி. கா. நல்லப்பன்)

களுக்கும், இங்கே வாங்குபவர்களுக்கும் பல வித்தியாசமான நிலைமை வரும். அதை பரிசீலனை செய்து ஐந்து சதவீதமாக குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த மசலைப் பொறுத்தவரை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் ஏற்கனவே வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. மசலை வைத்து மோட்டார் ஓட்டக் கூடிய விவசாயிகள் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும் போது மீண்டும் 15 சதவீதம் அந்த மசலுக்கு வரி விதிப்போமானால் ஏற்கனவே கட்டுப்படியாகாத அந்த நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கும்போது, மீண்டும் அவர்களை சோதனைக்குள்ளாக்குகிற நிலை ஏற்படும். அதை பரிசீலனை செய்து அதிகமாக வரி விதிப்பதை அரசு குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குதிரைப் பந்தயத்தை பொறுத்தவரை அங்கே மைதானத்தில் பந்தயம் கட்டினால் வரியாக கட்ட வேண்டுமென்ற நிலையில், ரோடுகளிலிருந்து அல்லது வேறு மாதிரியாக இருந்து கொண்டு இந்த வரியை ஏய்ப்பதற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசு ஆங்காங்கே கண்காணித்து அவர்களிடம் அதிகமாக வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல் ஓட்டல்களில் ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 25 அல்லது 30 என்று வரங்குகிறார்கள். அவர்கள் அந்த வரியை குறைப்பதற்கு, அல்லது ஏமாற்று வதற்கு தண்ணீருக்கு இவ்வளவு வரி, மின்சாரத்திற்கு இவ்வளவு வரி என்று குறித்து அந்த வரியை ஏய்க்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை அரசு கண்காணித்து அதை பிள்ளாகப் போட்டு அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரங்களைப் பிரித்தெழுதுகிறபோது ஏற்கெனவே சொத்துக்களைப் பிரித்து எழுதினால் முத்திபைத்தாள் 250-க்கு வாங்கி எழுத வேண்டுமென்ற முறை இருந்தது. இன்றைய தினம் அது 25 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது, ஏற்கெனவே நகரப்புறத்திலே 8 சதவீதமும், கிராமப்புறத்திலே 6 சதவீதமும் என்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கக்கூடிய நிலையாக இருந்தால் அதற்கு 25 ரூபாய் என்று விதித்து இருப்பதை மறுபரிசீலனை செய்து குறைந்த பட்சம் சொத்துக்களைப் பிரித்து எழுதுவதற்கு செட்டில் மென்ட்டிற்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முத்திரைத்தாள்கள் விற்பனையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு மாதிலங்களில் அதிகமான கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. கோளத்திலே 100-க்கு 4½ ரூபாய் என்றும், ஆந்திராவில் 100-க்கு 3½ ரூபாய் என்றும், கர்நாடக

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

மாநிலத்திலே 100-க்கு 3 ரூபாய் என்றும் கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில ஸ்டாம்புகளுக்கு ஒரு ரூபாயிலிருந்து 1½ ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது. முத்திரைத்தாள்களுக்கு ரூ. 1.25 காசுகள் என்ற நிலையில் கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு 3 ரூபாய் என்ற நிலையையிலே கொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

முத்திரைத்தாள்களைப் பொறுத்தவரையில் சில இடங்களிலே கிரயத் திற்குத் தேவையான அளவுக்கு கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒருவர் 5 ஆயிரம் அல்லது 4 ஆயிரம் அல்லது 3 ஆயிரம் என்கின்ற அளவிலே ஒரே நாளில் முத்திரைத்தாள் வாங்க வேண்டுமென்றால் வாங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே குறைந்தபட்சம் முத்திரைத்தாள்கள் விற்பனையாளர்களிடத்திலே 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிற்காவது கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே நாம் ஏலத்தில் விட்டதில் அதிகமாக ஏலத் தொகை எடுத்ததன் காரணமாக ரூபாய் 3,74,83,000 நிவ்வையாக நிற்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருப்பதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரையில் கறாராக கண்டிப்பாக வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த விதமான சலுகையும் காட்டக் கூடாது. அடுத்து ஏலத்தில் விடுகிறபோது நிபந்தனையோடு அந்தக் கள்ளுக் கடைகள், சாராயக் கடைகள், பிராந்திக் கடைகள் பள்ளிக்கூடங்கள், கோயில் மற்ற பொது இடங்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாத அளவுக்கு வேறு இடங்களிலே விற்பதற்குண்டான நிபந்தனையை ஏற்படுத்த வேண்டும். சாராயம், ஏனைய மது வகைகளை பாட்டில்களில் அடைத்து விற்க முடியும், ஆனால் கண்ணைப் பொறுத்தவரையில் பாட்டிலிலே அடைத்து விற்க முடியாது. அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்கிற முறையிலே நிபந்தனையோடு ஏலம் விடவேண்டும்.

கடைசியாக மரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் இறந்துவிட்டால் 3 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. நாளைப் தினம் கள்ளுக் கடைகள் ஏலத்திலே விடப்படுகிறபோது என்னதான் மரம் ஏறுகிற தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும்கூட சூழ்த்துவிட்டு மரம் ஏறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கும். அரசு ஊழியர்களைப் போல் இல்லாவிட்டாலும்கூட பொது இன்ஷூரன்ஸ் என்ற நிலையில் லைசென்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற போது இம்மாதிரியான நிலையினை ஏற்படுத்தி அவர்கள் மரம் ஏறுகிற காலத்திலே அந்தத் திட்டத்தை அமல்நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுவரப்படு அளித்ததற்காக நன்றியைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

(பிற்பகல் 1-20)

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையிலே மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயிலே 60 சதவீதத்தை அளிக்கின்ற இந்த வரி மாநில அரசுக்கு ரொம்பவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. இவ்வொரு உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. (Saturation point) வந்திருக்கிறது. விற்பனை வரியைப்பற்றி அகில இந்திய அளவிலே இருக்கும் நிலைமைகளையும் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு வைப்பதற்கு நான் விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த அவையிலே இதைப் பற்றிப் பேசும்பொழுதும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாநில அரசுக்கு முக்கிய வருவாயை அளிக்கின்ற வரியாக இருக்கும் இந்த விற்பனை வரியைத் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் மத்திய அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. (Excise Duty) என்று அதற்குப் பதிலாகப் போட்டு விற்பனை வரியை மத்திய அரசே எடுத்துக்கொள்ளும் ஒரு அபாயம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசு கூட்டிய மாநாட்டிலே இதற்குக் கடுமையாக எதிர்ப்பு தெரிவித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் மத்திய நிதியமைச்சரின் பேச்சும், சித்தனையும் இதிலேயே குறியாக இருப்பதை நாம் எச்சரிக்கையாகக் கொண்டு, நடந்துகொள்ள வேண்டும். விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையிலே இதை நாம் விட்டுக் கொடுத்து விடுவோமேயானால் மாநில அரசு தன் மிகப்பெரிய வருவாயை இழந்துவிடும். எதற்கு நிதி வேண்டுமென்றாலும் மத்திய அரசிடம் கையேந்தி நிற்கும் பரிதாபகரமான சூழ்நிலை வரும் என்பதை மனத்திற்கொண்டு நம்முடைய அரசு இதிலே உறுதியாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி முறையிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் நடைமுறையிலே உள்ளன. விற்பனை வரித் தொகுப்பு என்பது மூன்று தொகுப்புகளாக இருக்கின்றன. ஒருமுனை விற்பனை வரி ஒருசில பொருள்களுக்கு இருக்கின்றது ; பலமுனை விற்பனை வரி இன்னும் சில பொருள்களுக்கு இருக்கிறது ; இன்னும் சில பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையிலே அல்லது எந்த நிபந்தனையின் அடிப்படையிலே இவைகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்பது தெளிவாக இல்லை. ஒருமுனை விற்பனை வரியாக இருந்தாலும் சரி, பலமுனை விற்பனை வரியாக இருந்தாலும் சரி, விற்பனை வரி விலக்கு கொடுத்தாலும் சரி இவைகளுக்கு அடிப்படையான

(திரு. ப. நெடுமான்)

[1981, ஏப்ரல் 30]

நிபந்தனைகள் என்னவென்பதும், அதற்கான இலக்கணம் என்னவென்பதும் இன்னமும் தெளிவாக இல்லை. இந்த விதிமுறைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு இடையே நடக்கக்கூடிய விற்பனை பற்றிய விதிமுறைகளும் தெளிவாக இல்லை. அதுவும் தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அடிப்படையில் விற்பனை வரிச் சட்டத்தை எளிதாக்குகின்ற ஒரு செயலை நம்முடைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

குஜராத் மாநிலத்திலே ஒரு முறை இருப்பதை நான் நம்முடைய அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே விற்பனை வரித் தொகை இருக்குமேயானால் அதற்குச் சுயமாக மதிப்பீடு செய்து வரி செலுத்துவதற்கு அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. “செல்லப் அசெஸ்மென்ட்” முறை குஜராத் மாநிலத்திலே இருக்கிறது. அந்த முறையை நம்முடைய தமிழகத்திலேயும் கொண்டு வர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி விதிப்புக்குள்ளான கணக்குகளை ஐந்தாண்டுகள் வரையில் வைத்திருக்க வேண்டும்; இடையிலே அரசாங்கத்திற்குச் சந்தேகம் வந்தால் மீண்டும் அந்தக் கணக்குகளைப் பரிசீலிக்கும் முறை இருக்கிறது. அதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அந்த அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் ஐந்தாண்டுகளுக்குக் கணக்குகளை வைத்திருப்பது என்பது சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு சோம்பவும் சிரமமான ஒன்று. ஆகவே, இந்தக் கால அவகாசத்தை மூன்றாண்டுகளாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அவையிலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்னை, மதுரை, கோவை, திருச்சி, சேலம், நெல்லை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே விற்பனை வரிக்கு மேலே சர்சார்ஜ் போடப்படுகிறது. அங்கே 5 சதவீதமாக இருந்தது இன்றைக்கு 10 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது பட்சபாதமானது. இது இருக்கக்கூடாது. இதனால் நகர மக்கள் வாங்கும் பொருள்களுக்கு இயற்கையாகவே விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. கிராம மக்களுக்கும், நகர மக்களுக்கும் இடையே வேற்றுமை காட்டுவது கூடாது. எனவே, இந்த சர்சார்ஜை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ப. நெமொறன்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மதிப்பிற்குரிய பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோழுது வெல்லம் காய்ச்சுவதைக் குடிசைத் தொழிலாக அவர் கருதி விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். வெல்லம் காய்ச்சுவதை விவசாயிகள் குடிசைத் தொழிலாகத்தான் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கரும்புப் பயிரிடுகிற விவசாயிகள், ஆலைகளுக்குக் கரும்பு அளிப்பதனாலே இலாபம் இல்லையென்று சொல்லி, அவர்களே வெல்லம் காய்ச்சி விற்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையில் அவர்களுக்கு அதிக ஆதாயம் இருந்துகொண்டிருக்கிற இந்த வேளையில், அதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கருதி, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய

3. அறிவிப்பு.

அவையில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் குறித்த பிரச்சினை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப் பெறுதல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று 29-4-1981 அன்று பேரவையில் நடந்த சம்பவங்களைக் குறித்து ஆளும் கட்சி தரப்பில் இருந்தும் எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்தும் புகார்க் கடிதங்கள் வந்துள்ளன. அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள பொருட்களைப்பற்றி ஆய்வு செய்து முடிவேடுக்க வேண்டியுள்ளதால், இதைப் பற்றி இரு தரப்பினராலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடிதங்கள் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சம்பவங்கள் பற்றியும் பேரவை விதி 255-ன் கீழ் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தனி அதிகாரத்தின்கீழ் இப்பிரச்சினையை விசாரித்து பேரவைக்குத் தனது பரிந்துரைகளைக் கொடுக்க உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். இப்பிரச்சினை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுவதால் அவைக் குறிப்பில் குழப்பம் ஆரம்பித்த பிறகு பதிவான குறிப்புகள் அப்படியே இருக்கும் என உத்தரவிடுகிறேன்.

2. வரவு-செலவுத் திட்டம்—1981-82 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

திரு. ப. நெமொறன் : (தொடர்ச்சி) ஆகவே, வெல்லம் காய்ச்சுவதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கருதி, வெல்லத்திற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் நம்முடைய அமைச்சரை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

அடுத்து, குதிரைப் பந்தய வரியைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குதிரைப் பந்தயம் போன்ற சமூகவிரோதச் செயல் களுக்கு எதிரானவர், இந்த அரசும் எதிரானது என்பதை நான் அறிவேன். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குதிரைப் பந்தய மைதானத்தைக்கூட எட்டிப் பார்த்திருக்க மாட்டார். ஆனால், குதிரைப் பந்தயத்தின் மூலம், குறிப்பாக, மத்திய தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஏராளமான குடும்பங்கள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை நிறுத்த வேண்டும் அல்லது நிறுத்தா விட்டாலும், அதன் மீதுள்ள வரிகளை இந்த அரசு உயர்த்த வேண்டும். ஏற்கெனவே 20 சதவீதமாக இருந்ததை, சென்னையிலே 25 சதவீதமாகவும், அதன் மீது 5 சதவீதம் மேல் வரியையும், இந்த அரசு போட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே உதகமண்டலத்திலே நடக்கக்கூடிய குதிரைப் பந்தயத்திற்கு 20 சதவீத வரியும் மேல் வரி 5 சதவீதமாகவும் இந்த அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. அது போதாது. குதிரைப் பந்தய வரியை 100 சதவீதமாக உயர்த்தி விதிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இது அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை உயர்த்துவதோடு மட்டுமல்ல, இதன்மூலம் சாதாரண மக்கள் இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கும் வழி ஏற்படும். ஆகவே, 25 சதவீதமாக இருக்கக்கூடிய இந்த வரியை 100 சதவீத மாக உயர்த்துவதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் முன் வர வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

(துணைத் தலைவர் தலைமை)

இங்கே முன்னால் பேசிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் விற்பனை வரியைப்பற்றி விரிவாகப் பேசி இருக்கிறார். அவர் கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன். ஆகவே நான் அடுத்த விஷயத் திற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே திரை அரங்குகளுக்கு கம்பவுண்டிங் வரி முறையை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அது கடந்த ஓராண்டு காலமாக சிறந்த முறையிலே செயல்பட்டு வெற்றி அளித்திருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அது முதல் கிரேட் நகரங்களுக்கும் ஸ்பெஷல் கிரேட் நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் பட வேண்டும். ஏற்கனவே கம்பவுண்டிங் வரி முறையில் 1,300 திரைப்படக் கொட்டகைகள் வருகின்றன. முதல் கிரேட் நகரங்களிலே வரக்கூடிய திரை அரங்குகள் 350 : ஸ்பெஷல் கிரேட் அரங்குகளிலே நகரங்களிலே 220 : இவை அரங்குகள் இருக்கின்றன. ஆகவே 570 திரை அரங்குகளுக்கும் நீங்கள் கம்பவுண்டிங் முறை கொண்டு வருவதாலே நம்முடைய வருமானம் மேலும் உயரும். அதை இந்த அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

இறுதியாக, ஸ்டாம்பு மூட்டிப்பற்றியும் சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரம் பதிவு செய்வதிலே அல்லது சொத்துக்கள் பரிமாற்றங்களிலே பல்வேறு வகையான நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. சாதாரண மக்கள் அதனாலே பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த முறையை அடியோடு மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-30)

மலேசியாவில் ஒரு சிறந்த முறை அமலாக்கப்பட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மலேசியாவிலே வண்டி வாகனங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய ஆர்.சி. புத்தகத்தைப்போல, அங்கே அச்சடிக்கப்பட்ட பாரங்கள், படிவங்கள் உள்ளன. ஒரு சொத்தை ஒருவர் விற்கிறார், இன்னொருவர் வாங்குகிறார் என்றால், அந்த அச்சடித்த படிவத்திலே அதை பூர்த்தி பண்ண வேண்டும். அப்படி பூர்த்தி பண்ணி அதற்குண்டான வரியைக் கொடுத்து சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகத்திலே அதைப் பதிவு செய்து உடனடியாக ஒரு பிரதியை அவர்கள் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இன்னொரு படிவத்தை சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். பின்னாலே மீண்டும் ஒருமுறை இன்னொருவருக்கு அதே சொத்தை விற்க வேண்டும் என்றால் அதே படிவத்தில் மீண்டும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இன்னார் சொத்து இன்னாருக்கு இன்ன விலைக்கு விற்கப்பட்டு, மாற்றப்பட்டது என்றும், அதற்குண்டான செலவை வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் அந்த ஒரே படிவத்தைப் பயன்படுத்தலாம். வேண்டுமானால் அந்த முறை என்ன என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து நம்முடைய நாட்டின் சூழ்நிலைக் கேற்ப இங்கே அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்குண்டான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வணிக வரித் துறை, ஆயத் தீர்வை இவைகளின் மீது இங்கே எதிர்க்கட்சிகள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை வைக்க முன் வருகிறேன்.

இன்றைய தினம் வணிக வரித் துறை தமிழகத்திற்கும் தமிழக அரசுக்கும் கிடைத்திருக்கின்ற ஒரு காமதேனு என்று சொல்லலாம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொல்லி இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். தமிழகத்திலே முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்திலே மதுவிலக்கை அமல் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை வந்த நேரத்தில்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 3]

தான், அப்போது ரூபாய்க்கு 192 காசுகள் இருந்தன. அதில் ஒரு காசு என்று அன்றையதினம் அவர்கள் வணிக வரியை இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே தமிழகத்தில்தான் புகுத்தினார்கள். ஆனால் அந்த வணிக வரி இன்றைக்குப் பல்வேறு மாநிலங்களில் பின்பற்றப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த அரசுக்கு வருவாயைத் தர இருக்கிற நல்ல இனமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது.

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலேயும் இந்த வரிசையிலேயும் மதுவிலக் கைத் தளர்த்தக்கூடாது என்று எவ்வளவு கடுமையாக நாங்கள் வாதங்களை எடுத்து வைத்தாலும்கூட, மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவது என்ற பேராலே அதை ரத்து செய்கின்ற முயற்சியிலே அரசு ஈடுபட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றது. எனவே இந்த அரசு எதிர்பார்த்ததற்கு அதிகமாகவே பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இங்கே மதுக்கடைகளைத் திறப்பதன் மூலமாக, மதுவின் மூலமாக தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கின்ற காரணத்தாலே ஏற்கனவே மக்களுக்கு, ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்கு தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற பல்வேறு வரி விதிகளிலே சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று அரசு வரி விகிதங்களை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று முதற்கண் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே இந்த அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கின்ற நேரத்திலே ஏழை, நடுத்தர மக்கள் பயன்படுத்துகிற சைக்கிள், சைக்கிள்-ரிக்ஷாக்கள் போன்றவைகளின் பாகங்களுக்கு, குறிப்பாக சைக்கிள் டயர், டியூப் போன்ற இனங்களிலே 6 சதவீதம் என்று இருக்கிற வணிக வரியை முழுமையாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கோரிக்கை வைத்தோம். அந்த நேரத்திலே அரசு அதனை முழுமையாக ரத்து செய்யாமல் 6 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாக குறைத்திருக்கிறது. ஆக 6 சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதம் என்பது பாதி கிணறு தாண்டிய கதையாக இருக்கிற காரணத்தினால் முழுமையாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தி சொல்லும்புகிறேன்.

அதற்கு ஆதாரமாக பக்கத்திலே இருக்கின்ற கர்நாடக மாநிலத்திலே சைக்கிள் பாகங்களின் மீதான வரியை முழுமையாக ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். வடபுலத்திலே பிகாரிலே இந்த சைக்கிள் பாகங்களுக்கு முழுமையாக வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு சொல்வானேன், அண்டை மாநிலமாக இருக்கின்ற பரணிட்சேரியில் சைக்கிள் பாகங்களுக்கு வரியை முழுமையாக ரத்து செய்திருப்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆக பக்கத்து மாநிலங்களிலே ரத்து செய்து இருக்கின்ற சூழ்நிலை இங்கே அங்கே இருக்கின்ற பொருள்களை எல்லாம் அவர்கள் இங்கே அனுப்பி,

1981 ஏப்ரல் 30] (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்)

அதன் மூலம் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பணம் வெளிமாதிலங்களுக்கு போகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கின்ற காரணத்தினால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையின் இறுதியில் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்ற நேரத்திலே 3 சதவீதம்தானே, இது கொஞ்சம் பணம்தானே, ஏழை மக்களை வாட்டுகின்ற இந்த வரியை—மதுவிலக்கு மூலம் நிறைய வருமானம் வருகின்ற காரணத்தினாலே—ரத்து செய்கிறேன் என்று துணிச்சலாக, மக்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஒரு அறிவிப்பினை இன்றைக்கு செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பல்வேறு இனங்களில் பலமுறை வரிகளைப் போடுவதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை ஒருமுனை வரியாக மாற்றவேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின்போது இங்கே சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வேன், ஒருமுனை வரி மூலமாக அரசுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் மொத்த வருவாயில் 80 சதவீதம். பலமுனை வரி மூலமாகக் கிடைப்பது மீதமுள்ள 20 சதவீதம்தான். ஆகவே, பலமுனை வரி என்று இல்லாமல், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒருமுனை வரி வசூல் செய்ய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : முதலினர் ராஜாஜி அவர்கள் முதன்முதலாக விற்பனை வரி கொண்டு வந்த காலத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு 192 காசு என்று இருந்த நேரத்தில் 1 காசு என்று கொண்டு வந்தார்களா, 1/2 காசு என்று கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் பேசுகிறபோது என்னுடைய நினைவில் இருந்து பேசினேன். அப்போது 1/2 காசுதான் இருந்து இருக்கும். தாங்கள் என்னுடைய சார்பிலே வாதாட வந்ததற்கு நன்றி. ஆகவே, ஒருமுனை வரி மூலமாக வசூல் செய்வதற்கு அரசு முயற்சிகளை இனிமேல் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக அரசுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏதேனும் வந்துவிடுமோ என்கிற அச்சம் தேவையில்லை. அரசுக்கு வருகின்ற வருமானம் அதிகமான வரி விதிப்பினால் மட்டும் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. விதிக்கின்ற வரியை எந்த அளவிற்குச் சிறப்பாக வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கின்றோமோ அதை ஒட்டித்தான் வருமானமும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அரசு வரியைக் குறைக்க வேண்டும், அதுவும் உணவுப் பொருள்கள்மீது விதிக்கப்படும் வரியைக் குறைக்கவேண்டும். குறிப்பாக, உளுந்து, துவரை, மொச்சை, மிளகாய் போன்ற உணவுப் பொருள்களின்மீது விதிக்கப்படும் வரியை ரத்து

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1981 ஏப்ரல் 30]

செய்ய வேண்டும். இந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிற பொருள்கள். ஆகவே, அதை ரத்து செய்ய வேண்டும். வெங்காயம் போன்று வெள்ளைப்பூண்டும் அழகும் பொருளாக இருப்பதால், அதற்கு வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும்.

கையால் செய்யும் தீப் பெட்டிக்கும் வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். நம் முடைய மாநிலத்தில் தயாரிக்கும் தீப்பெட்டிகளுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் வரி விதிப்பதால் அங்கே அவர்களுக்கு மார்க்கெட் பிடிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இங்கே அதற்கு வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

நான் முன்பே கூறியிருப்பேன். ஏழை மக்கள் ஓய்வு நேரங்களில் கொஞ்சம் பொழுதுபோக்குவதற்காக கிராமப்புறங்களில் சினிமாவுக்குப் போகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கேனிக்கை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சென்னை போன்ற பெரிய ஊரில் கிரிக்கெட் போன்ற விளையாட்டுகள் நடைபெறுகிறபோது ரூபாய் 100, ரூபாய் 500 என்கிற அளவில் டிக்கெட்டுக்களை விற்பனை செய்யும் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட முறையில் டிக்கெட் விற்பனையாளர்களிடமிருந்தும் இந்த மாதிரியான கேனிக்கை வரி வசூலிப்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

சென்னையைச் சுற்றியிருக்கும் ஊர்களுக்கு அதிகப்படியாக விதிக்கக் கூடுதலாக இருக்கும் வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லக்சுரி ஓட்டல்களுக்கு வரியை அரசு கூட்டியிருக்கிறது. அதைக் கொடைக்கானல், ஊட்டி, ஏற்காடு போன்ற பகுதிகளில் இருக்கும் ஓட்டல்களுக்கு போடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மத்திய அரசாங்கம் லக்சுரி ஓட்டல்களுக்கு வரி விதித்து இருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியுமா?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இதுபோன்ற மலைப்பகுதிகளில் ஆண்டுதோறும் மக்கள் சென்று தங்குவது இல்லை. ஆகவே, இந்த மலைப் பகுதிகளில் இருக்கும் ஓட்டல்களுக்கு இந்த வரி பொருந்தாமல் செய்ய அரசு உத்தரவிட வேண்டும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்னசின்ன வியாபாரிகளுக்கு அதிக வரி கொடுக்கக் கூடாது. அது தவிர்த்தப்பட வேண்டும்.

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வணிக வரி ஆலோசனைக் குழு அரசு அமைத்து இருக்கிறது. அந்தக் குழு கூட்டத்தை அடிக்கடி கூட்டி, வணிகர்களுக்கும், மக்களுக்கும் இருக்கின்ற பிரச்சனைகளை அரசு ஆராய்ந்து பார்த்து, அதனைத் தவிர்க்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சொத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், இனாமாகக் கொடுத்தாலும் சரி, பாகப் பிரிவினை செய்தாலும் சரி, அதற்கு ஸ்டாம்ப் டியூட்டி 2½ சதவீதம் என்பதில் இருந்து 8 சதவீதம் அளவிற்கு உயர்ந்துவிட்டது. அதையும் அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்து குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

இன்னொன்று மதுரையில் சேதுராமன் செட்டியார் என்பவருக்கு எம்.எல். 4 மற்றும் ஆறு லைசென்ஸ்கள் பாணி எனப்படும் சர்க்கரை தயாரிக்கின்றபோது கிடைக்கின்ற கழிவுகளை வாங்குவதற்காக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சேதுராமன் செட்டியார் தன்னுடைய பெயரிலேயும், மகனுடைய பெயரிலேயும் மதுரையிலே வெங்கடேஸ்வரா கேட்டில் ஃபீடு என்றும், மதிசியத்தியலே நாட்டுச் செக்கு என்றும், விருதுநகரிலே இராமகிருஷ்ணா கேட்டில் ஃபீடு என்றும், காளிஸ்வரி கேட்டில் ஃபீடு என்றும் பல்வேறு பெயர்களிலே கால்நடைத் தீவனம் தயாரிப்பதாக கணக்குகளைக் காட்டி, அதிகாரிகளின் அவணைப்பிலே வியாபாரம் நடைபெற்று வருகிறது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த நபர்களுக்கு இவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் பெயராலே எத்தனையோ டன் பாணி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனங்கள் எத்தனை டன் மாட்டுத் தீவனம் தயாரித்திருக்கின்றன? எப்படி அவைகளை விற்றிருக்கிறார்கள்? எவ்வளவு வணிக வரி செலுத்தியிருக்கிறார்கள்? அல்லது வருமான வரி எவ்வளவு செலுத்தியிருக்கிறார்கள். மாட்டுத் தீவனம் தயாரிப்பதற்கு யோதுமான இடம் இருக்கிறதா? கருவிகள் இருக்கின்றனவா? என்பன போன்றவற்றை எல்லாம் அரசாங்கம் விசாரணை செய்ய வேண்டும்.

எனக்கு கிடைத்த தகவல்படி இந்த சேதுராமன் செட்டியாருக்கு துணையாக மிகுந்த சக்தி வாய்ந்த, வீரதீர பராக்கிரம மிக்கவர் என்று சொல்லப்படும் நாவன்மை படைத்த ஒருவர் பின்னாலே இருக்கிறார். அவருடைய துணையோடுதான் இந்தமாதிரியான மோசடி வேலைகள் எல்லாம் அங்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதன்மூலம் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்ற செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய இந்தக் குறிப்பிலிருந்து அரசாங்கம் இதை நல்லமுறையில் விசாரணை செய்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு அரசு சார்பில் மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளை முன்மொழிந்து, அதிலே என்னுடைய கருத்துக்கள் அரசின் சார்பிலே சொல்வதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய அறிய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே பேசிய அத்தனை பேரும் இன்றைக்கு வரி விதிப்பது என்பது நியாயம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதிலிருந்து நான் என்ன தெரிந்து கொண்டேன் என்றால் மன்னர் ஆட்சியிலே விதிக்கப்படுகிற வரிக்கும், மக்கள் ஆட்சியிலே விதிக்கப்படுகிற வரிக்கும் இருக்கிற மாற்றங்களைப்பற்றி இங்கே இருக்கிற அத்தனை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நன்றாகத் தெரிந்து வைத் திருக்கிறார்கள். மன்னர் காலத்திலே விதிக்கப்பட்ட வரி எல்லாம், அதிலே எத்தனை சதவீதம் மக்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற நியதிகூட இல்லாமல் இருந்தது. அவர்களுடைய விருப்பம்போல் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் ஜனநாயக அமைப்பில் இருக்கிற ஆட்சியில் விதிக்கப்படுகிற வரி எல்லாம் மக்களுக்குத்தான் பயன்படும். இன்றைக்கு வளர்ந்து வருகிற விஞ்ஞான உலகத்தில், வளர்ந்து வருகிற மக்களுடைய தேவைக்கு, இன்றைக்கு பொருளாதாரம் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பொருளாதாரம் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது என்றால் இன்றைக்கு யார் யாரிடத்திலே எப்படி வரி வசூலிப்பது அல்லது யார் யாரிடத்திலே வரி வசூலிப்பதில்லை என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. அதன் பிறகு வசூல் செய்யப்படுகிற வரி எல்லாம் சிந்தாமல் சிதறாமல் அரசு கஜானாவுக்கு கொண்டு போய்க் சேர்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, சிந்தாமல் சிதறாமல் கஜானாவுக்கு கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. கொண்டுவந்த பணத்தை கஜானாவிலே இருக்கும்போது அதற்குத் திட்டங்களைத் தீட்டுகிறபோது, அந்தத் திட்டங்கள் மூலம் நாட்டிலே இருக்கிற ஒருசிலர் மட்டுமே பயன்களை அடையாமல் நாட்டிலே இருக்கிற பெரும்பாலானவர்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பயனடைகின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிற அரசு, புரட்சித் தலைவர் அரசு திட்டங்களைத் தீட்டி வைத்திருக்கிறதை, நடைமுறைகளைப் பார்த்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்தான் இன்று இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் பேசும்போது, “வீராவேசத்துடன் நீங்கள் இப்படியெல்லாம் வரி போட்டிருக்கிறீர்கள், இப்படி எல்லாம் வர்த்தகர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், இப்படி தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்” என்று யாரும் சொல்லவில்லை. யாரும் அப்படிச் சொல்லாத காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு நீங்கள் எல்லாம் இதை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பது மட்டுமல்ல; சிந்தாமல்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

சிதறாமல் கஜானாவுக்கு கொண்டு வருகிற பணம் மக்களுடைய நலனுக்காக உண்மையில் நல்லமுறையில் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசு, மக்கள், அரசு, அண்ணாவின் அரசு, புரட்சித் தலைவர் அரசு செலவழிக்கும் என்பதை மனப்பூர்வமாக நீங்கள் எல்லாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்காக முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முத்திரைத்தாள் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது மலேசியாவைப் போல ஸ்பாரசங்களாகத் தரவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த அரசு நன்றாக ஆலோசனை செய்து எந்த அளவுக்கு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து சில உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது விரைவாக இந்த முத்திரைத்தாள் கிடைப்பதேயில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை விரைவிலே கிடைப்பதற்கு இந்த அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முத்திரைத்தாள் வாங்குலதைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு ஒன்றை இதற்கு முன்னாலே அறிவித்து நடைமுறைப்படுத்தி இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே சொல்கின்றபோது இதனை முற்போக்கு எண்ணம் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற அத்தனை பேரும் முற்போக்கு எண்ணம் உடையவர்கள்தான். ஆகவே 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை கண்டிப்பாக எனக்கு இருக்கின்றது. ஒருவர் தனக்கு இருக்கின்ற நிலங்களை மற்றவர்களுக்கு எழுதிக்கொடுக்கின்றபோது அதாவது அதை கிடைத்தாகக் கொடுக்கின்றபோது அதிலே ஏமாற்றம் இருக்கக்கூடும். அதாவது அரசுக்கு வருகின்ற வருமானத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்று அந்தப் பத்திரங்களை எழுதிக்கொடுக்கின்றபோது குறைத்த செலவிலே பத்திரங்களை எழுதிக்கொடுக்கலாம் என்று இன்றைக்கு இருக்கின்றது. அதாவது செட்டில்மென்ட் பத்திரங்கள் எழுதுகின்றபோது குறைத்த செலவிலே எழுதிக்கொடுக்கலாம் என்று இன்றைக்கு இருக்கின்றது. ஆனால் அப்படி செட்டில்மென்ட் பத்திரம் எழுதுகின்றபோது இரத்த பாசம் உடையவர்களுக்கு அதாவது, இரத்த பாசம் என்றால் கிராமப்புறங்களிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும், மகன் அல்லது மகள் அல்லது மகன் பிள்ளை பேரன் அல்லது பேத்தி, மகள் பிள்ளை பேரன் அல்லது பேத்தி ஆகியவர்களுக்கு எழுதிக்கொடுக்கின்ற போது குறைவான செலவிலே பத்திரம் எழுதிக்கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981 ஏப்ரல் 30]

இரத்தபாசம் இல்லாதவர்களுக்கு அதாவது மற்றவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுக்கின்றபோது அதற்குரிய பத்திரம் மற்ற பத்திரங்களைப் போலத்தான் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக நான் மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வை பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பல கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கள்ளச்சாராயம் தயாரித்தல், கள்ள வியாபாரம் செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்கின்ற சமூக விரோதிகளை தடுத்து நிறுத்தி அதிலே இருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் அதுபற்றிய சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டதே அல்லாமல் வேறல்ல. ஆனால் வெளியே பேசுகின்றபோது மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்தி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தளர்த்தவில்லை. தளர்த்தாமல் அதை இன்னும் நன்றாகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்ட முன்வடிவைப் பார்த்தாலே தெரியும், திருத்தம் என்றுதான் போட்டிருக்கிறோம், தளர்த்தி இருக்கிறோம் என்று போடவில்லை. அந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் 1—5—1981 முதல் அதாவது மே தினத்திலே இருந்து அமலுக்கு வருகின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கான விதிமுறைகளும் வகுக்கப்பட்டு விட்டன. சில தினங்களில் அந்த விதிமுறைகளும் வெளியிடப்படும் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கள்ளுக்கடை மற்றும் சாராயக்கடைகள் ஏலத்திற்கு விடப்படும். ஆனால் இதுபற்றிய சில செய்திகள் எல்லாம் எனக்கு வந்தன, அதாவது சில இடங்களிலே கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடை ஆகியவற்றை ஏலம் விடுகின்றபோது அங்கே பலர் கூட்டமாகக் கூடி யாராவது ஏலம் கேட்க வருவார்களேயானால் அவர்களை எல்லாம் பயமுறுத்தி ஏலம் கேட்காதே என்று சொல்லி தடுத்துவிடுவார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கின்றது. இதற்கு ஒரு யோசனையை இன்றைக்கு இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. என்றைக்கு கள் கடைகளை ஏலம் விடுகிறோமோ அன்றைக்கு முதல் நாள் வரைக்கும் சில்டு டெண்டர்கள் கோரப்படும். ஏலம் விடுவதிலே யாராவது வந்து கேட்பார்கள், தடுப்பார்கள், மறிப்பார்கள், போவார்கள், எத்தனையோ நடக்கும். அப்படியெல்லாம் செய்தாலும் பாதுகாப்பதற்கு அரசு இருக்கிறது. என்றாலும், ஏலமும் விடப்போகிறோம், சில்டு டெண்டர்களும் கோரப்போகிறோம்.

(பிற்பகல் 1.50)

அதற்கு முதல்நாளே உரிய அதிகாரிகளிடத்திலே கவரில் எந்த விலைக்கு கள்ளுக் கடைகளை எடுக்கிறோம், அல்லது சாராயக் கடைகளை எடுக்கிறோம் என்று எழுதிக் கொடுத்துவிடலாம். அது அப்படியே இருக்கும். ஆனால்

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

எலத்திலும் விடப்படும். எலத்தில் விடுகிறபோது குறைத்து எடுத்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று, சில்டு டெண்டரையும் பிரித்து பார்த்து, எது அதிகமாக இருக்கிறதோ அது எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆனால் சில்டு டெண்டர் என்று ஒன்று இருந்தால்தான் அவர்கள் என்ன எழுதி கொடுப்பார்கள் என்று தெரியாமலேயே, அந்தப் பகுதியில் என்ன விலைக்குப் போகுமோ அந்த விலைக்கு கொடுப்பதற்கு முன் வருவார்கள் என்று எண்ணித்தான், இந்த இரண்டு முறையையும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் பிரித்து பார்க்கிறபோது, இரண்டையும் ஒரேநேரத்தில் பிரித்து, எது அதிகமாக இருக்கிறதோ அதை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விற்பனை வரிசளைப்பற்றி இங்கே பேசியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய அருமை சகோதரர் மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்களும், மாண்புமிகு சித்தன் அவர்களும் மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்கள். ஒரே பக்கத்தில்தான் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். எதிர் எதிராக உட்கார்வில்லை. ஆனால் இதிலே பேசுகிறபோது, ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்ட கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அருமை சகோதரர் சித்தன் அவர்கள் சொல்கிறபோது, ஒரு வார்த்தையை சொன்னார்கள். அதாவது வடபுலம் என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். வடபுலம் என்பது தமிழ் வார்த்தையாக இல்லாவிட்டாலும் (குறுக்கீடு) அந்த வார்த்தையை எங்கள் தலைவரிடமிருந்து அடிக்கடி உபயோகிப்பார்கள். (குறுக்கீடு) அது யார் என்றெல்லாம் சொல்லவேண்டாம். (குறுக்கீடு) நல்ல வார்த்தைதான். ஆனால் வடபுலம் என்று சொல்கிறபோது, அந்த வடபுலத்திலேதான் காமதேனு எல்லாம் இருக்கிறது என்று முன்பே சொன்னவர்கள் நாங்கள். ஆகவே, அந்த வார்த்தையை இங்கே சொன்னவுடன், அது எனக்கு ரூபகம் வந்தது. வேறு ஒன்றும் இல்லை...

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: நான் உங்களுக்கு புரியக் கூடிய வார்த்தையாகச் சொல்லலாமே என்று சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நன்றி. அந்த வார்த்தையை அவர்களும் சொல்லி, காமதேனு என்றும் சொன்னார்கள். காமதேனு என்று சொல்கிறபோது எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால் அந்த காமதேனுவை மூன்று விதமாகப் பயன்படுத்துவார்கள். காமதேனுவை ஒருவர் பணம் கொடுத்து வாங்கிச் செல்வார். பாதகம் இல்லை. இன்னொருவர் அதை அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி பிடித்துக் கொண்டு போவார்கள். அது ஒன்று. மற்றொன்று, திருமடிக் கொண்டு போவார்கள். இதற்கு நேர்மாறாகத்தான் அருமை சகோதரர் நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் காமதேனுவை யாராவது

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

பிடித்துக்கொண்டு போவார்கள், யாராவது எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள் என்று. நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கிறபோது கூட பைனான்சியல் பவர் பற்றி சொன்னபோது — இந்த நாடு விடுதலை ஆவதற்கு முன்னாலே, 1935 ஆம் ஆண்டு புரொவினஷியல் ஆக்ட் என்று ஒன்று இருந்தது. அந்த ஆக்டிலே பைனான்சியல் பவர் மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அவைகளையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதை, நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பில், பலமுறை அங்கு வாதிட்டிருக்கிறோம்.

அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் நேடுமாறன் அவர்கள் சொல்கிற போது சொன்னார்கள். இந்தக் காமதேனுவை அவர்கள் கேட்கிறார்கள். கேட்காவிட்டால் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்களோ என்ற பயமும் இருக்கிறது என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிட்டப்பகலில் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்களோ என்ற எண்ணமும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

அதைத்தான் அங்கே சொல்கிறபோது மிகக் கடுமையாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். முதலிலே பேசுகிறபோது கூட. Any self-respect Government cannot accept the proposal of the Central Government என்று சொன்னோம். அது இங்கேயும் சொல்லப்பட்டது. நாடாளுமன்றத்தில் சொன்ன வார்த்தைகள்தான் அது, பின்னால் சேர்க்கப்பட்டது. அதுமட்டும் அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபோது, 1935 ஆம் ஆண்டு புரொவினஷியல் ஆக்ட்டில் என்னென்ன பவர் மாநிலங்களுக்கு இருப்பதாக இருக்கிறதோ, அதை எல்லாம் மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்றால், மாநில அரசுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு, குளோரிபைடு முனிசிபாலிட்டியாக ஆகிவிடுமோ என்றும் பேசப்பட்டது. அந்த வார்த்தையைக் கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சார்பிலே அங்கே பேசியிருக்கிறேன்.

“If any further inroad is made the State would be reduced to the status of local body or the mere administrative units of the Government of India.”

அங்கே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சார்பில், இங்கே இருக்கிற நம் அவையின் சார்பிலும், மாநிலத்தின் சார்பிலும் அங்கே சொல்லப்பட்டது. அது மட்டும் மல்ல. பைனான்ஷியல் பில்லில் பேசும்போது ஒருமுறை அங்கே சொல்கிற போது நம் தமிழகத்தின் சார்பில் நான் சென்றபோதெல்லாம் உங்களுக்கு

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

1967-க்கு முன்னால் என்றால் பெரும்பாலான மாநிலங்கள் ஒரே அரசின்கீழ் வந்தன. அப்படி ஒரே அரசின்கீழ் வருகிறபோது மத்தியிலும் மாநிலங்களிலும் இரண்டு இடங்களிலும் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறபோது பைனான்ஷியல் பவர்ஸ் எடுக்கப்பட்டது. அது யாருக்கும் சங்கடம் இல்லாமல், அது குடும்பத் திற்குள்ளேவருகிற சண்டை போல், அண்ணன் தம்பி சண்டைபோல்—ஆனால் தெரியாமல் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். 1967-ல் எட்டு அல்லது ஒன்பது மாநிலங்களில், காங்கிரஸ் ஆட்சி அல்லாத மாநிலங்கள் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இருக்கிறபோது நீங்கள் அந்த பைனான்ஷியல் பவர்ஸ் எடுக்கிற போது இன்றைக்கு டேட்டஸ் எல்லாம் க்ளோரிபைட் முனிசிபாலிட்டிகளாக ஆகி விட்டன என்று அன்றைக்கு நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சி சார்பில் அங்கே பேசினேன் என்றால் அதே உணர்வுதான் இந்தப் படித்தகத்தில் இன்று அச்சிடப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அவர்களிடத்தில். இதைத்தான் நாடாளுமன்றத்தில் பேசுகிறபோது சொன்னேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் இதைப் பற்றியெல்லாம் மிக விளக்கமாக அங்கே நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம்.

இன்று அடிஷனல் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியைப் பொறுத்தவரையில்,

Drugs and Medicines—7.69 crores.

Cotton—9.13 crores.

Cement—6.54 crores.

Iron in crude form, steel Ingots, and iron and steel products—11.18 crores.

Paper and Paper Boards—2.29 crores.

Petrol and Petroleum Products 30.29 crores.

Fertilizers—5.00 crores.

இதையெல்லாம் சேர்த்துப்பார்த்தால் 72 கோடி ரூபாய் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள். இதைச் சொல்வது “Acceptance of Government of India’s proposal will mean that we will loose effective control over 72 or 75 crores of rupees of our State”

என்று அங்கே சூறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் இதை படித்துக் காண்பிக்க காரணம் நம் இருவருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து—நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்தாலும், நீங்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி சார்பில் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொன்னாலும் எப்படியோ உள் உணர்வுகள், காமதேனுவை யாரும் பிடித்துக் கொண்டுபோய் விடக்கூடாது என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை அருமை நண்பர் திரு. சித்தன் அவர்கள் வைத்திருப்பதில் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. காமதேனுவை பிடித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்றால் இன்றைக்கு மாநில

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

அரசின் வருவாய் குறைந்துவிடும். மாநிலத்தின் வருவாய் என்றால் எல்லா வற்றையும் கொடுத்துவிட்டுப் பணத்தை வாங்கினால் என்ன என்று நீங்கள் கேட்கக்கூடும். எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் எப்படி பணம் வருவது? நமக்குத் தெரியும். எந்தெந்தப் பொருள்களை ஏழைகள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வரி போடலாம், எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வரியைக் குறைக்க வேண்டும், எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வரியை எடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் மாநில அரசுக்கு தெரிகிற அளவிற்கு அவர்களுக்கு இருக்க முடியாது என்பதால்தான் இந்த அரசு அதைக் கடுமையாக எதிர்த்துது என்பதை அருமை நண்பர் திரு. சித்தன் அவர்கள் உணர்வுகளையும், அருமை நண்பர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் உணர்வுகளையும் மதித்து அவைகளை இந்த அரசு செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் திறமையாக இந்த நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருப்பதால், மற்ற துறைகளை நடத்துவதுபோல் நடத்திக் கொண்டிருப்பதால் சென்ற ஆண்டு வந்ததைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக எங்களுக்கு வருவாய், 87 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வந்திருக்கிறது என்ற செய்தியை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 2.00)

87 கோடி ரூபமானம் வருவது, விலைவாசி ஏற்றத்தினாலே என்று சொல்வார்கள். விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. 1972-73லே, 1974லே விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. அன்றைக்கு இருக்கிற ரூபமானத்தையும் இன்றைக்கு இருக்கிற ரூபமானத்தையும், அதேபோன்று சென்ற ஆண்டு விகிதாசாரத்தையும், இந்த ஆண்டு விகிதாசாரத்தையும் பார்க்கிறபோது, இந்த ஆண்டு அதிகமான வருவாய் வந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணமாக இருந்த இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அத்தனை அதிகாரிகளையும், அரசின் சார்பாக, தமிழகத்தின் சார்பாக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசு தவறு செய்கிறது என்று இங்கே சொன்னார்கள். அருமைச் சகோதரர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொல்கிறபோது, மலரில் மெல்ல தேனீ உட்கார்ந்து தேனை எடுப்பதுபோல், எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படித்தான் எடுக்கிறோம். உங்களுக்குத் தெரியும், இங்கே யிருக்கிற கரும்பு ஆலைகள் பல வருஷங்களாக வரி செலுத்தவில்லை. அப்படி செலுத்தாது இருக்கிறபோது, அதை ஒரேயடியாக கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று

1981 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

சொல்லி, அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி, வரி கொடுக்காமல் இருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லி, முதலிலே 20 சதவிகிதம் கட்டுங்கள் என்று காம்ப்ரமைசுக்கு வந்து, 20 சதவிகிதம் லாங்கிய பிறகு, மறுபடியும் கூப்பிட்டுப் பேசி 5 சதவிகிதம் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறோம். இப்படி கொடுக்காமல் இருந்ததை யெல்லாம் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து, வரியை வசூலித்து வருவது உங்களுக்குத் தெரியும்.

சோதனைச் சாவடிகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அது வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி யாரும் பேசவில்லை. ஆகவே, வேண்டுமென்று எல்லோரும் கருதுவதாக நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு மட்டும் எவ்வளவு லாரிகள் சோதனையிடப் பட்டன என்று உங்களுக்குச் சொன்னால், 50 இலட்சம் லாரிகள். இன்னும் சரியாக சொல்ல வேண்டுமானால், 49,51,885 லாரிகள் இந்த ஆண்டு சோதனைச் சாவடிகள் மூலமாக சோதனையிடப்பட்டது. அதிலே 36,000 லாரிகள் முறையாகச் சாமான்கள் கொண்டு போகவில்லை; முறையாக பில்களைக் கொண்டு போகவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சரியாகச் சொன்னால், 35,470 லாரிகள் இப்படி சென்றிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இந்த தலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே பேசுகின்றபோது, ஒரு முனை வரி . . .

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே, சோதனைச் சாவடிகளிலே ஏறக்குறைய 50 இலட்சம் லாரிகளை சோதனையிட்டதாகவும், அவைகளிலே 35,000 லாரிகள் கணக்குப்படி சாமான்கள் கொண்டு செல்லவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அப்படியானால், அதன் மூலம் அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய் எவ்வளவு என்பதைத் தெரிவித்தால், உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: அதன்மூலம் ஏறக்குறைய 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருமானம் கிடைக்கக்கூடும்.

இங்கே ஒரு முனை வரி, பல முனை வரி பற்றிச் சொன்னார்கள். பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஒரு முனை வரி என்றால், எந்தச் சிறிய வியாபாரியானாலும், 5 ரூபாய் சாமான் வாங்கினாலும், அதற்கு பில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பலமுனை வரியென்றால் 50,000 வரை கணக்கு வைத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஒரு இலட்சம் வரை காம்ப்ரைண்ட் செய்து

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981 ஏப்ரல் 30]

கொள்ளலாம். இதிலே அரசுக்கு வருகின்ற நன்மை, வியாபாரிகளுக்கு வருகின்ற நன்மை என்னவென்றால், சிறிய வியாபாரிக்கு பலமுறை என்றால், லாபம் இருக்கிறது. ஆனால், அரசுக்கு வருகிற நன்மை என்னவென்றால், ஒரு முனை வரி என்றால் அதைச் சாமானை வாங்குவதில், எங்கிருந்து வாங்கினான் என்பதில் ஏமாற்றி விட்டால், திரும்பக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அது மட்டுமல்ல. பல முனை வரி என்றால், ஒரு இடத்தில் கண்டு பிடித்து விட்டால், அந்தச் சாமான் எங்கே வாங்கப்பட்டது, எந்த வியாபாரி மீடும் வாங்கப்பட்டது, எந்த லாரியில் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை யெல்லாம் சங்கிலித் தொடரைப்போல் கண்டுபிடித்து விடலாம். அது மட்டுமல்ல. ஒரு முனை வரி என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு வியாபாரி என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த வியாபாரி சிறிய வியாபாரி. அவன் இதற்கு வரி செலுத்தியாகிவிட்டது என்பதற்கு அத்தாட்சி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; வரி கட்டிவிட்டேன் என்பதற்கு அத்தாட்சி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வளவு சங்கடங்கள் இருப்பது மட்டுமல்ல. போகஸ் பில்கள் என்று இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சில பேர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்றால், ரொம்ப விஷயம் தெரிந்தவர்கள், வியாபாரமே செய்யமாட்டார்கள். முதலும் வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியது 100 அல்லது 200 ரூபாய் அவ்வளவுதான் போதும். இவர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்வார்கள். பில்லை அடித்துக் கொள்வார்கள். இவர்களுக்கு அந்த இடம் தெரியாது. முகவரி தெரியாது. முகவரியை மாற்றிக் கொள்வார்கள். அவர்கள் பில்லை மட்டும் தான் விற்பார்கள். அந்த பில்லை வாங்கிக்கொள்கிற வியாபாரி வரியை செலுத்துக் கொள்வார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருப்பதால் தான் ஒரு முனை வரியாக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அறுமை சுகோதரர் மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் சொல்கிறபோது அரசினுடைய வருமானம் பெரும்பாலானவை ஒரு முனை வரியில்தான் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு முனை வரியாக்கி விட்டால் அரசுக்கே அல்லது சிறு வியாபாரிக்கோ பாதகம் விளையுமோ என்று அஞ்சிதான் செய்யவில்லை என்பதை உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன்பாக கெய்வார் கமிட்டி போடப்பட்டது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனுடைய பரிந்துரை எவ்வளவு தெரியுமா, 116. நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது எவ்வளவு தெரியுமா, 93, 116-ல் 93 என்றால் எவ்வளவு சதவீதம் என்பதை நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். அவ்வளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மீதி இருக்கிற 23-ம் அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30.] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அதைப்போல இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். வரி விலக்கு செய்ய வேண்டுமென்று; வரி விலக்கு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் நல்லப்பன் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஓட்டல்களிலே எல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள், இன்றைக்கு ரூபாய் 25 என்பதற்கு மேலே வாடகை இருந்தால் ஒருமுக்கு இவ்வளவு, தண்ணீருக்கு இவ்வளவு, கூட்டுவதற்கு இவ்வளவு, பெருக்குவதற்கு இவ்வளவு, எலக்ட்ரிசிட்டி சார்ஜ் இவ்வளவு, சர்வீஸ் செலவு இவ்வளவு என்று பிரித்துப் போட்டு வரியே இல்லாமல் ஆக்கிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த யோசனையை அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உணவு விடுதிகள் என்று சொல்கிறபோது மூன்றாம் அதற்கு மேலும் நட்சத்திர தகுதியுள்ள ஓட்டல்களுக்கு எல்லாம் வரி விதிக்கப்படுகிறது. மூன்றாம் அதற்கு மேலும் நட்சத்திரத்திற்குக் குறைவான ஓட்டல்களுக்கு வரி விலக்கு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. வரி விலக்கு செய்யப்பட்டதாலே அரசுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்றால் 300 லட்சம் அரசுக்கு நஷ்டம். அப்பளம், சேமியா இவை களுக்கு எல்லாம் வரி விலக்கு செய்யப்பட்டதால் அரசுக்கு பத்து லட்சம் நஷ்டம் ஆகிறது. தயிர், வெண்ணெய் இவைகளுக்கு வரி விலக்கு செய்யப் பட்டதாலே பத்து லட்சம் நஷ்டம். பன், பொறை இவைகளுக்கு வரி விலக்கு செய்ததால் ஐந்து லட்சம் நஷ்டம். தேங்காய், அரிக்கேன் விளக்கு இவைகள் எல்லாம் பார்த்தால் 13 பொருள்களுக்கு இன்றைக்கு வரி விலக்கு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப் போல கையால் செய்யப்பட்ட பேனா, நிப்பு இவைகளுக்கு எல்லாம் வரி விலக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 17 ஆயிரம் அரசுக்கு நஷ்டம். கையால் செய்யப்பட்ட பேனாக்களுக்கு 17 ஆயிரம் ரூபாய், கையால் செய்யப் பட்ட நிப்புகளுக்கு வரி விலக்கு செய்யப்பட்டதால் அரசுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது முழுவதுமாக வரி விலக்கு செய்யப்பட்டது.

வரி விலக்கு குறைக்கப்பட்டது வெல்லம், சைக்கிள் பார்ட்ஸ், பனியன், தங்கம் இப்படிப்பட்ட பொருட்களுக்கு எல்லாம்—16 பொருட்களுக்கு; பூராவும் படிக்கவில்லை—வரியைக் குறைத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போல குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அநுமம் நண்பர் நெடுமாரன் அவர்கள் சொல்கிறபோது குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போனதில்லை என்று சொன்னார்கள். போவதற்கு இரண்டு வழிகள் உண்டு. பந்தயத்திற்கு போவதுண்டு. வேடிக்கை பார்ப்பதற்குப் போவதுண்டு. கடைசி நாளாக இருந்தால் 'பிரைஸ்' மாதிரி ஏதாவது கொடுப்பதற்குப் போவதுண்டு. ஆகவே அவர்கள் மொத்தமாகப் போகவில்லை

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

(பிற்பகல் 2.10)

என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மொத்தமாக சொன்னது, நன்றாக தெரிந்துதான், சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மொத்தமாகவே கரக்ட்டாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரிசுகள் கொடுப்பதற்குக்கூட சுப்பிட்டபோது நான் போகவில்லை, பார்க்கவும் போகவில்லை, கட்டவும் போகவில்லை, பரிசு கொடுக்கவும் போகவில்லை, ஆகவே நன்றாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரி எய்ப்புகள் இங்கே வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அரசு எடுத்துக்கொள்வதில் எவ்வளவு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்போதுதான் 20 சதவீதத் தவிர்த்து 25 சதவீதமாக ஆக்கியது. ஊட்டியிலே உள்ளவர்களுக்கு 10 விரிந்து 25 ஆக்கியது. சென்னையிலே கட்டப்படுகிற பெட்டிங்கிற்குக்கூட 10 விரிந்து 25 ஆக்கியது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு மறுபரிசீலனை செய்ததற்குப் பிறகு 20 ஐ 25 ஆக்கி 10 விரிந்து 25 என்று ஒரே அடியாகப் போகாமல் 15 என்று இந்த அரசு ஆக்கியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, குகிரைப் பந்தயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எவ்வளவோ வரி எய்ப்புகள் நடக்கின்றன. நான் ஒரு நாளைக்குக்கூட போவதாக இருக்கிறேன். அதைப் பார்ப்பதற்கு நான் போய் பார்த்தாலும்கூட கண்டுபிடிக்கிற திறமை எனக்கு இல்லை. எய்க்கிறவர்கள் என்னெவிடத் திறமைசாலிகள், இங்கே இருக்கின்ற நம் எல்லோரையும்விட திறமைசாலிகள் இருக்கிறார்கள் அங்கே என்று சொல்கிறபோது உங்களுக்குத் தெரியும், சொல்கிறார்கள், உண்மையோ பொய்யோ எனக்குத் தெரியாது. லட்சக்கணக்கில் கட்டுகிறார்கள், டிக்கட்டுகள் வாங்குவது இல்லை, விரலைக் காட்டுகிறார்களாம், விரலைக் காட்டி லட்சம் லட்சம் என்று காட்டிவிடுவார்கள். ஜெயித்தால் அவர்களுக்குப் பணம். இது எல்லாம் காம்ப்ரமைஸ், ஜென்டில் மென்ஸ் காம்ப்ரமைஸ் என்று சொல்வார்களே, அதை அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருப்பதாகத்தான் கேள்வி. இதை எல்லாம் எப்படி நடைமுறைப் படுத்துவது என்பதைப்பற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முதலிலே கூறியபடி இந்த ஆண்டு மட்டும் 87 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த நிர்வாகத்தில் உள்ள அத்தனை பேர்களையும் நான் பாராட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன் மக்கள் சார்பிலே என்று சொன்னேன். இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு அதற்கு துணை ஆணை பரிலிருந்து அடிப்படை ஊழியர்கள் வரைக்கும் 822 பேர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே திறமையாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதால் நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அருமை சகோதரர் திரு. சித்தன் அவர்கள் கூறுகிறபோது விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழுவைப்பற்றி சொன்னார்கள். மாவட்ட ரீதியில் விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழுக்கள் உண்டு, எல்லா மாவட்டங்களிலும். அங்கே கலெக்டர்தான் தலைமை தாங்குவார். மாநில அளவில் மாநில விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் தலைமையிலே அந்தக் குழு இருக்கிறது. அதேபோல் இன்றைக்கு வணிக நலக் குழு என்ற மற்றொரு குழு மாநில அளவிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிவிப்பு பையும் இன்றைக்கு நான் வெளியே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அறிவிப்பு விரைவிலே சட்டப்பூர்வமாக வெளியே வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறைக்கு, பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இடம் இல்லை. லட்சக் கணக்கிலே பணத்தை அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். தம்முகத்திலே விற்பனை வரித் துறை பல இடங்களிலே கட்டடங்களைக் கட்டுகிறது. சென்னையிலே துங்கம்பாக்கத்திலே 94 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு யார் பவுண்டேஷன் போட்டார்கள். இப்போது கட்டுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லாததற்குக் காரணம் இதை கேட்கவேண்டியவர்கள் இங்கு இல்லாத காரணத்தினால் நான் அதைச் சொல்லவில்லை. மதுரையில் 61 லட்சத்தில், தேனியில் 5 லட்சத்தில், வேலூரில் 5 லட்சத்தில், பாலையங்கோட்டையில் 85 ஆயிரத்தில், திருநெல்வேலியில் 5 லட்சத்தில், கோயில்பட்டியில் 5 லட்சத்தில், கரூரிலே 4 லட்சத்தில் இப்படியாக ஒரு கோடியே 85 லட்சத்தில் அலுவலகங்கள் கட்டப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது இந்த அரசு பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது.

அருமைச் சகோதரர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பலவற்றைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே, Hand-made Washing soda, machine washing soda, soap இவைகளுக்கு வரி விலக்கு இரண்டுக்கு ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே, முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசு அதிலே பரிசீலித்திருக்கிறது. விரைவிலே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாட்டுத் தீவனம் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாட்டுத்தீவனம் இன்றைக்கு ஏறக்குறைய எல்லாவற்றிற்கும், மாட்டுத் தீவனத்திற்கு வரி விலக்கு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது சில கொடுபடாமல் இருந்தாலும் அதை அரசு பரிசீலிக்க நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுவும் நிச்சயமாக விரைவிலே வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

மெழுகுவர்த்தியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த மெழுகுவர்த்திக்கும் அப்படித்தான். அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் அதுபற்றி முடிவெடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, வெள்ளைப் பூண்டு என்று சொன்னார்கள். வெள்ளைப் பூண்டும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதுவும் விரைவிலே வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பார்ட்ஸ் எல்லாம் தமிழிலே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழிலேதான் இப்பொழுது அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாரன் அவர்கள்தான் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன்; அது தமிழிலே அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Surchage and additional tax
என்கிறபொழுது **additional tax** என்கிறபொழுது ஒரு வியாபாரி அல்லது 2 இலட்சத்திற்கு மேலே வியாபாரம் செய்துவிட்டால் அதற்கொரு பர்சென்டேஜ் அதிலே போட்டு, அவர் பெரிய வியாபாரிதான், ஆகவே **additional tax** கொடுப்பதற்குத் தகுதியுடையவர், அவர் வசூல் பண்ணாமலேயே கொடுக்க வேண்டும் வியாபாரத்திலிருந்து; இன்றைக்குச் சட்டம் இருக்கிறது. அதை இன்றைக்குச் சொல்கிறபொழுது வசூல் பண்ணாமல் கொடுக்கிறார்கள் என்பதாலே வரி எய்க்கிறார்கள் அல்லது எப்படியோ மறைமுகமாக வசூல் செய்கிறார்கள் என்பதாலே அதை நீக்க வேண்டுமென்று பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

அதைப்போல சர்சார்ஜைப் பற்றியும் பல உறுப்பினர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் உடனடியாக உங்களுக்குச் சொல்ல முடியாது என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதைப்பற்றி இப்பொழுதே அரசின் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே விரைவில் நான் முடிவெடுக்கிறேன் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் திரு. வெங்கடசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசும்பொழுது இதை வரவேற்றுப் பேசினாலும், **First Class Municipality and Township** சினிமாத் துறைக்கெல்லாம் காம்பவுண்டிங் வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையிலே இருக்கிறது. விரைவிலே ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் முனிசிபாலிட்டிக்கும், டவுன்ஷிப்புக்கும் காம்பவுண்டிங் முறை வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நல்லப்பன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மது, சாராயம் குடித்துவிட்டு மரம் ஏறினாலும் அதை அனுமதிக்க வேண்டும் அல்லது அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று அப்படிச் சொல்லி, அதை மறைமுகமாக

1981 ஏப்ரல் 30]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

அனுமதிக்க வேண்டுமென்பதை அவர்கள் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் மேலே உங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது; நமக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிறையப் பணம் கொடுக்க வேண்டும்; அவர்கள் குடும்பங்களை நடத்த வேண்டும். ஆனால் கள் குடித்துவிட்டு மரம் ஏறி கீழே விழுந்து இறந்துவிட்ட பிறகு அவர்கள் குடும்பத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும், மனைவி, குழந்தைகள் இவர்களுக்கெல்லாம் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது. யாரை இழந்தாலும் இன்னார் இருக்கிறார் என்று வழி காட்டலாம்; ஆனால் கணவனை இழந்தோர்க்கு வழிகாட்டுவதற்கு இல்லை என்ற தமிழிலே சொல்வார்கள். அப்படி கணவனை இழந்து தவிக்கின்ற நிலைக்கு மனைவியை ஆளாக்குகின்ற அளவிற்கு கள், சாராயம் குடித்துவிட்டு மரம் ஏறுவதை இந்த அரசு நிச்சயமாக அனுமதிக்காது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அருமை உறுப்பினர்கள் சொன்ன வற்றிற்கெல்லாம் கூடியவரையிலே நான் பதில் அளித்திருக்கிறேன். ஆனால் ஒவ்வொருவருக்கும் என்ன பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதைப்பற்றி வரிசையாக எல்லாப் பெயர்களையும் போட்டு இங்கே எழுதி வைத்திருக்கிறேன். அவைகளையெல்லாம் படிப்பது என்றால் இன்றைக்கு நீங்கள் உணவு அருந்துவதற்குச் செல்லும்பொழுது உங்கள் காதிலே ஏறாது என்பதால் அவைகளையெல்லாம் நான் சொல்லாமல் விட்டுவிடுகிறேன்.

ஆனால், உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இதிலே நீங்கள் பேசுவதிலே நான் திருப்தி அடைந்தாலும், மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் குறைபாடுகள்

(பிற்பகல் 2.30)

இல்லாமல் இல்லை. இந்த வரி வசூலிப்பதிலே பல இடங்களிலே பல குறைபாடுகள், சில தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறபொழுது உங்களுடைய உதவி இன்றைக்கு இருக்கிறது என்ற நிலையில் உங்களது பேச்சு ஓரளவுக்குத் தான் எனக்குத் திருப்தியைக் கொடுத்ததே ஒழிய நான் எதிர்பார்த்த அளவு கிடைக்கவில்லையென்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நீங்கள் சொல்லிவிட்டாலும், இங்கே இருக்கிற 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டிலே பல இடங்களிலே பரந்து பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்டிலே பல இடங்களிலே பரந்து இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்த அதிகாரிகள், அந்த வியாபாரிகள் மூலமாகத்தான் நாட்டிலேயிருக்கிற ஏழை, எளியவர்களுக்காக முற்போக்குத் திட்டங்களை, வளர்ச்சித் திட்டங்களை

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 30]

நிறைவேற்ற முடியும், நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு நீங்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். இங்கே சொன்னது மட்டும் போதாது. இங்கே சொல்லாததை, உங்களுக்குத் தெரியாததைத் தெரிந்து, அதைக் கண்டு பிடித்து என்னிடத்திலே, அரசிடத்திலே, மக்களுக்காகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

குறிப்பு : கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை.

திரு. செ. சிவசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 25,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

திரு. மு. அப்பாதுரை அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,24,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

1981 ஏப்ரல் 30]

கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் கு. ரமணி, தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 81,40,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, திங்கட்கிழமை, 4-5-1981 காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.23 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

268. தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு நகராட்சிப் பணியாளர் நடத்தை விதிகள் செய்வது குறித்து ஊர்வளர்ச்சி-உள்ளாட்சிக் துறையின் 20-6-1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 970 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920 304. (a) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது).

269. தமிழ்நாடு 1962 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடி விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வேளாண்மைத் துறையின் 23-3-1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 627 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1954) 29 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).